

T.C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı
Müzik Eğitimi Bilim Dalı

Yüksek Lisans Tezi

AMATÖR KORO ÇALIŞTIRAN MÜZİK ÖĞRETMENLERİNİN KULLANDIĞI
ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ (HATAY İLİ ÖRNEĞİ)

Tuğcan ÖĞRETEN

Danışman
Prof. Dr. Sema SEVİNÇ ÇETİN

Konya 2021

ÖN SÖZ

“Amatör Koro Çalıştıran Müzik Öğretmenlerinin Kullandığı Öğretim Yöntemleri (Hatay İli Örneği)” konulu yüksek lisans tezimde bulunduğum ilde birçok amatör koro olması, insanların bu korolara ve müziğe olan bakış açıları, bu korolardan birçoğunun uzun yıllardır faaliyet gösteriyor olması beni bu koroların çalışma yöntemlerini incelemeye ve araştırmaya teşvik etti. Bu çalışmaya başlamam da bana yardımcı olan ve desteklerini esirgemeyen değerli danışmanım Prof. Dr. Sema SEVİNÇ ÇETİN’ e hem bilimsel hem de kişisel olarak motivasyonumu yükselten, takıldığım noktalarda desteklerini esirgemeyen değerli hocam Dr. Öğr. Üyesi Vahide Bahar ÖNDER’ e teşekkür ederim.

Yine bugünlere gelmemde büyük emeği olan maddi manevi desteklerini esirgemeyen annem, babam, ablam olmak üzere tüm aile bireylerime, yüksek lisansa başladığım ilk günden beri arkadaşlıklarını ve yardımlarını esirgemeyen çalışma arkadaşlarıma, hayatı benimle paylaşan ve desteğini her zaman hissettiğim yol arkadaşım, canım eşim Ayça’ ya desteklerinden dolayı sonsuz teşekkür ederim

Tuğcan ÖĞRETEN

KONYA- 2021

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	ii
İÇİNDEKİLER	iii
TEZ ÇALIŞMASI ORJİNALLİK RAPORU.....	v
BİLİMSEL ETİK BEYANNAMESİ.....	vi
SİMGELER	vii
TABLolar LİSTESİ.....	viii
ÖZET	x
ABSTRACT.....	xi
1. GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	4
1.2. Araştırmanın Amacı	4
1.3. Araştırmanın Önemi	5
1.4. Varsayımlar	5
1.5. Sınırlılıklar.....	5
2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE	7
2.1. Koro.....	7
2.2. Koroların Sınıflandırılması.....	8
2.2.1. Üyelerine göre koro türleri.....	8
2.2.2. Kuruluş amaçlarına göre koro türleri.....	8
2.2.3. Sayısal oluşumlarına göre koro türleri	10
2.2.4. Seslendirdikleri müzik türlerine göre koro türleri	10
2.2.5. Yaş gruplarına göre koro türleri.....	10
2.3. Koro Eğitimi.....	11
2.3.1. Koro eğitiminin kapsamı.....	12
2.4. Öğretim Yöntem ve Teknikleri	16
2.4.1. Anlatım yöntemi	17
2.4.2. Tartışma yöntemi	17
2.4.3. Soru-cevap yöntemi	19
2.4.4. Problem çözme yöntemi	21
2.4.5. Gösterip yaptırma yöntemi	22
2.4.6. Örnek olay yöntemi.....	24
2.4.7. Gezi gözlem yöntemi	25

2.4.8. Mikro öğretim yöntemi	26
2.4.9. Benzetim yöntemi	28
2.4.10. Grup çalışması yöntemi	30
2.4.11. Ödev yöntemi.....	32
2.5. Özel Müzik Öğretim Yöntemleri	32
2.5.1. Müziksel devinim ve ritimleme yoluyla müzik öğretim yöntemi (Dalcroze yöntemi).....	32
2.5.2. Müziksel devinme, ritimleme, çalma, söyleme, doğaçlama yoluyla müzik öğretim yöntemi (Orff yöntemi).....	34
2.5.3. Müziksel toplu söyleme yoluyla müzik öğretim yöntemi (Kodaly yöntemi).....	35
3. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	37
3.1. Öğretim Yöntemleri Ve Müzik Öğretim Yöntemleri Araştırmaları	37
3.2. Koro Eğitimi Araştırmaları	39
3.3. Amatör Koro Araştırmaları	43
3.4. Yabancı Araştırmalar	45
3.4.1. Amatör Koro Araştırmaları.....	45
3.4.2. Koro Eğitimi Araştırmaları	45
4. YÖNTEM	47
4.1. Araştırmanın Modeli	47
4.2. Evren ve Örneklem.....	47
4.3. Veri Toplama Araçları.....	49
4.4. Verilerin Çözümlemesi.....	50
5. BULGULAR VE YORUM	51
6. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	97
6.1. Sonuç	97
6.2. Öneriler.....	99
KAYNAKÇA.....	101

TEZ ÇALIŞMASI ORJİNALLİK RAPORU

“*Amatör Koro Çalıştıran Müzik Öğretmenlerinin Kullandığı Öğretim Yöntemleri (Hatay İli Örneği)*” başlıklı tez çalışmamın İç Kapak, Özetler, Ekler ve Ana Bölümlerden (Giriş, Alan Yazın, Yöntem, Bulgular, Tartışma, Sonuçlar ve Öneriler) oluşan toplam **103** sayfalık kısmına ilişkin, 26/08/2021 tarihinde tez danışmanım tarafından **Turnitin** adlı intihal tespit programından aşağıda belirtilen filtrelemeler uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı **%21** olarak belirlenmiştir.

Uygulanan filtrelemeler:

1. Tez kabul sayfası hariç,
2. Tez çalışması orijinallik raporu sayfası hariç,
3. Bilimsel etik beyannamesi sayfası hariç,
4. Önsöz hariç,
5. İçindekiler hariç,
6. Simgeler ve kısaltmalar hariç,
7. Kaynakça hariç
8. Özgeçmiş hariç,
9. Alıntılar dâhil,
10. 7 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç

Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Tez Çalışması Orijinallik Raporu Uygulama Esaslarını inceledim ve tez çalışmamın, bu uygulama esaslarında belirtilen azami benzerlik oranlarına göre intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

27/08/2021

Tuğcan ÖĞRETEN

Prof. Dr. Sema SEVİNÇ ÇETİN

BİLİMSEL ETİK BEYANNAMESİ

Bu tezin tamamının kendi çalışmam olduğunu, planlanmasından yazımına kadar tüm aşamalarında bilimsel etiğe ve akademik kurallara özenle riayet edildiğini, tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez hazırlama kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel kurallara uygun olarak atıf yapıldığını ve bu kaynakların kaynakça listesine eklendiğini beyan ederim.

27/08/2021

Tuğcan ÖĞRETEN

SİMGELER

f : Frekans

% : Yüzde

TABLolar LİSTESİ

Tablo 4.1	Araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyete göre dağılımı.....	49
Tablo 4.2	Araştırmaya katılan öğretmenlerin hizmete ve koro çalıştırma yılına göre dağılımı	49
Tablo 5.1	Korolara ait bilgileri içeren tablolar.....	51
Tablo 5.2	Koro eğitimcisinin şarkı öğretimine başlamadan önce kullandığı hazırlık çalışmalarını gösterir tablo	55
Tablo 5.3	Koro eğitimcisinin repertuvar oluştururken öğretim yöntemine dikkat edip etmediğini gösterir tablo	56
Tablo 5.4	Koro eğitimcisinin repertuvar seçimini neye göre yaptığını gösterir tablo	57
Tablo 5.5	Koro eğitimcisinin repertuvar oluştururken kullandıkları kaynakları gösterir tablo	59
Tablo 5.6	Koro eğitimcisinin çalışılan şarkının ezgisini seslendirme aşamalarını gösterir tablo	60
Tablo 5.7	Koro eğitimcisinin çalışılan şarkının ezgisini seslendirme aşamasında kullandığı öğretim yöntemini gösterir tablo	61
Tablo 5.8	Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan aralıkların (atlamalı sesler) seslendirme aşamalarında izlenilen yolları gösterir tablo	63
Tablo 5.9	Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan aralıkların (atlamalı sesler) seslendirme aşamalarında kullandığı öğretim yöntemini gösterir tablo	64
Tablo 5.10	Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken izlediği yolları gösterir tablo	66
Tablo 5.11	Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken kullandığı öğretim yöntemini gösterir tablo	67
Tablo 5.13	Koro üyelerine yapmaları gereken müzikal dinamikleri (nüansları) öğretirken sorun yaşayıp yaşamadıklarını gösterir tablo	69
Tablo 5.16	Koro öğretmenlerinin çalışmalarında müzik özel öğretim yöntemlerine (Orff, Kodally, Dalcroze v.b.) yer verip vermediğini gösterir tablo.....	73
Tablo 5.17	Koro öğretmenlerinin çalışmalarında müzik özel öğretim yöntemlerinden (Orff, Kodally, Dalcroze v.b.) hangisine yer verdiğini gösterir tablo	75

Tablo 5.18	Koro eğitimcilerinin geleneksel öğretim yöntemleri ile Orff, Kodally gibi müzik öğretim yaklaşımları arasında gördükleri farkları gösterir tablo.....	76
Tablo 5.19	Koro eğitimcilerinin çalıştırdıkları koroda kanon ve çok sesli eser çalıştırıp çalıştırmadıklarını korolarının seviyesinin buna uygun olup olmadığını gösterir tablo	78
Tablo 5.20	Koro eğitimcilerinin çalıştırdıkları koronun kanon ve çok sesli eser söylemeye ne kadar süre hazırlandıktan sonra başladıklarını gösterir tablo.....	79
Tablo 5.23	Koro eğitimcilerinin çalıştırdıkları koroda şarkılara eşlik yapılırken daha çok hangi enstrümanlara yer verdiğini gösterir tablo	82
Tablo 5.24	Koro eğitimcilerinin çalıştırdıkları koroda şarkıların türüne göre enstrüman seçimi yapıp yapmadığını gösterir tablo	83
Tablo 5.25	Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde teknolojiye ne ölçüde faydalandıklarını gösterir tablo	84
Tablo 5.26	Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde kullandıkları uygulamaları gösterir tablo	86
Tablo 5.27	Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde karşılaştıkları sorunları gösterir tablo	87
Tablo 5.28	Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde karşılaştıkları sorunların çözümüne yönelik aldıkları önlemleri gösterir tablo	88
Tablo 5.29	Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde karşılaştıkları sorunların kaynağını gösterir tablo.....	89
Tablo 5.30	Koro eğitimcilerinin koro üyelerine ses sağlığı ve korunması konusunda bilgilendirme yapıp yapmadığını gösterir tablo.....	91
Tablo 5.31	Koro eğitimcilerinin koro eğitimi ve yönetimi alanında yapılan çalışmalara katılıp katılmadığını gösterir tablo.....	92
Tablo 5.32	Koro eğitimcilerinin koro eğitimi ve yönetimi alanında katıldıkları çalışmaların kendilerinde eksik gördükleri hangi alana katkı yaptığını gösterir tablo	94

ÖZET

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı
Müzik Eğitimi Bilim Dalı
Yüksek Lisans Tezi

AMATÖR KORO ÇALIŞTIRAN MÜZİK ÖĞRETMENLERİNİN KULLANDIĞI ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ (HATAY İLİ ÖRNEĞİ)

Tuğcan ÖĞRETEN

Bu araştırma Hatay ili içerisindeki amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin koro çalışmaları sırasında kullanmış oldukları öğretim yöntemlerini öğretmen görüşlerine dayanarak tespit edilmesini konu alan nitel araştırma yöntemlerinin kullanıldığı betimsel bir çalışmadır. Yapılan bu araştırma amatör koro çalıştıran öğretmenlerin koro çalışmalarında kullanmış oldukları öğretim yöntemlerini tespit etmek amacıyla amatör koro çalıştıran müzik eğitimcileri ile yapılan görüşmelerin analizi sonucunda gerçekleştirilmiştir.

Araştırma konusu ile ilgili bilgilere ulaşabilmek için kaynak taraması ve “standartlaştırılmış açık uçlu görüşme” tekniği kullanılarak araştırmanın konusu olan ortam veya olayların gerçekçi ve bütüncül bir şekilde ele alınması sağlanmıştır. Araştırmada veriler kişisel bilgi formu ve 16 adet açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu uygulanarak elde edilmiştir.

Görüşme formlarında elde edilen veriler betimsel analiz ve içerik analizi yapılarak tablolara dönüştürülmüştür. İçerik analizi yapılırken araştırmanın geçerliliği ve güvenilirliğini sağlamak amacıyla bir uzman eşliğinde çalışılmış, araştırmacı ve uzman tarafından ayrı ayrı analiz yapıldıktan sonra veriler karşılaştırılmış ve % 96 oranında eşleşme tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular yorumlanmış ve bu bulguların yorumlanması sonucunda amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin koro çalışmalarında, gösterip yaptırma, mikro öğretim, grup çalışması, benzetme ve örnek olay yöntemlerinin kullanıldığı, Orff, Kodally, Dalcroze v.b. özel öğretim yöntemlerine yeteri kadar yer verilmediği, amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin planlı ve hedef davranışa uygun öğretim yöntemi seçimi yapmadıkları, koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde koristlerden kaynaklı sorunlar yaşadıkları, koro eğitimcilerinin koro çalışmalarına başlamadan önce yalnızca ses ya da yalnızca nefes egzersizleri gibi tek yönlü çalışmalara yer verdikleri sonuçlarına ulaşılmıştır. Amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin özellikle gelişim çağındaki öğrencilerin ya da üyelerin bulunduğu korolarda çocukların gelişimine uygun olan, “Orff, Kodaly, Dalcroze” gibi müzik öğretim yaklaşımlarından faydalanmaları, bu yaklaşımlara yönelik kendilerini geliştirici etkinliklere, eğitimlere katılmaları, koro üyeleri dışında hobi amacıyla bir araya gelen kişilerden oluşmuş olsa da bu kişilere, bir yandan keyifli vakit geçirirken bir yandan da müziğin temel dinamiklerinin öğretilmesi ve kazandırılması açısından öğretim yöntem ve yaklaşımları dikkate alınarak planlama yapılması ve bu plan doğrultusunda çalışmaların sürdürülmesi, koro çalışmalarına başlamadan önce yapılan hazırlık çalışmalarının çeşitliliği artırılarak bedensel ısınma, ses egzersizi, nefes egzersizi, artikülasyon çalışmaları gibi egzersizlerin belirli bir yöntem içerisinde birlikte kullanılabileceği, önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Müzik Eğitimi, Koro, Koro Eğitimi, Amatör Koro, Öğretim Yöntemi

ABSTRACT

Department of Fine Arts Education
Music Education Program
Master Thesis

TEACHING METHODS USED BY MUSIC TEACHERS RUNNING AMATEUR CHORUS (HATAY PROVINCE EXAMPLE)

Tuğcan ÖĞRETEN

This research is a descriptive study in which qualitative research methods are used to determine the teaching methods used by amateur choir music teachers in Hatay province, based on teacher opinions. This research was carried out as a result of the analysis of the interviews made with the music educators who employ the amateur choir in order to determine the teaching methods used by the teachers who employ amateur choirs in their choir studies.

In order to reach information about the research subject, literature review and "standardized open-ended interview" technique were used to provide a realistic and holistic approach to the environment or events that are the subject of the research. In the research, the data were obtained by applying a personal information form and a semi-structured interview form consisting of 16 open-ended questions.

The data obtained in the interview forms were transformed into tables by descriptive analysis and content analysis. While conducting the content analysis, an expert was employed to ensure the validity and reliability of the research. The findings were interpreted and as a result of the interpretation of these findings, Orff, Kodally, Dalcroze etc. special teaching methods are not given enough place, it has been concluded that music teachers who employ amateur choirs do not choose a planned and appropriate teaching method, choir educators have problems in song teaching due to choirists, and choir educators include only one-way exercises such as voice or only breathing exercises before starting choir studies. Music teachers who employ amateur choirs should benefit from music teaching approaches such as “Orff, Kodaly, Dalcroze” that are suitable for the development of children, especially in choirs with developmental students or members, and participate in activities and trainings that improve themselves for these approaches, Although the members of the choir are actually made up of people who come together for the purpose of a hobby, planning by taking into account the teaching methods and approaches in terms of teaching and gaining the basic dynamics of music while having a pleasant time on the one hand, and continuing the studies in line with this plan, it has been suggested that exercises such as bodily warming, vocal exercises, breathing exercises, and articulation exercises can be used together in a certain method by increasing the variety of preparatory work done before starting the choir studies.

Keywords: Music Education, Chorus, Choir Education, Amateur Choir, Teaching Method

BÖLÜM I

1. GİRİŞ

Eğitimin, insanın anne karnında okunan hikayeler, söylenen ninniler, dinletilen müziklerle başlayan bir serüven olduğunu, bu serüvenin insanın doğumundan ölümüne kadar devam ettiğini ve aynı zamanda en önemli gereksinimlerinden olduğunu düşünebiliriz. Bu eğitim sürecinde temel hedefin, bireyde yaşantı yoluyla kalıcı davranış değişiklikleri meydana getirmek ve bireyin yeteneklerini ihtiyaçları doğrultusunda en üst seviyeye çıkarmak olduğunu söyleyebiliriz.

Günümüz içerisinde eğitim, bireyin doğuştan gelen temel ihtiyaçlarını en üst düzeyde geliştirmekte ve bu gelişim ile birlikte bireyin gelecekteki sınırlarını en üst noktaya kadar ulaştırabilmektedir (Başaran, 1993: 26).

“Dünyada eğitimin önemi ve ona duyulan ihtiyaç her geçen gün daha da artmaktadır. Bilim ve teknolojide ortaya çıkan baş döndürücü gelişim ve dönüşümler, bireylerin toplumların ve ülkelerin yaşam sürecini derinden etkilemektedir. Günümüz dünyasında meydana gelen değişimler, olağanüstü ve şaşırtıcı bir biçimde kendini göstermektedir. Değişimin de değiştiğinden söz edilen bir dünyada insan olarak bir bütün halinde varlığımızı sürdürebilmek, yaşadığımız zamana ayak uydurabilmek ve kendimiz olarak kalabilmek için eğitimin anne karnından ölümüne kadar devam eden ne denli vazgeçilmez bir süreç olduğunun bilincinde olmak gerekir(Varış,2007:1).”

Bu süreç bireylerin içinde bulundukları çevrenin düzenlenmesi ile istendik davranış değiştirme süreci olarak tanımlanıp, bireyin içinde bulunduğu durumla sınırlı kalmayıp, istendik davranışlar sergileyen bir birey olmasının istenmesidir (Sönmez, 1986: 49).

Öğretim ise bireyde davranış değişikliği oluşturmak amacı ile alanında uzman kişiler tarafından, eğitim yapılan kurumlarda, belirli bir plan ve program çerçevesinde gerçekleştirilen öğretme etkinliklerinin tümü olarak söyleyebiliriz.

Eğitimde planlama, öğretim etkinliklerine başlamadan önce bu öğretim etkinliklerinin genel olarak en akılcı ve düzenli bir şekilde nasıl uygulanması gerektiğinin programlanması ve ortaya konması durumudur. Eğitimde esas amaç önceden belirlenen bu program hedeflerine ulaşmak olduğuna göre plansız ve

programsız yapılan tüm çalışmalar eğitim ve öğretimi amacından uzaklaştırır (Demirel, 1999).

“Senemoğlu’na(1997) göre; Öğretim, içsel bir süreç ve ürün olan öğrenmeyi destekleyen ve sağlayan dışsal olayların planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi sürecidir.”

Öğretim, bireyin öğrenmeyi gerçekleştirmesi amacıyla, önceden belirli bir program doğrultusunda hazırlanmış, planlama, uygulama, değerlendirme etkinliklerini kapsayan ders vb. faaliyetlerdir. Öğretim faaliyetlerinin uygulanmasında öğretmen şüphesiz önemli bir yer tutmaktadır(Taşpınar, 2018:5).

İşte hayat boyu devam eden bu eğitim-öğretim sürecinde en önemli görev şüphesiz öğretmenlere düşmektedir. Öğretmenler programların ve planlamaların uygulanmasında, bireye aktarılmasında, vazgeçilmez ve en büyük pay sahibi olan kişilerdir. Bu nedenledir ki öğretmen olan bireylerde alanında uzman, günümüz ihtiyaçlarını karşılayabilecek niteliklere sahip olmaları, kendini geliştirmeye açık bireyler olmaları beklenebilmektedir.

Gelecek nesillerin çağdaş, akılcı, demokratik, sağlıklı ve verimli bir dünyada yaşayabilmeleri için, gereken çalışmaların bugünden yapılması ve içinde bulunduğumuz yüzyılın gereksinimlerini karşılayabilen, nitelikli ve verimli öğretmenlerin yetiştirilmesi önem arz etmektedir(Demirel,1995:15).

Müzik öğretmeni, örgün müzik eğitimi sürecinin temel yapı taşı olarak, öğrencide, müzik eğitiminin hedeflerine uygun, belirli davranış değişiklikleri oluşturmakla görevlidir ve bu görevini gereken şekilde yerine getirebilmesi için belirli niteliklere sahip olmak zorundadır.(Uçan,2005:177).

Nitekim müzik öğretmeni, müzik eğitiminin temelidir. Başka bir deyişle, müzik öğretmeni, müzik eğitiminin omurgasıdır. Bu temel ya da omurga ne denli sağlam, tutarlı ve kaliteli ise müzik eğitimi de o denli sağlam, tutarlı ve kaliteli olur.(Uçan,2005:451).

Toplumların müzik kültürlerinin yeni nesillere aktarılmasında, büyük pay sahibi olan müzik öğretmenlerine, mesleki donanımları müzik öğretmenliği eğitimi sürecinde kazandırılmaktadır. Ülkemizde üniversitelerin Eğitim Fakültelerinde, “Müzik

Öğretmenliği Lisans Programları'nda gerçekleştirilen bu öğrenim faaliyetiyle, okullardaki müzik derslerinin verimli bir şekilde yürütülebilmesi için, müzik alan bilgisi, müziksel davranışlar gibi, birçok alanda çeşitli yeterlikler kazanmış öğretmenlerin yetiştirilmesi amaçlanmıştır (Kalyoncu, 2004).

Öğretmene kazandırılan bu niteliklerin, yalnızca bir alanda değil toplumun ihtiyaçları doğrultusunda birlikte söyleme ve birlikte çalma gibi müziğin her alanında kullanılması beklenebilmektedir.

Birlikte müzik yapma etkinlikleri, müzik öğretmeni yetiştiren üniversitelerin ilgili bölümlerinde verilen işitme, çalgı, ve ses eğitiminin yanı sıra, bu eğitimler kadar önemli olduğunu söyleyebileceğimiz “toplu çalma” ya da “toplu söyleme” etkinliklerini de içermektedir. Müzik eğitiminde toplu söyleme etkinlikleri “koro” olarak adlandırılır (Kıvrak, 2003).

Koro terimi dilimizde, konuşma ve şarkı söyleme eylemlerini temsil etmenin yanı sıra, toplu söyleme ve birlikte seslendirme ifadeleriyle de eş anlamlı olarak kullanılabilir. Koro insanların doğaçlama ya da isteyerek bir araya gelip şarkı söyleme, seslenme veya birlikte seslendirme etkinlikleri olarak kullanılabildiği gibi, belirli bir program dahilinde ve belirli hedeflere ulaşma amacıyla çalışan, örgütlü bir topluluk olarak da ifade edilmektedir(Çevik, 2015:11).

Günümüzde teknolojinin hızlı gelişimi ile birlikte yükselen yaşam standartları hayatın her alanında olduğu gibi eğitimde de toplumların ve bireylerin gereksinimlerini değiştirmiştir. Eğitim alanında kullanılan “eğitim, öğretim, öğrenme, bilgi, yöntem gibi” kavramlar, eğitimde değişen ihtiyaçlara karşılık vermesi amacıyla yeni ve modern yaklaşımlar göz önünde bulundurularak yeniden yorumlanmaya başlanmıştır(Özdemir ve Koç, 2010:1).

Yaşar'a (1998) göre; yapılandırmacı yaklaşımda öğretmenin rolü, öğrenciye bilgiyi doğrudan aktarmak değil, sınıfta öğrenmeyi kolaylaştırmak için öğrenme ortamını oluşturup, öğrenciyi de ortamın etkin bir katılımcısı haline gelmesini sağlamaktır. Yaşar'ın bu anlayışından hareketle müzik eğitimi alanında, müzikle profesyonel olarak ilgilenen, ya da hobi amacıyla müziğin temel değerlerini öğrenmek isteyen öğrencilerin, aktif katılımcı üyesi olarak bulundukları öğrenme ortamlarından birinin de koro olduğu düşünülebilir. Günümüzde gelişen teknoloji ve değişen ihtiyaçlar

göz önünde bulundurulduğunda, diğer tüm eğitim dallarında olduğu gibi, müzik eğitiminin toplu söyleme ya da diğer bir deyişle koro alanında kullanılan öğretim yöntemlerinin, yapılandırmacı yaklaşım anlayışıyla incelenmesi ihtiyacı doğabilmektedir.

1.1 Problem Durumu

Bu düşüncelerden yola çıkarak bu tez de problem cümlesi şu şekilde ifade edilmiştir.

“Amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin kullandığı öğretim yöntemleri (Hatay İli Örneği)” olarak belirlenmiştir.

ALT PROBLEMLER

1. Amatör korolarda müziğin temel dinamikleri öğretilirken öğretim yöntemleri dikkate alınıyor mu?
2. Amatör koro çalışmalarında özel öğretim yöntemleri kullanılıyor mu?
3. Amatör korolarda uygulanacak çalışmalar öncesinde koro üyelerinin seviyelerine uygun öğretim yöntemleri belirleniyor mu?
4. Amatör korolarda karşılaşılan sorunlara çözüm üretirken öğretim yöntemleri dikkate alınıyor mu?

1.2 Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı;

Sosyal ve kültürel faaliyetlerin bir parçası olan müziğin, bu anlamda en büyük temsil noktalarından biri olan ve üyeleri müziği meslek amaçlı seçmemiş, sosyalleşmek ve kültürel faaliyet amaçlı bir araya gelmiş bireylerden oluşan amatör korolarda, eğitim faaliyeti veren öğretmenlerin, bu koroların eğitim ve yönetiminde, müzikle amatör olarak ilgilenen bu kişilerin müziğe adaptasyonu ve birlikte müzik yapabilmeyi öğrenebilmeleri açısından, belli yöntem ve yaklaşımları esas alıp almadıkları ve bunları uygulama imkânı bulup bulamadıklarının, bu yöntem ve yaklaşımlara koro üyelerinin nasıl tepki verdiklerinin, amatör kişiler üzerinde uygulanabilirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır.

1.3 Araştırmanın Önemi

Bu araştırma; Müziği meslek olarak seçmemiş, müzikle kültürel faaliyet ve hobi amaçlı ilgilenen bireylerin katılmış olduğu, amatör koroları eğiten ve yöneten müzik öğretmenlerinin, eğitim hayatları boyunca öğrendikleri yöntem ve yaklaşımlardan, amatör koro eğitim faaliyetleri boyunca ne kadar faydalanabildiklerinin, bu yöntem ve yaklaşımların müzikle profesyonel olarak ilgilenmeyenler üzerinde uygulanabilirliğinin tespiti açısından ve daha önce amatör korolar üzerine böyle bir çalışma yapılmaması açısından önem arz etmektedir.

1.4 Varsayımlar

Bu araştırmada;

Araştırma için belirlenen yöntemin uygun bir yöntem olduğu,

Araştırma için elde edilen verilerin yeterli olduğu,

Araştırmaya katılan koro şeflerinin ve eğitimcilerinin görüşme esnasında vermiş oldukları cevapların doğru ve samimi olduğu,

Elde edilen verilerin gerçeği yansıttığı varsayılmıştır.

1.5 Sınırlılıklar

Bu araştırma;

- Hatay ili ile
- Amatör korolar ile
- 2019 – 2020 Eğitim – Öğretim yılı ile
- Koro şefi veya eğitimcisi müzik öğretmeni ya da akademisyen olan;
Altınözü Zeytindalı Korusu

Hatay Büyükşehir Belediyesi THM Korusu

Antakya Belediyesi Türk Müziği Korusu

Defne Nazım Hikmet Gençlik Korusu

Antakya Medeniyetler Korusu

İskenderun Heripus Çok Sesli Korusu

Kırıkhan Gazella Gazella Korusu

Antakya polifonik korolar derneği (Apkord) Regularis Gençlik Koroları ile ve

— Öğretmenlerin görüşleri ile sınırlı tutulmuştur.

BÖLÜM 2

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölümde araştırmayı temellendiren kuramsal çerçeve ve ilgili literatür “Koro, koro eğitimi, öğretim yöntem ve teknikleri” başlıkları altında açıklanacaktır.

2.1. Koro

“Eski Yunanca “Khoros”, Fransızca “Choeur”, İtalyanca “Coro”, kelimeleriyle ifade edilen dilimizde de “Koro” olarak yerleşen bu terim, tek sesli ya da çok sesli müzik eserlerini seslendirmek amacıyla bir araya gelmiş belirli sayıdaki yorumcu (icracı) topluluğu anlamında kullanılmaktadır. Bu topluluğun söylediği söz ve şarkı, seslendirdiği vokal müziğe de koro denir. Eskiden bazı törenlerde dans eden ve düzenli adımlarla yürüyenlerin oluşturduğu topluluk anlamına gelmekteydi. “Koro halinde” deyimini ise, bir arada hep birlikte yapılan anlamını içermektedir (Çevik, 2015 s.12)”

Birçok insanın bir araya gelip hep birlikte konuşmak ve şarkı söylemek amacıyla oluşturdukları topluluğa koro denir. Böyle bir toplulukta yer alan her birey bir “koroda söyleyen” dir. Bir eylem ya da etkinlik olarak koro, müziksel seslenme, konuşma ve söyleme sürecidir (Uçan, 2001).

Cafoğlu (2001:103)’ na göre takım; ortak bir vizyonu olan, birbirine benzer ve birbirlerini tamamlayan, kendini yenileyen belli sayıda kişilerden oluşan bir bütündür. İyi bir takım olunabilmesi için takım üyelerinden, görevlerini açık bir şekilde anlamış, görev ve sorumluluklarının farkında olarak bunları yerine getirmeleri beklenir.

Bu düşüncelerden yola çıkarak koro için de; belirli bir program doğrultusunda kişilerin bir araya gelerek müzikal anlamda görev ve sorumluluklarının farkında olarak, ortak bir bilinçle hareket eden, birbirlerini tamamlayan müziksel bir takımdır denilebilir.

Koro; önceden belirlenmiş bir model doğrultusunda planlanmış, tek sesli veya çok sesli eserleri seslendirme, yorumlama amaçlı bir araya gelmiş, etkinlikleriyle toplumun kültürel hayatına katkıda bulunan örgütlü bir ses topluluklarıdır. Korolar bazen piyano, org, orkestra eşlikleriyle bazen de sadece insan sesini kullanarak müzik yaparlar. Bu korolara “A Capella” denir(Çevik, 2015 s.12,13).

2.2. Koroların Sınıflandırılması

Richardson (1899:7)' a göre; yaşadığımız zamanda ve öncesinde, müzikal ve dinsel evrenin en önemli sorusu, koronun nasıl daha iyi hale getirilebileceğidir. Bu düşüncenin nedeni ise, bir koronun geliştirilmesinde koronun müzik türü, yaş aralıkları, cinsiyeti, çalışma süresi ve en önemlisi ne amaçla kurulduğu gibi önemli etmenlerin koro üzerinde fazlaca etkili olmasıdır(Richardson, 1899:7).

Aydoğan (2005:7)' e göre bir ülkenin uygar olma yolundaki önemli aşamalarından birinin, o ülkedeki çok sesli koro sayısı olduğu ve ülkedeki bu çok sesli koro oluşumlarının, ülkenin demokrasi geleneğinin bir göstergesi olduğunu savunur.

Yukarıda belirtilen düşüncelerden yola çıkarak korolar farklı ölçütler doğrultusunda belirli başlıklarla sınıflandırılabilir. Bu korolar; kuruluş amaçlarına, sayısal büyüklüklerine, yaş gruplarına, yaptıkları müzik türlerine, yaş ve cinsiyete göre sınıflandırılır diyebiliriz.

2.2.1. Üyelerine göre koro türleri

Korolar oluşturulurken üyelerin ses türleri dikkate alınır ve buna göre sınıflandırılır. Bu sınıflandırmalar şu şekildedir;

- Kadın Koroları
- Erkek Koroları
- Karma Korolar
- Çocuk Koroları

2.2.2. Kuruluş amaçlarına göre koro türleri

Korolar belirli amaçlar doğrultusunda kurulur ve faaliyetlerini bu doğrultuda gerçekleştirirler. Koroların nitelikleri de bu amaçlara göre belirlenir diyebiliriz.

Egüz (1981:13)' e göre korolar “Profesyonel Korolar” ve “Amatör Korolar” olarak iki başlık altında toplanabilir(Egüz.1981:13).

“Amatör korolar, yetenekli müzik severlerden oluşturulmuş korolardır. Koroyu oluşturan bireylerin asıl uğraşları müzik ve koro değildir. Bu korolar, sesini kullanabilecek her yaştaki tüm amatörlerden oluşturulabilir(Egüz.1981: 13).”

Çevik (2015) ise koroları aşağıdaki gibi sınıflandırmıştır.

- Profesyonel (Mesleki) Korolar
- Amatör (Özengen) Korolar
- Eğitim Amaçlı Korolar

Müzik sanatının gelişmesine ve faaliyetleriyle toplumun kültürel değerlerine faydalı olmak amacıyla koro üyeliğini meslek olarak seçen bireylerden oluşan korolara **profesyonel korolar** denir. Örneğin devlet veya özel kurum koroları, Televizyon, Radyo ve Opera koroları üyeleri seçilmiş ve sürekli olan profesyonel korolardır.

Kendilerini müzikal anlamda geliştirmek ve boş zamanlarını müzik sanatıyla değerlendirmek isteyen, amatör kişilerin oluşturduğu korolara, **amatör (özengen) korolar** denmektedir. Bunlar Belediye, kültür merkezleri, üniversiteler, sivil toplum kuruluşları, radyo, televizyon, bankalar veya özel kuruluşların oluşturduğu korolardır(Çevik, 2015 s,14).

Çevik (2015)' e göre; özengen koroların öncelikli hedefi sanatçı yetiştirmek değil, müzikle beraber geniş kitlelere ulaşip onları eğitmektir. Buradan sonuçla birlikte kurulan amatör (özengen) korolarda bireylere müzik kültürü kazandırılması, seslerinin eğitilmesi ve işitme yeteneklerinin gelişmesi gibi müziğin temel niteliklerini kazanmaları sağlanabilir.

Genel müzik eğitimi kapsamındaki okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim ve üniversitelerde oluşturulan korolar önemli ve etkili bir müzik eğitim alanlarından biridir. Koro eğitimi, genel eğitimin birleştirici, bütünleyici ve geliştirici bir ögesi olarak, kendine güvenen, yaratıcı ve estetik algısı gelişmiş birey ve toplum oluşturmakta önemli pay sahibidir(Çevik, 2015 s,15)

“Mesleki müzik eğitimi veren müzik okullarının koroları ise; her iki koro türünden farklı bir eğitim sürecini deneyimlemektedir. Bu koroların üyeleri, ders programlarında yer alan müzik kuramları, bireysel ses, bireysel çalgı ve öğretimi ile öğretmenlik alan bilgisi derslerinde müzik dilini, müzik yazısını, söyleme, çalma tekniklerini ve eğitim öğretim yöntemlerini öğrenmektedirler. Koro eğitimi, mesleki müzik eğitiminin bir bileşeni olarak programlarda yer aldığından bu koroları yukarıdaki iki koro türünden ayrı olarak ele almak ve adlandırmak gerekir. Bu yapılarıyla, gerek profesyonel, gerekse amatör korolara göre, farklı eğitim yöntemleriyle ve farklı amaçlara yönelik çalışırlar. Bu sebeple bu korolara “**eğitim amaçlı korolar**” demek daha doğru olur kanısındayız(Çevik, 2015 s,15).”

2.2.3. Sayısal oluşumlarına göre koro türleri

Korolar, sayısal büyüklüklerine göre;

- Oda koroları (12-14 veya 20-22 kişi)
- Orta büyüklükte korolar (30-60 kişi)
- Büyük korolar (90-100 kişi) isimlendirilebilir.

Ayrıca koroların sayısal büyüklükleri seslendirilecek eserlerin niteliğine göre değişebilir(Çevik, 2015).

2.2.4. Seslendirdikleri müzik türlerine göre koro türleri

Çevik (2015)' e göre seslendirdikleri müzik türlerine göre korolar;

- Geleneksel Türk Halk Müziği Koroları
- Geleneksel Türk Sanat Müziği Koroları
- Dinsel Müzik – Tassavvuf Müziği Koroları
- Kilise Koroları
- Çoksesli Korolar
- Madrigal Koroları
- Opera Koroları
- Müzikal Korolar
- Pop ve Jazz Koroları

Korolar bazen eserin ses gürlüğüne ulaşabilmek amacıyla diğer koro ya da korolarla birleşebilir. Birleşen bu korolara ise; kadroları sürekli korolar ve kadroları geçici korolar denilmektedir (Egüz, 1981:13).

2.2.5. Yaş gruplarına göre koro türleri

Egüz' e göre; “ Yaş dönemleri: 1. Yaş Dönemi (6-7 ve 11-12) yaşlar arası. 2. Yaş Dönemi (12-13 ve 14-15) yaşlar arası. 3. Yaş Dönemi (15-16 ve 17-18) yaşlar arası. Genellikle bu yaş dönemleri 1. Yaş dönemi ilkokul, 2. Yaş dönemi ortaokul, 3. Yaş dönemi lise sınıfları olarak sayılabilir.” (1981:111)

Çocuk koroları, kız çocuklarından yada erkek çocuklarından oluşabildiği gibi her ikisinin bir arada bulunduğu karma çocuk koroları olarak da adlandırılan topluluklardır. Bu korolar için yaşanan coğrafyanın iklim ve ırksal özelliklerinin, ses değişimine olan etkisi nedeniyle, yaş aralıkları açısından kesin sınırlar belirtmek çok mümkün değildir(Çevik, 2015 s,13)

Çevik (2015, s,16)' e göre yaş gruplarına göre korolar 4 başlık altında ayrılmıştır. Bunlar;

- Çocuk Koroları
- Ergen Koroları
- Gençlik Koroları
- Yetişkin korolarıdır.

2.3. Koro Eğitimi

Koro eğitimi, üyelerine koroda birlikteliği ve bütünleşmeyi sağlamak, müzikal dinamikleri kazandırmak amacıyla, belirli bir planlama çerçevesinde sosyal davranışlar kazandırma ve bu davranışları geliştirme sürecidir diyebiliriz.

Çevik' e (2015, s,50) göre koro eğitimi; “koro üyelerine, koro ile uyumu ve bütünleşmeyi sağlamaya yönelik deneyim, etkileşim ve sistematik çalışmalar yoluyla belirli amaçlar doğrultusunda müziksel, dilsel ve sosyal davranışlar kazandırma sürecidir. Koro eğitimi disiplinler arası bir eğitim alanı olup, süreç içerisinde tıp bilim, dil bilim, ses bilim, yöntem bilim, terim bilim, psikoloji, stil bilgisi, müzik kuramları, müzik tarihi, müziksel işitme-okuma, piyano çalma becerisi vb. alanlarla iletişim kurmaktadır. “

Koro eğitimi, en basit anlatımıyla koro üyelerine yaşantıları yolu ile planlı ve istendik belirli müziksel davranışları kazandırma ve zamanla bu davranışların geliştirilip değiştirilmesi sürecidir. Topluluk eğitimi olması dolayısıyla aynı zamanda sosyo-müziksel bir olgudur (Uçan, 2001:32).

Koro eğitimi yoluyla insanlara yalnızca müzikal davranışları değil, konuşulan dilin özelliklerini, kültürel ve tarihsel bir takım öğrenmelerini de içine alarak, ortak bir müzikal söylem geliştirilebileceğini ve bu müzikal söylemin koro eğitimi yoluyla yaygınlaştırılabileceğini söyleyebiliriz.

“Koro eğitiminde, farklı uygulamalar, farklı eğitim süreçlerine ve ortamlara göre farklılık gösteren öğrenmeler sonucunda, program hedefleri doğrultusunda kazandırılması beklenen davranışlar, müziksel anlatım, repertuvar oluşturma, estetik değer olguları ile söyleyiş biçimleri bakımından çok farklı yaklaşımlara tanık olunmaktadır. Bu farklı yaklaşımlar mesleki korolarda olduğu gibi, eğitim amaçlı ve özengen korolardaki eğitim uygulamalarında da görülmektedir. Bu ifadeden; “bazı batı kuralları, prototip uygulamaları ve belirli yöntemleri kullanmak zorunludur” şeklinde bir anlam çıkarılmamalıdır. Çünkü sanat ürününün en vazgeçilemez özelliği tek ve benzersiz oluşudur. Doğal olarak yaklaşım ve yöntemler çeşitli, fakat sonuç doğru, güzel ve etkileyici olmalıdır. Bu saptamalardan hareketle koro eğitimi, öncelikle müzik kültürümüzün özelliklerine ve “dilimizin tarihin derinliklerinden kaynaklanan entonasyonuna, ritmine, sesli-sessiz bağlamına, tınısal renklerine” (Gün, 1988:10) ayrıca temposuna, fonetik yapısına uygun olarak ortak bir şarkı söyleme biçim ve anlayışını oluşturma ve yaygınlaştırmayı amaçlamalıdır. Bu yaklaşım farklı kültürlerle özgü koro eğitimi için de geçerlidir” (Çevik, 2015 s,51)

2.3.1. Koro eğitiminin kapsamı

“Koro eğitimin kapsamı 8 başlık altında ele alınabilir;

1. Ses Eğitimi
2. Müziksel İşitme Okuma Eğitimi
3. Seslendirme ve Yorumlama Eğitimi
4. Genel Müzik ve Koro Kültürü Kazandırma Eğitimi
5. Müziksel Beğeni Geliştirme, Eleştirme, Değerlendirme Eğitimi
6. Psiko-Sosyal İletişimi ve Etkileşimi Geliştirme Eğitimi
7. Ses Sağlığı, Önemi ve Korunması Bilincini Kazandırma Eğitimi
8. Koro Disiplini Kazandırma Eğitimi” (Çevik, 2015).

Koro eğitimi, temelde ses eğitimi ile başlayan ancak bu ses eğitimi bireye yada küçük bir kümeye değil büyük topluluğa uygun olarak planlanan ve devamında bu ses eğitimini destekleyen müziksel işitme-okuma eğitimi ile sesin daha doğru ve güzel kullanılmasına katkıda bulunarak, seslendirme ve yorumlama eğitimi ile birlikte sağlam temeller oluşturan bir süreçtir. Koro eğitimi aynı zamanda, genel müzik bilgisi ve koro kültürü kazandırma eğitimleriyle birlikte, bireyde müzikal bilgi birikimin artması neticesinde, müziksel seçiciliğin

ve eleştirel bakış açısının oluşmasını sağlar, bireyin psiko-sosyal gelişimine ve iletişim becerisine katkıda bulunur(Çevik, 2015).

Ses eğitimi

Genel bir ifadeyle ses eğitimi, bireyin fiziksel ve yaratılış özelliklerine uygun olarak, sesini sanatsal ve eğitsel faaliyetler doğrultusunda, belirli bir teknikle doğru, güzel ve etkili kullanabilmesi amacıyla gerekli davranışları kazandırma sürecidir. Konuşma eğitimini de içine alan bu süreç bireye uygulanabileceği gibi belli bir kümeye ya da koro ya da uygulanabilir. Soyut bir eğitim olan ses eğitimi, duyular aracılığıyla örneklendirilerek ve yansılama yöntemiyle gerçekleştirilebildiği gibi, ses organlarının işlevleri ve yapısı konusunda bilgilendirilerek somutlaştırma şeklinde de gerçekleştirilebilir(Çevik, 2015:53).

Töreyin (2008:82)'e göre ses eğitimi; bireylere seslerinin konuşurken veya şarkı söylerken fiziksel özelliklerine uygun olarak kullanabilmesi için gereken davranışların kazandırılması amacıyla, önceden belirlenmiş yöntemlerle, planlanan hedeflere ulaşmak için uygulanan etkileşim sürecidir.(Akt: Çevik, 2015).

Yukarıdaki tanımlamalardan yola çıkarak ses eğitiminin, bireyin sesini etkili ve güzel bir şekilde karşıya aktarabilmesi amacıyla, varoluşsal bir takım özelliklerine uygun olarak, sanatsal amaçlara ulaşabilmek için, planlı ve programlı olarak uygulanan bir eğitim sürecidir diyebiliriz.

Müziksel okuma-işitme eğitimi

“Müziksel işitme, müziksel olarak duyulan sesleri algılama, tanımlama, ayırt etme, çözümleme davranışlarını içerir.

Bir müzik yazısını, müziğin harfleri olarak nitelendirilebilecek notaları ad, yükseklik, süre (ritim) hız, gürlük ve ayırtlarıyla seslendirmeye müziksel okuma (solfej) denir.

Sesleri müzik yazısının öğeleriyle ifade etmeye ise müziksel yazma denir”(Özgür, Aydoğan, 1999:4-5 Aktaran: Çevik, 2015:63).

Amatör koroların eğitiminde, en önemli noktalardan biri müziksel işitme okuma eğitimidir. Müzik dilinin grameri diğer bir deyişle sözlüğü bu eğitimle verilebilir. Müziksel işitme okuma eğitimi almış bir koro ile; zamandan tasarruf sağlanabilir, üst düzey yorumlama

yapılabilir, tonlama sorunlarına kökten çözüm bulunabilir ve kendine güvenen koro üyelerinin olduğu güzel bir çalışma ortamı yaratılabilir(Aydoğan, 2017:11).

Seslendirme ve yorumlama eğitimi

Koro eğitimi kapsamında önemli bir yeri olan ses eğitiminde, kendi kültürümüzden gelen, farklı tür ve biçimlerde bestelenmiş veya anonim olan eserlerle, farklı kültürlerle ve dillere özgü eserler seslendirilmektedir. Seçilen bu eserlerin doğru seslendirilme ve özgün bir şekilde yorumlanması, bestecinin ve dönemin kültürel özelliklerinden izler taşıması belli bir süreyi ve kazanımı gerektirmektedir. Bu nedenle yapılan provalarda sese hakim olma, ritim, ezgi ve aralık gibi etkililikler sağlanmadan doğru bir yoruma ulaşılması çok mümkün değildir. Yorumlama ise eserde kullanılan dilin özelliklerini, bestecinin ve dönemin özelliklerini dinleyiciye doğru bir şekilde yansıtmaktır. Bu durumun gerçekleşmesi de ancak koro üzerinde yapılacak iyi planlanmış bir seslendirme ve yorumlama eğitimi ile mümkündür(Çevik, 2015:64).

Genel müzik ve koro kültürü kazandırma eğitimi

Koro eğitiminin ilişkili olduğu, tıp bilim, dil bilim, ses bilim, yöntem bilim, terim bilim, psikoloji, müzik kuramları ve müzik tarihi gibi, diğer disiplinlerle olan birikimlerin, genel müzik bilgisinin ve kültürünün gelişmesini sağlamaktadır. Koronun edindiği bu birikim eserin seslendirme ve yorumlama aşamasında, ait olduğu dönem özelliklerini etkili bir şekilde yansıtmasına katkıda bulunmaktadır. Eğitim sürecinde kazanılan ve geliştirilen koro kültürü bireyde, ait olma, iletişim kurma, paylaşma, özgüven kazanma gibi duyguların pekişmesine ya da keşfedilmesine katkıda bulunur. Birlikte müzik yapmakla birey, dinlediği iyi seslerle birlikte kendi sesini geliştirmekle kalmaz aynı zamanda koronun ses bütünlüğünün gelişmesine katkıda bulunmayı da öğrenir. Koro eğitimi sürecinde korolar gelenekselden çağdaş müziğe kadar her türlü eserin özelliklerini öğrendikçe ve o özellikleri yansıtmaya çalıştıkça zamanla toplumda bir koro kültürü oluşmasına ve bu kültürün giderek bir geleneğe dönüşmesine sebep olmaktadır(Çevik, 2015:64-65).

Müziksel beğeniyi geliştirme, eleştirme, değerlendirme eğitimi

Koro eğitimi süreciyle bireyin müzikal üslubu ve yorumlama becerisi geliştikçe, müziksel beğeni seviyesi de yükselir ve bu gelişimiyle birlikte kendisi de müziksel eleştirilerde bulunup yeni fikirler ortaya atabilir diyebiliriz.

“Birey olarak insan, çevresindeki müziklerle etkileştikçe, bu müziklerin yapılarını, her bir yapıyı oluşturan öğeleri ve bu öğeler arasındaki ilişkileri önce sezer, sonra kavrar ve çözümler. Müzikte yapı arama, yapıyı oluşturan öğeleri belirleme, bu öğeler arasındaki ilişkileri ve uyumu sezme kavrama çabaları insanı giderek yeni müzik yapıları aramaya ve oluşturmaya yöneltir. Bu çabalar ve arayışlar insanın müziksel beğeni duygularının oluşumunu ve gelişimini sağlar, hızlandırır” (Uçan, 1994:10 Akt: Çevik, 2015:65). Bu düşünceyle birlikte koro eğitiminde de eleştirel bakışla eserin analizinin yapılması, değerlendirilmesi, yorum kalitesini ve yaratıcı düşünme davranışının gelişimini pekiştirir, ayrıca bireyin belleğindeki güzellik algısının gelişmesini ve müziksel beğeni seviyesinin yükselmesine de katkıda bulunur(Çevik, 2015:65).

Psiko-sosyal iletişimi ve etkileşimi geliştirme eğitimi

Birlikte hareket edebilme alanlarının en güzel örneklerinden biri olan korolarda bireyler günlük hayatlarındaki bireysel yaşamlarından kurtulup birlikte bir takım gibi hareket etmeyi, toplumsal çevreyle sosyal ilişkiler kurmayı öğrenir diyebiliriz.

İnsanda bireyselliğin ön planda olduğu bu günlerde, toplumsal hayatta yalnız olan kişilerin, ortak hareket edebilme, birlik olabilme gereksinimlerini müzik aracılığıyla karşıladıkları en güzel örneklerden biri korolardır(Şanal, 2011:9).

“Okyay’a (2010:341) göre; müzik dinleme kendini ve başkalarını dinlemeyi de öğretir. Toplu müzik yapma ise, aynı zamanda dikkatin, sorumluluğun birlikte iş yapmanın, paylaşmanın, başarıdan haz duymanın eğitimini de içerir”(Akt: Çevik, 2015:67).

Ses sağlığı, önemi ve korunması bilincini kazandırma eğitimi

“Ses üretim organlarının anatomik yapılarının ses üzerindeki etkileri bilinmektedir. Büyük ve geniş rezonans bölgeleri, (kavite) ses tellerinin uzunluğu kısalığı, geniş bir larinks yapısı, elverişli bir ses materyali için bireyde önceden var olan uygun koşullardır. Doğaldır ki, bu koşullarda güzel şarkı söylemek için tek başına yeterli değildir. Ses tellerinin ürettiği sesin doğru perdelere yerleşmesi, tonlama ve nüansları ayırt edebilen bir kulak tarafından yönlendirilmesi gerekir. Hatta bu da yeterli olmayabilir. Duyu organlarının sezme ve yansıtma yetenekleri ölçüsünde beyne ilettikleri sinyallerin, en kısa zamanda ve doğru olarak yine beyin tarafından verilen bir emirle ses üretim organlarına ulaştırılması gerekir.

İşitme organının hastalıkları, ses üzerindeki denetim işlevini engeller. Kulak iltihabı vb. nedenlerle ortaya çıkan işitme kaybı, perde şiddet ve tınının denetlenememesine ve müziksel duyarlılığın azalmasına neden olur” (Çevik, 2015:67).

Sesini mesleki bir amaç doğrultusunda kullanan kişilerin ses sağlıklarına dikkat etmeleri ve korumaları önem taşımaktadır. Sesin sağlığı beden sağlığıyla yakın ilişkidir. Meslek ya da zevk amaçlı şarkı söyleyen bireyler, bu etkinliklerini devam ettirebilmeleri için, sağlıklarına dikkat etmek sağlıklı yaşam bilinci edinmek zorundadırlar(Çevik, 2015:67).

Koro disiplini kazandırma eğitimi

Koro eğitiminin etkili bir şekilde verilip başarıya ulaşabilmesi için koro çalışmalarında belirli kuralların olması ve o kurallara uyulması gereklidir diyebiliriz. Koro çalışmalarında disiplini sağlamak koro şefi ya da eğitmenin doğru iletişimiyle mümkün olsa da bazen bu disiplin koro şefinin yöntemlerini ve izleyeceği yolu önceden açıklamasıyla ve üyelerinin istek ve arzularını artıracak olumlu yönde motivasyonlarını sağlayacak bazı davranışlarla sağlamakta mümkün olabilir. Mesela önceden belirlenmiş bir çalışma takvimi ya da katılımın planlandığı etkinliklerin önceden duyurulması koro üyeleri üzerinde olumlu bir motivasyon oluşturup koro içerisinde daha disiplinli davranışlar göstermelerine neden olabilir.

Egüz’e göre koro disiplini koronun başarısı için kullanılan yöntem ve teknikler, müzikal bilgi ve beceriler, aynı zamanda koronun kültür yapısı gibi etkenlerin tamamını kapsar(Egüz, 1981: 31).

Koro üyelerinin, koro üzerindeki beklentileri gerçekleştikçe, müzikal birikimleriyle birlikte koro kültürleri de geliştikçe, müziğe hizmet etme düşüncesi ve koro disiplini kendiliğinden oluşacaktır(Çevik, 2015:72).

2.4. Öğretim Yöntem ve Teknikleri

Öğretim yöntemi bir öğretmenin öğrenmeyi gerçekleştirmek için öğretim amacına uygun olarak seçtiği yöntemlerdir denilebilir. Taşpınar’ a (2018:117) göre; öğretim yöntem ve teknikleri, eğitim-öğretim amaçlarının öğrencilerde davranış haline dönüştürülebilmesi için çoğu zaman öğretmen tarafından seçilen ve uygulanan yöntem ve tekniklerdir. Bu bölümde eğitim-öğretim ortamında sıkça kullanılan yöntem ve teknikler tanıtılacaktır. Bu yöntem ve teknikler aşağıdaki gibidir;

2.4.1. Anlatım yöntemi

Öğretmenlerin en çok kullandıkları yöntemlerden biridir. Öğretmen merkezli bir yöntem olup, öğrencilerin pasif şekilde öğretmen tarafından aktarılan bilgilerin dinlemesi şeklinde gerçekleşir. Sözlü anlatımın ağırlıklı olduğu anlatmayı gerektiren derslerde kullanılır. Sunuş yoluyla öğretim stratejisi içerisinde bilgi düzeyindeki davranışların kazandırılmasında kullanılır. Öğrencilerin pasif durumda kaldığı, soru sorma ve düşüncelerini açıklama fırsatını fazla bulamamalarından dolayı etkili bir yöntem olarak kabul edilmez(Taşpınar, 2018:127)

Anlatım yönteminin yararları

- Bilgilerin kalabalık grupları sunulması açısından yararlıdır.
- Kısa zamanda daha fazla bilgi sunulabilir.
- Konunun düzenli bir biçimde sunulabilir.
- Öğretmen merkezli olmasından dolayı sunum sırasında öğretmen sürpriz bir bilgiyle karşılaşmaz ve kendine olan güveni artar.
- Uygulanma yönünden kolay ve ekonomiktir.

Anlatım yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Dinleyenlerin ihtiyaçlarının karşılanıp karşılanmama durumunu belirlemek zordur.
- Dinleyen yönünden oldukça pasiftir.
- Dinleyenlerin anlatılan konu hakkında bir ön hazırlığı olmamasından dolayı anlatılanları koşulsuz olarak kabul etmek durumundadır.
- Üst düzey düşünme davranışlarının gerçekleştirilmesi zordur
- Uzun ve tekrar eden konuşmalar sıkıcı olabilir.
- Sözel anlatıma dayanmasından dolayı, somut nesneleri açıklamak için ek açıklamalara ihtiyaç duyulabilir(Taşpınar, 2018:128-129).

2.4.2. Tartışma yöntemi

Öğretim yöntemi olarak tartışma; ortak bir konu üzerinde fikirlerini sunmak ve bu fikirlerini geliştirmek amacıyla, bir grup insanın bir araya gelip bir yönetenin idaresinde paylaşımda bulunma sürecini ifade eder (Büyükkaragöz ve Çivi, 1999: 83).

Öğrenci merkezli bir ortamın oluştuğu tartışma yöntemi, öğrencilerin kendini ifade edebilme, eleştirel düşünme, başka görüşlere saygı duyma ve iletişim kurma gibi becerilerinin gelişmesine katkıda bulunur. Bu yöntemin kullanılması öğrenilen bilginin kalıcı olmasına katkı sağlar ve öğrendikleri bilgileri konuşarak uygulamaya koyan öğrenciler daha kalıcı bir öğrenme elde ederler (Taşpınar, 2018:133).

Tartışma yönteminin başarılı olabilmesi için iyi bir planlama yapılması ve öğretmenin ve tartışmaya katılan grupların gereken davranışları yerine getirmesi gereklidir (Bilen, 2002:115-116).

Tartışma yönteminin yararları

- Tartışmaya katılanların iletişim becerileri gelişir
- Bilgi ve fikir paylaşımının yapılmasını sağlar.
- Demokrasi bilincini geliştirir.
- Tartışmaya katılan bireylerin iletişim kurma, kendini ifade edebilme, soru sorma ve cevap verebilme yönleri gelişir.
- Bir gruba ait hissedebilme ve kendine güven duyguları gelişir.
- Öğretmenlerin öğrencilerini daha iyi tanımalarına sebep olur.
- Liderlik etme ve başkalarını saygılı şekilde dinleme niteliklerinin gelişmesine yardımcı olur.
- Analiz, sentez ve değerlendirme gibi üst düzey davranışların gelişmesini sağlar

Tartışma yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Tartışma amacından uzaklaşabilir
- Daha fazla zamana ihtiyaç duyulabilir.
- Tartışmanın uzaması sınıf ve ortam hakimiyetini zorlaştırabilir.
- Uzun tartışmalar dinleyiciyi sıkabilir.
- Bazı öğrenciler tartışmaya katılmak istemeyebilirken bazıları da olumsuz davranışlar sergileyebilir.
- Tartışmayı yönetecek kişilerin ön hazırlığının eksik olması ya da ön hazırlık yapmaması durumunda önemli sorunlar çıkabilir (Taşpınar, 2018:135-136).

2.4.3. Soru-cevap yöntemi

Öğrenme ortamında soru-cevap yöntemi, öğrencilerin aktif olarak katılımlarının sağlandığı yöntemlerden biridir. Bu yöntemin esasında öğretilmek istenen bilginin sorulan sorular aracılığıyla öğrenciye buldurulmak istenmesidir. Çoğunlukla anlatım yöntemiyle bir arada kullanılır ve sorulan sorulara sözel olarak cevap verilmesine dayanır. Soru-cevap yöntemi, anlatım yönteminin sıkıcı ve durağanlığına karşın öğrenciyi aktif hale getirmeyi amaçlar. Anlatım yönteminden sonra eğitim de en fazla kullanılan yöntemdir (<https://www.webdersanesi.com/egitim-bilimleri/ogretim-yontem-ve-teknikleri/soru-cevap-yontemi/116/>), (29.12.2020).

Soru-cevap yöntemi kullanımı

- Sorular, öğrencilerin bildikleri ve bilmedikleri bilgileri ortaya çıkarmak için,
- Öğrencinin derste aktif bir şekilde öğrenmesinin sağlanması,
- Öğrencilerin birlikte ve organize bir şekilde düşünebilmelerini sağlamak,
- Düşünme yeteneğine katkı sağlamak,
- Önemli noktaları vurgulamak,
- Neden ve sonuç ilişkilerini açıklamak,
- Değerlendirme yapıp konunun pekişmesini sağlamak,
- Konuyu tekrar etmek amaçlı kullanılabilir

(https://avys.omu.edu.tr/storage/app/public/ismailgelen/54058/%C3%B6%C4%9Fretim_y%C3%B6ntem_ve_teknikleri.pdf), (29.12.2020).

Soru-cevap yöntemi yararları

- Öğrencinin derste aktif olarak yer almasını sağlar.
- Öğrenciyi düşünmeye yönelterek, derse olan ilgisini canlı tutar.
- Öğrenci ve öğretmene geri bildirim sağlar.
- Uygulanan yönteme karşı öğrenci tutumlarının ortaya çıkmasını sağlar.
- Yapılan eğitim çalışmasının değerlendirilmesini sağlar.
- Öğretmen ve öğrenci arasındaki iletişimin kuvvetlenmesini ve gelişmesini sağlar.
- Öğrencilerin düşüncelerini ifade edebilme ve sosyalleşme gibi özelliklerinin gelişmesine katkı sağlar.
- Yeni fikirlerin ortaya çıkmasına rehberlik eder.

Soru-cevap yöntemi sınırlılıkları/dezavantajları

- Soruyu soranın çoğunlukla öğretmen olması belirli ölçüde öğrencinin düşünce özgürlüğüne engel olabilir.
- Öğretmenin soracağı sorular bir düşüncenin tarafı olabilir. Bu durumda bireyin düşüncelerini rahatça ifade edememesine sebep olabilir.
- Ders süresi boyunca sürekli soru-cevap yönteminin uygulanması öğrenciyi sıkabilir.
- Belirli bir konuda bilgi verme açısından anlatım yöntemine göre daha yavaştır ve ek zaman gerektirir.
- Öğrenci cevaplarında hataların fazla olması öğretmene iyi bir öğretim yapamadığı hissine kapılmasına sebep olabilir.
- Öğrencilerin çok fazla yanlış cevap vermesi kendilerine olan güvenlerini azaltabilir.
- Diğer yöntemlerle desteklenmezse konunun anlaşılması güçleşebilir (Taşpınar, 2018:168-169).

Soru-cevap yöntemini etkili kullanmak için yapılması gerekenler

- Soruların anlaşılır, açık ve çok kapsamlı olmamasına dikkat edilmelidir.
- Öğrenciyi düşünmeye sevk eden sorular kullanıp, kısa cevaplı sorulardan kaçınılmalıdır.
- Sorulan sorular öğrencilerin düzeyine uygun olmalıdır.
- Sorulara doğru cevap verilmediğinde olgunlukla karşılanmalıdır.
- Öğrenciyi soru sorma ve cevap vermeye teşvik edilmeli, demokrat bir tavır sergilenmeye gayret edilmelidir.
- Öğrencilerin kendilerinin sordukları soruların cevaplarını, ipuçları verilerek mümkün olduğunca kendilerinin bulmaları sağlanmalıdır.
- Sorulara doğru cevap veren öğrenciler teşvik edilmelidir.
- Sorular tüm grubu kapsayıcı şekilde sorulmalıdır.
- Soruların cevaplanması için öğrencilere yeterli süre tanınmalıdır.
- Cevabı içinde belli olan sorular sorulmaktan kaçınılmalıdır (Taşpınar, 2018:169-172).

2.4.4. Problem çözme yöntemi

“Problem çözme yöntemi, gerçek hayatta karşılaşılabilecek problemlerin araştırılması ve çözümünü etrafında düzenlenmiş, öğrencilerin hem zihin hem de beceri yönünden aktif katılımlarını gerektiren deneyime dayalı öğrenmeyi temsil eder” (Ocak, 2008:224, Akt: Kaybal, 2016:13). “Problem önceden öğrenilmiş teorem ya da kurallar yardımıyla çözümünü istenen bir soru olarak tanımlanabilir” (Bilen, 2002:168, Akt: Taşpınar,2018:174).

Eğitim-öğretim sürecinde problem çözme yöntemi kullanmanın temel hedefi, bireylerin karar verme becerilerini geliştirmektir. Böylece öğrenciler amaçlarına ulaşmak için kendilerine faydalı olan araç ve davranışları, diğer araçlar arasından seçme ve uygulama becerisi kazanabilirler(Demirel, 2002:87-88, Özden, 1997:142, Akt: Taşpınar, 2018:174).

Problem çözme yöntemi John Dewey tarafından geliştirilen 6 aşamalı bir süreci kapsamaktadır. Bunlar;

- Problemin farkına varma
- Problemin tanımlanması ve sınırlarının belirlenmesi
- Problemle ilgili bilgi toplama
- Problemin hipotezlerinin kurulması
- Hipotezlerin test edilmesi
- Sonuca ulaşılması ve test edilmesi (Taşpınar, 2018)

Problem çözme yönteminin yararları

- Öğrencilere çok yönlü düşünme alışkanlığı kazandırır.
- Öğrencilerin sorumluluk duyguları gelişir.
- Uygulama sırasında öğrencinin aktif katılımı sağlanır.
- Öğrenilecek bilgiye karşı ilgi seviyesi artar.
- Farklı kaynaklardan bilgilere ulaşılması sağlandığı için bireyin araştırma yönünü geliştirir.
- Öğrencilerin özgüvenleri artar ve problemlerin çözümlerinde istekli olmalarını sağlar.

Problem çözme yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Öğretmen merkezli diğer yöntemlere göre fazla zaman gerektiren bir yöntemdir.
- Öğrenciler problem çözmenin aşamaları üzerine hazırbulunuşlukları az olması durumunda çözüm bulma zorlaşır.
- Problemin çözümü araç-gereç yönünden maliyetli olabilir.
- Gerekli bilgiye ulaşmak zor olabilir.
- Öğretmenin yeterli donanıma sahip olmaması, çözümü zorlaştırabilir.
- Grup şeklinde yapılan çalışmalarda, grubun uyumunun düşük olması çözümün bulunmasını güçleştirebilir.

Problem çözme yöntemini etkili kullanmak için yapılması gerekenler

- Problem gerçek hayata yakın, öğrencide merak uyandıran konulardan oluşmalıdır.
- Öğretmen problem çözmenin her aşamasında etkili bir rehber olmalıdır.
- Problem çözmenin aşamaları, öğrencilere etkili ve anlaşılır bir biçimde açıklanmalıdır.
- Problemin çözümü için gerekli araç-gereç sağlanabilmelidir.
- Grup çalışmasında, grubun oluşması ve uyumlu çalışması konusunda gerekli önlemler alınmalıdır (Taşpınar, 2018:177)

2.4.5. Gösterip yaptırma yöntemi

Gösteri, olgu ya da olaylara ilişkin ilkeleri ve yapılacak işlemin uygulanmasının nasıl olacağını gösterip açıklamak, sonrasında ise bu uygulamayı öğrencilere de yaptırarak öğrenmelerini sağlamaktır(Demirel, 2002:86; Oğuzkan, 1989:93, Akt: Taşpınar, 2018:178).

“Hiçbir öğrenme-öğretme yöntemi tek başına tüm eğitim durumlarına uygun değildir. Yani bir öğrenme öğretme yöntemi ile öğrencilerin tüm öğrenim gereksinimlerini karşılamak olası değildir. Uygulama ve daha üst düzeydeki hedef davranışların kazandırılmasında, duyuşsal alanın değer verme, örgütleme kişilik haline getirme, devinişsel alanın tüm basamakları için gösterip yaptırma yöntemi etkili bir biçimde kullanılabilir. Bir beceriyi kazandırmanın en etkili yolu, onun uygulamasını yapmaktır” (Sönmez, 2008: 246, Akt: Kaybal, 2016:12).

Öğrenilen her davranışın değerini artıran en önemli nokta, o davranışın tekrar tekrar gösterilmesidir. Örneğin bir mesleki yeteneğin iyi bir şekilde ortaya konulabilmesi için bu becerinin sık sık tekrar edilmesi gereklidir. Öğrenme konusunda yapılan araştırmalar göstermektedir ki tekrar edilen beceriler kalıcı alışkanlıklara dönüşür(Külahçı, 1990:18, Akt: Taşpınar, 2018:178).

Gösterip yaptırma yönteminin yararları

- Öğrencinin konuyu hem görerek hem de işiterek öğrenmesine imkan sağlar.
- Öğrenme ortamında aktif katılımcı olan öğrenci öğrenmenin kalıcılık seviyesini artırır.
- Kelimelerin yetersiz kaldığı daha çok beceri gerektiren konuların açıklanmasında etkili bir şekilde uygulanabilir.
- Gösteri yönteminin kullanılması öğrencinin ilgisini çekmesi yönünden etkili bir yöntem olarak kullanılabilir (Öztürk, 2014:27).

Gösterip yaptırma yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Gösterinin hazırlanması çok fazla zaman ve planlama gerektirir.
- İyi bir ön hazırlık yapılmayan gösteri yararlı olmayabilir.
- Kalabalık gruplarda uygulanması zor olabilir.
- Gösteri sonrasında uygulama yapılmaması durumunda öğrenme yetersiz olabilir.

Gösterip yaptırma yönteminin etkili kullanılması için yapılması gerekenler

- Gösteri öncesinde iyi bir planlama yapıp gösterinin işlem basamakları açıklanmalıdır.
- Gösteri süresince öğrencilerin kendilerini rahat hissetmeleri sağlanmalıdır.
- Gösterinin herkes tarafından duyulması ve görülmesi sağlanmalıdır.
- Gösterinin aynı anda herkese uygulanamaması durumunda sınıf gruplara bölünmeli, uygulama yapılmayan grubun boş kalmamasını sağlamak amacıyla onlarında gösteri hakkında hazırlık yapmaları sağlanmalıdır.
- Gösteri sırasında anlatım ve soru-cevap yöntemlerinden de yararlanarak öğrencilerin aktif halde tutulması sağlanmalıdır.
- Gösteri sırasında güvenlik önlemleri alınması gerektiren durumlarda gereken güvenlik önlemleri alınmalıdır(Taşpınar,2018:180-181).

2.4.6. Örnek olay yöntemi

Örnek olay yöntemi; gerçek hayatta karşılaşılmaması muhtemel ya da karşılaşılmış bir olayın, sınıf ortamına getirilerek öğrenciler ile birlikte ele alınmasıyla ortaya çıkan bir öğrenme – öğretme yöntemidir. Bu yöntemde amaç, bireyin karar verme ve sonuca ulaşmaya yönelik seçim yapma ve sonuca ulaşma durumları ile ilgili yaşantı oluşturulmasını sağlamaktır(Bilen, 2014: 165).

Taşpınar’ a (Akt:2018:182) göre; “örnek olay yöntemi olmuş ya da olması muhtemel bir olayın öğrencilere sunulması ve sonrasında örnek olay içindeki problem çerçevesinde sorulan sorularla tartışma ortamı oluşturulması esasına dayalı bir yöntemdir. Örnek olay yazılı metin biçiminde olabildiği gibi, senaryo biçimindeki filmler, gazetelerden, anılardan, çeşitli kitaplardan alınmış parçalar da olabilir. Sunulan örnek olayın güncel yaşamdan olması, öğrencilerin ilgisini çekmesi açısından önemlidir. Böylece öğrenciler benzer problemlerle karşılaştıklarında nasıl davranacakları yönünde bir deneyim sahibi de olabilirler. Gerçek bir olay bulunmaması durumunda da, olası olaylar yazılabilir. Yöntemin genel amacı öğrencilerin karar verme, seçme ve genel anlamda problem çözme becerilerine katkıda bulunmaktır” (Bilen, 2002:179-181; Demirel, 1994:48-49, Sönmez, 2003:286-287).

Örnek olay yönteminin yararları

- Öğrencilerin aktif rol aldığı öğrenci merkezli bir yöntemdir.
- Öğrencilerin problem çözme becerilerinin gelişimine katkıda bulunur.
- Öğrencilerin empati duygusu gelişir.
- Anlama, kavrama, analiz ve değerlendirme gibi üst düzey davranış becerileri gelişir(https://avys.omu.edu.tr/storage/app/public/ismailgelen/54058/%C3%B6%C4%9Fretim_y%C3%B6ntem_ve_teknikleri.pdf). (01.01.2021).

Örnek olay yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Öğretmenin iyi bir hazırlık yapması gerekir
- Olay doğru bir dille açıklanmamış ya da yazılmamış ise tartışmadan istenen sonuç elde edilemeyebilir.
- Hazırlık ve uygulanması bakımından zaman alır.
- Kalabalık sınıflarda uygulamak güçtür (Taşpınar,2018:183).

Örnek olay yönteminin etkili kullanılması için yapılması gerekenler

- Dersin konusu ile ilgili öğrencilerin ilgisini çekecek olmuş ya da olması muhtemel bir olay seçilmelidir.
- Olayın yazımında dikkat çekici bir anlatım kullanılmalıdır.
- Sorulacak sorular dikkatlice seçilmelidir.
- Olay sorulacak sorularla birlikte dersten öğrencilere verilmeli ve öğrencilerin derse hazırlıklı olarak gelmeleri sağlanmalıdır.
- Tartışma dikkatlice yönetilmelidir.
- Tartışma sırasında hangi tekniğin kullanılacağı önceden belirlenmelidir.
- Öğretmenin sonucun belirlenmesine ve özetlenmesine rehberlik etmesi gerekir(Taşpınar,2018:183).

2.4.7. Gezi gözlem yöntemi

“Okul ve sınıf içinde yapılan eğitsel çalışmaları tamamlamak ve gerçek hayatla bütünleştirmek amacıyla yapılan düzenli ziyaretlerdir. Durumları gerçek görünüşleriyle tanıma ve bilgilerini ilk kaynaktan elde edilmesi bu tekniğin kullanılması etkilidir. Bir ünitenin öğrenildikten sonra hayatla bağlantı kurulması açısından önemlidir. Geziye çıkılmadan önce, öğretmen denetiminde öğrencilerle birlikte gezi planının düzenlenmesi önemli olduğu bilinmektedir. Bir nesnenin veya olayın, nitel özelliklerini öğrenmek gayesiyle dikkatli ve düzenli olarak ele alınıp izlenmesine olanak sağlayan bir tekniktir ve bu durumlarla ilgili bilgi edinmek istenildiğinde kullanılır. Okul dışı etkinliklerle doğa bilinci kazandırmak amacıyla etkili bir şekilde kullanılabilir. Gözlemin sistematik olması ve belirli bir gözlem formuna göre yapılması, öğrencilere bilimsel bir tutum kazandırılması açısından da önemlidir” (Demirel, 2014: 126-127, Akt: Kaybal, 2016:35).

Eğitim-öğretimin faaliyetleri doğrultusunda öğrenme amacına uygun olarak okul dışındaki bir ortama gidilip yerinde gözlenmesi ve o ortamla ilgili bilgilerin yerinde görülmesi faaliyeti olarak tanımlanabilir. Bu tür uygulamalar öğrenmenin etkili olması açısından oldukça önemlidir(Taşpınar, 2018:187).

Gezi gözlem yönteminin yararları

- Öğrencilerin ilgisini çeker ve öğrenmeye motive eder.
- Öğrencilerin olayları ya da öğrenilecek konuları gerçek ortamlarında görmelerini sağlar.
- Bu yöntemle okulun çevreyle olan ilişkisine olumlu yönde katkıda bulunur.
- Öğrencilerin çevrelerini tanımalarına ve çevreleriyle ilişki kurmalarını sağlar.
- Farklı öğretim ortamlarının kullanılması öğrenmenin kalitesinin artmasına katkıda bulunur.

Gezi gözlem yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Gezinin aşamaları iyi bir şekilde planlanmalıdır.
- Öğretmene fazla sorumluluk düşmektedir.
- Gezi grubunun kalabalık olması ve gezilecek yerin uzaklığı sorun yaratabilir.
- Gezi sırasında grubunun disiplinini sağlama konusunda sorunlar çıkabilir.
- Uygulanması pahalı bir yöntemdir.
- Gezi faaliyetinden dolayı okuldaki etkinliklerden uzak kalınabilir.

Gezi gözlem yönteminin etkili kullanımı için yapılması gerekenler

- Gezinin ön hazırlığın yapılması ve gezinin her aşamasının iyi bir şekilde planlanıp ortaya konması gerekir.
- Gezi bitiminde sınıf ortamında yapılan gezi ile ilgili bir tartışma yapılmalıdır.
- Gezi düzenlenen yere bir teşekkür yazısı yazılmalıdır(Taşpınar, 2018:187-188).

2.4.8. Mikro öğretim yöntemi

Mikro öğretim; karmaşık öğrenme – öğretme sürecini basite indirgemeyi amaçlayan bir laboratuvar öğretim yöntemidir. Mikro öğretim uygulamalarında temel amaç, öğretmen adaylarına geniş deneyim imkanı sunularak adayların davranışlarında, mesleki gelişimlerine katkı sağlayacak etkinliklerle, istendik yönde davranış değişikliğinin sağlanmasıdır diyebiliriz.

Taşpınar'a (2018:204) göre mikro öğretim; özellikle öğretmenlerin hizmete başlamadan önce eğitimlerinde kullanılan, onların temel öğretmenlik davranışları açısından

belli bir sistem içerisinde deneme yapmaları yoluyla yetiştirilmesini amaçlayan bir öğretim yöntemidir.

“Mikro öğretim küçülmüş öğretim dilimini videoya kaydedilmesi, yapılan çekimin öğretim ilkeleri doğrultusunda tartışılmasıdır” (Gözütok, 2007: 286, Akt: Kaybal, 2016:27).

Mikro öğretim yöntemi 9 aşamada uygulanır Bu aşamalar şöyle özetlenir (Külahçı, 1995:13-20, Akt: Taşpınar, 2018:206-207).

- **Örnek öğretim izleme:** uygulamaya öğretim becerilerinin sunulduğu bir video kaydı veya gönüllü bir öğrencinin sunum yapması ile başlanır. Yapılan ön izleme kaliteli bir örnek olabileceği gibi tam tersi durumda yaşanabilir
- **Grubun oluşturulması ve çalışma biçimi:** Genellikle 5-10 kişilik grup çalışması şeklinde planlanır. Bir grup sunum yaparken diğer gruplar değerlendirmeci olurlar. Sunum yapan gruptan bir kişi öğretmen olur diğerleri öğrenci rolü yaparlar.
- **Öğretim becerilerinin belirlenmesi:** Bir ders süresi dikkate alınarak uygulanabilecek öğretim becerileri seçilir.
- **Becerilerin analizi:** Belirlenen becerilerin analizi yapılır ve bu becerilerin denenmesi sırasında neler yapılması gerekliliği ortaya konur.
- **Planlama:** Öğretmen adayı uygulamaya kara verdiği her beceri üzerine ayrıntılı planlama hazırlar.
- **Sunu:** Öğretmen adayı hazırlamış olduğu planlamaya göre, önce becerilerin her birini kısa sürede dener. Tüm becerilerin denenmesinden sonra hepsini içeren genel bir sunum yapar. Yapılan sunumda sunu grubu ayrı bir bölümde yer alır. Yapılan sunular kamera ile kayıt edilir.
- **Dönüt:** Sunulan öğretim becerisinin analizi ve değerlendirmesi, sunu bitiminde hemen gözlem formlarının doldurulması ve sınıf içinde tartışma şeklinde yapılır. Her yapılan eleştiri bir dönüt sayılır.
- **Değerlendirme:** Yapılan tüm hazırlıklar ve sunum not ile değerlendirilir. Bu değerlendirmede daha çok genel sunuya not verilir, küçük beceriler bu notlamaya dahil edilmez.

- **Becerinin tekrarı:** Değerlendirme sonunda başarısız olduğu düşünülen becerilerin tekrar edilmesi sağlanır.

Mikro öğretim yönteminin yararları

- Karmaşık beceriler küçük parçalara bölünerek öğrenilebilir.
- Bireyde eleştirel düşünme ve demokratik olma davranışlarını geliştirir.
- Video ile kayıt yapılan gösterinin tekrar izlenmesi sağlanarak dönüt verilebilir.
- Sergilenen beceriler üzerine farklı eleştiriler yapılmasına imkan tanır.
- Öğretmen adayı kendi sunusunu izleyerek kuvvetli ve zayıf yönlerini görebilir.
- Yapılan eleştiriler doğrultusunda beceriyi yeniden deneme imkanı vardır.
- Öğretmen adaylarının kendilerine olan güvenleri artar.
- Dersten önce yapılan hazırlıklar öğretmen adayına plan yapma, sunma ve sınıf yönetimi konularında olumlu davranışlar kazanmalarını sağlar(Taşpınar, 2018:204-205).

Mikro öğretim yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Denenen becerilerin yapay bir ortamda sunulması gerçekte çıkabilecek sorunların test edilmesini güçleştirebilir.
- Sunum yapılan bu ortamlar için gerçek öğrencilerin bulunması zordur. Bu nedenle öğretmen adayları genellikle kendi öğretmen arkadaşlarına sunum yaparlar.
- Gerekli ortamın sağlanması ve araç-gereç temin etmek zor olabilir.
- Kamera v.b. elektronik aletleri kullanmakta güçlükler yaşanabilir.
- Dersi yöneten öğretim elemanına ek bir zaman yükü getirebilir.
- Uygulamanın yapılması için zamana ihtiyaç vardır.
- Kamera kaydına alındığının farkında olan öğretmen adayı heyecanlanabilir (Taşpınar, 2018:205).

2.4.9. Benzetim yöntemi

Benzetim, öğrencilerin sınıf içinde bir olayı gerçekmiş gibi ele alıp, bu olay üzerinde eğitici faaliyetler yapılmasına imkan sağlayan yöntemdir. Gerçek olayın önemli boyutları ya bir model üzerinde ya da resimler ve sembollerle belirlenmektedir. Bu yöntemde yapılan iş gerçek ama ortaya koyulan olay ya da durum yapaydır(Demirel, 2014: 110, Akt:Kaybal, 2016:23).

Askeri eğitimde kullanılan harp oyunları, pilotların model uçaklar üzerinde yaptıkları çalışmalar, bilgisayar destekli pilot kabinindeymiş gibi yapılan eğitimler, şoför adaylarının özel pistlerde aldıkları sürücülük eğitimleri, siyaset bilimi derslerinde meclis ortamının sınıf içerisinde canlandırılması benzetime örnek olarak verilebilir. Yine astronotların yeryüzünde uzay koşullarına benzer koşullarda hazırlanan ortamlarda eğitim almaları, tıp öğrencilerinin kadvralar üzerinde yaptıkları çalışmalar, endüstride bir aracın önce modelinin üretilip onun üzerinde çalışılarak gerçek ortama hazırlanması gibi uygulamalarda benzetim yöntemine örnek olarak verilebilir(Küçükahmet, 2001:104, Akt:Taşpınar, 2018:196).

Öğretmen benzetim yönteminde rehber konumundadır ve uygulamalara katılmaz. Bu uygulama da öğretmenin temel görevi uygulama ortamını için gerekli materyalleri hazırlamak, kuralları açıklamak ve tartışma ortamını düzenlemektir. Öğrencilere benzetim uygulamasını gerçekleştirirken yanlış öğrenmeye sebep olmayacaksa hata yapabilme imkanı da tanıyabilir ancak öğrenme amacından fazla uzaklaşması durumunda tekrar araya girerek ortamı eski haline çevirmek için uyarılarda bulunur. Öğrenciler senaryodaki rollerini profesyonelce yerine getirmek için çalışır(Curry School of Education, 2003, Akt: Taşpınar, 2018:197).

Benzetim yönteminin yararları

- Öğrenilmesi amaçlanan beceri için uygulama yapma imkanı sağlar.
- Benzetimin amaçlarına ilişkin hızlı bir geri dönüt alınmasını sağlar.
- Karmaşık olaylar basitleştirilip daha çok olayın özüne karakterlere odaklanılabilir.
- Öğrencilerin motivasyonlarının yüksek olmasını ve üst düzey öğrenmenin gerçekleşmesini sağlar.

Benzetim yönteminin sınırlılıkları/dezavantajları

- Ortamın yapay olmasından kaynaklı olarak, gerçek hayatta karşılaşılmayacak durumlarla karşılaşılabilir.
- Öğrencilerin roldeki karakterlerine kendilerini kaptırıp derin bağlılık duymaları sorunlar oluşturabilir.
- Uygulanmasında fazla zamana ihtiyaç vardır.

Benzetim yönteminin etkili kullanımı için yapılması gerekenler

- Öğrencilerin yetenekleri iyi bilinmelidir.
- Öğrenme amacına uygun bir olay seçilmelidir.
- Rol paylaşımı yapılırken öğrencilerin özellikleri dikkate alınmalı ve dağılım buna göre yapılmalıdır.
- Rollerin uygulanmasında yapılması gerekenler iyi açıklanmalıdır.
- Uygulama için gerekli ortam ve bu ortama uygun araçlar titizlikle hazırlanmalıdır.
- Benzetimin üç temel esası senaryoya bağlılık, dengeli rol dağılımı ve amaca uygun senaryo olmalıdır(Taşpınar, 2018:197).

2.4.10. Grup çalışması yöntemi

Grup çalışması yöntemi en az 2 veya en çok 8 öğrencinin bir araya gelerek bir problemi veya bir konuyu araştırmak ve rapor etmek amacıyla yürüttükleri çalışmalarıdır. Grup çalışmalarının en çok kullanılanı ilköğretim düzeyinde uygulanan küme çalışmalarıdır. Bu yöntemin amacı; öğrencilerin sosyalleşerek birlikte çalışma alışkanlığı kazanmalarınıdır. Bu amaçla oluşturulan gruplar, grup üyelerinin birlikte düşünüp, karşılıklı bilgi alış verişinde bulunarak birlikte hareket edip birlikte sonuca ulaşmalarını ve problemlere çözüm aramalarını öngörmektedir(<https://www.webdersanesi.com/egitim-bilimleri/ogretim-yontem-ve-teknikleri/grup-calismasi/130/>) (02.01.2021).

“Sınıf içerisinde ikili çalışma gruplarının yanı sıra daha büyük grup çalışmaları da yapılabilir. Bu etkinlikteki temel amaç, kişilerin birlikte düşünmelerini, karşılıklı fikir alışverişinde olmalarına ve rahat bir ortamda çalışmalarında olanak sağlamaktır” (Demirel, 2014: 113, Akt:Kaybal, 2016:25).

“Sınıf ortamlarında öğrenme-öğretme sürecini daha etkin kılma açısından öğretmen-öğrenci etkileşiminin yanında, öğrenci-öğrenci etkileşimi de bir o kadar önemlidir. Öğrenme sürecinde öğrenci-öğrenci etkileşiminin yapılandırılması, öğrencilerin öğrenme düzeylerini, öğretmene ve okula karşı tutumlarını, birbirleri hakkındaki düşüncelerini ve öz saygılarını önemli ölçüde etkilemektedir(Ekinci, 2007:93, Akt:Samancı, Yasul, 2015). Öğrenci-öğrenci etkileşiminin üst düzeyde gerçekleştiği grup çalışmaları, doğru ve etkili kullanıldığı zaman, özellikle ilkokul yıllarında kişinin gelişimine sadece akademik yönden değil, psikolojik ve sosyal yönlerden de katkı sunan bir öğretim yöntemidir” (Samancı, Yasul, 2015).

Grup çalışması yöntemi yararları

- Öğrenciler öğrenme sürecine aktif olarak katılırlar.
- Öğrenciler birlikte çalışma alışkanlığı kazanırlar.
- Öğrencilerin sosyalleşme becerilerine katkı sağlar.
- Öğrenciler kendi fikir ve görüşlerini rahat bir şekilde ifade etme imkanı bulurlar.
- Öğrencilerin demokratik tutum ve davranışlarının gelişmesine katkı sağlar.
- Öğrenciler ilgi

Grup çalışması yöntemi sınırlılıkları/dezavantajları

- Zaman alıcı bir yöntemdir
- Öğrencileri kontrol altında tutmak güçleşebilir
- Grup çalışmasında bütün öğrenciler sorumluluklarını yerine getirmeyebilir.
- Grupta baskın öğrenciler kontrolü ele geçirebilir.

Grup çalışması yönteminin etkili kullanımı için yapılması gerekenler

- Grup çalışmalarının planlaması iyi bir şekilde yapılmalıdır.
- Gruplara öğrenci seçimlerinde dikkatli ve özenli davranılmalıdır.
- Grup üyelerinin çalışmaları esnasında iş birliği içerisinde olmaları sağlanmalıdır.
- Grup çalışması yapılırken amaçlar sürekli göz önünde tutulmalı amaç dışına çıkılmamalıdır.
- Grup çalışması için seçilecek konular öğrencilerin ihtiyaçlarına karşılık vermeli ilgilerini çekebilmelidir.

- Grup üyelerinin rahat çalışabilmeleri için gerekli ortam sağlanmalıdır (<https://www.webdersanesi.com/egitim-bilimleri/ogretim-yontem-ve-teknikleri/grup-calismasi/130/>). (01.01.2021).

2.4.11. Ödev yöntemi

Öğrenciler tarafından yapılması istenen işler veya davranışlardır. Eğitimsel açıdan ödev ise, öğrencilerin eğitim ortamı dışında yapmaları istenen etkinliklerin tamamını kapsar ve bunlar ev ödevi şeklinde tanımlanır. Bu yöntem öğrencilerin derste öğrendiklerini evde tekrar ederek pekiştirmelerini sağlar. Ev ödevi verirken ödevin gerekleri, nasıl yapılacağı açık bir şekilde ortaya konmalı, öğrencilerin yetenekleri dışında yapamayacağı ödevler verilmemelidir(Demirel, 2014:128).

Bu bilgiden hareketle ödev yöntemi için; eğitsel bir amaç doğrultusunda, öğrencilerin öğrendikleri bilgilerin pekişmesi, öğrendikleri bilgilerin yeni durumlarda kullanılması ve öğrenime hazır hale gelmesi için ön hazırlık yapılması amacı taşır diyebiliriz. Verilen ödevlerin dersin amacına ve öğrencilerin düzeyine uygun olması ve ödevin yapılmasında izlenecek yolun açık ve anlaşılır olması gerekir, zamanında yapılmayan ödevler bir sonraki öğrenimin gerçekleşmesinde zorluk yaşanmasına sebep olabilir denilebilir.

2.5. Özel Müzik Öğretim Yöntemleri

Bu bölümde koro eğitiminde kullanılabilecek özel müzik öğretim yöntemlerinden bahsedilecektir. Bu yöntemler incelenen kimi kaynaklarda yaklaşım olarak bahsedilmekte kimi kaynaklarda ise yöntem olarak bahsedilmektedir. Bu araştırmada yöntem olarak ele alınıp açıklanacaktır bu yöntemler şunlardır;

2.5.1. Müziksel devinim ve ritimleme yoluyla müzik öğretim yöntemi (Dalcroze yöntemi)

Dalcroze yöntemi, müziğin vücudun tüm öğeleriyle hissedilmesi yoluyla öğrenilmesini temel alan, beden hareketleri ve ritmik jimnastik felsefesine dayanan bir yöntemdir denilebilir.

“Dalcroze, yöntemini beden hareketleri ritmik jimnastik üzerine yoğunlaştırmış ve müziğin bütün vücut tarafından hissedilmesi yoluyla öğrenileceği görüşüne dayanmıştır. Hareket yoluyla müziği öğrenme ve yaşama yöntemi olarak tanımlanmaktadır. Carl Orff,

Zoltan Kodally ve Schiniki Suzuki tarafından geliştirilen müzik öğretimi yaklaşımlarının tarihsel açıdan öncüsü durumundadır” (Bilen, Özmentaş, 2005, Akt: Türkmen, 2016:83).

Eurhythms olarak da isimlendirilen bu yöntem hareket yoluyla müzikal dinamikleri öğretme yöntemi olarak tanınmıştır. Bu yöntemde beden bir çalgı gibi düşünülüp, vurgunun ritimler aracılığıyla hissedilmesi sağlanır. Kulağıyla duyduğu ezgi ve ritimleri, bedeniyle harekete çeviren birey, müziği sadece duymaz onu bedeniyle hisseder ve yorumlar. Birey burada elde ettiği farkındalığı daha sonrasında çalgı çalma becerisinde ve eseri yorumlamada gösterir. Bu yöntemin odak noktası doğaçlamadır ve bu yöntemi kullanan öğretmen doğaçlama konusunda yetenekli olmalıdır. Dalcroze yönteminin temelinde piyano veya ritmik çalgılarla yapılan doğaçlamalar olsa da öğretmenin yaratıcılıklarıyla birlikte birçok farklı aracın kullanılmasına olanak sağlamaktadır(Türkmen, 2016:84).

“Doğaçlama, öğrencilerin araştırma, keşfetme, ifade özgürlüğü gibi ihtiyaçlarını karşılar ve müzikal ifadenin kendiliğinden oluşmasını sağlar” (Gürgen, 2006).

“Abramson’ a (1998) göre, Dalcroze çalışmalarının amaçları şöyledir;

1. Dikkat; Öğrenciler dikkat, konsantrasyon, sosyalleşme ve nüanslara duyarlılık becerilerini geliştirirler.
2. Ritim; Duyma, okuma ve ritim oluşturma.
3. Ses; Melodi oluşturma, tonalite, dizi ve kadansları anlama.
4. Hafıza; Müziksel hafıza geliştirme.
5. Yeni Alışkanlıklar; Beyin, ritmik motifler içerisinde bilgiyi işler. Öğrenme, zamanlama, ölçüm ve ritim çerçevesine yerleştirilir” (Berger, 1999: 16–17 Akt: Gürgen, 2006).

Dalcroze çalışmaları, öğretmenin öğrenci üzerinde dengeli bir hakimiyet kurmasına olanak sağlamasından dolayı, öğrencilerin şefleriyle olan iletişimlerinin doğal bir ortam içerisinde gelişmesine ve şeflerinin hareketlerini algılayabilmesine imkan sağlamaktadır. Dalcroze yöntemi ayrıca bireyin piyano ve diğer çalgılardan gelen müziği bedenleri aracılığıyla doğaçlamasıyla birlikte dinleme, yorumlama, yaratma ve aynı zamanda hislerini kontrol etme becerisini geliştirir ve bu gelişim bireyin sosyal hayatında daha dengeli bir kişi olmasına katkıda bulunur ki bu özellikler müzisyende bulunması gereken en temel özelliklerden biridir(Türkmen, 2006:86).

2.5.2. Müziksel devinme, ritimleme, çalma, söyleme, doğaçlama yoluyla müzik öğretim yöntemi (Orff yöntemi)

1895-1982 yılları arasında yaşamış olan Alman besteci, orkestra şefi ve müzik eğitimcisi olan Carl Orff tarafından ortaya atılan bu yöntem, Dalcroze' un öğretim yönteminden etkilenmiş müziğin öğretilmesini dans ve müzik, hareket ve müzik felsefesine dayandırmıştır. Çocukların bedensel gelişimlerine katkı sağlayan bir müzik eğitimi yaklaşımı olması sebebiyle kolayca benimsenmiştir(Türkmen, 2006:87).

Uçan ve diğerleri (1999:96)' ne göre; müziğin temel davranışlarını kazandırmayı doğaçlama yöntemiyle öğretmesi sebebiyle doğaçlama yöntemi olarak bilinmektedir. “Bu yöntem ilgili çevrelerde ve literatürde, daha çok, oluşturucusu - geliştiricisi ünlü müzik eğitimcisi Carl Orff (1895-1982)'un soyadıyla adlandırılır ve Orff yöntemi olarak bilinir, anılır” (Uçan ve diğerleri, 1999: 96).

“Orff yönteminin amacı çocukların ritim ve devinimlerle anlatım dilini oluşturup onların yaşantılar yoluyla müzik yapmalarını sağlamaktır. Çocukların kendi becerileri oranına müzik yapmalarına olanak veren orff yöntemi, aynı zamanda küme içerisinde çocuğun bireysel sorumluluk almasını sağlar” (Yıldız, 2006: 64, Akt: Kaybal, 2016:45).

“Carder (1990: 111), Orff öğretiminde kullanılan müzikal öğeleri şöyle sıralamıştır:

1. Pentatonik dizi,
2. Ostinato ritim ile eşlik,
3. Çocuklar için uygun müzik materyalleri,
4. Şarkılardan alınmış motifler,
5. Orff çalgıları,
6. Çocuk tekerlemeleri,
7. Ölçünün anlaşılmasını kolaylaştıran konuşma kanonları” (Medford, 2003: 18: Akt: Gürgen,2006).

Bu yöntemi benimseyen bir öğretmen, bilgiden çok uygulama ve pratik yapmanın ön planda olduğunu bilmeli, oyunların çocukların yaşantılarında öğretici bir rol aldığını göz ardı etmemelidir. Öğrencileri değerlendirirken onları zeka kapasitelerine göre değil yapabilecekleriyle değerlendirmeli, deneyim yolu ile elde edilen bilgilerin daha kalıcı olduğunu unutmamalıdır. Orff uygulamalarında dans etme, vurma, çalma, yürüme, söyleme, rol yapma, bedenini bir çalgı gibi kullanma gibi etkinliklere sıkça yer verilir. Aynı zamanda bu uygulamalarda Orff çalgıları ismiyle bilinen vurmali çalgılara da sıkça yer verilir. Bu

Çalgılar müziğe kolayca eşlik edebilmeyi sağladığından enstrüman çalma aşamasına geçişte de fayda sağlamaktadır. Bu algılar kolayca bulunabildiği gibi öğrencilerin evlerindeki malzemelerden üretebilmeleri de mümkün olabilmektedir (Türkmen, 2016:89).

“Bu yöntem öğrenci merkezli bir yöntemdir, bu nedenle öğrenci merkezli müzik eğitimi ve öğretimi yaklaşımına çok uygundur. Çocukları öğrenmeye hazırlama, onlara ipuçları verme ve yol gösterme, onları yönlendirme ve kılavuzlama bu yöntemde öğretmene düşen doğal görevlerdir. Bu özellikleriyle etkin ve etkili müziksel öğretim ve öğrenme durumlarının oluşturulmasında, etkin ve etkili müziksel öğretim-öğrenme etkinliklerinin düzenlenmesinde ve gerçekleştirilmesinde çok kullanışlıdır” (Uçan ve diğerleri, 1999: 99).

2.5.3. Müziksel toplu söyleme yoluyla müzik öğretim yöntemi (Kodaly yöntemi)

Müziğin temel dinamiklerini birlikte toplu şarkı söyleyerek öğretim yolu olarak da ifade edilebilir. Yöntem geliştiricisi olarak kabul edilen Zoltan Kodaly (1882-1967)’nin adıyla adlandırılarak Kodaly yöntemi olarak da bilinir (Uçan ve diğerleri, 1999: 94).

Kodaly yöntemi şarkı söylemeyi müzik eğitiminin temeline alırken, herkesin şarkı söylemesini, birlikte müzik yapma etkinliklerine katılmasını ve herkesin müzik konusunda bilgi sahibi olmasını, müziğin evde, dışarda günlük yaşantıda yer alması gerekliliğini düşünür (Bozkaya, 1990, Akt: Türkmen, 2016:92).

“Kodaly yönteminin temel amacı; bir müzik okur-yazarlığı becerisini kazandırmaktır. Bu amaçla yapılan eğitim sırasında müziksel öğrenme, müziksel deneyimlerle gerçekleştirilir. Çocuk şarkıları, halk şarkıları, evrensel sanat müziğinden şarkılar ile aynı türün enstrümantal eserlerinden temalar ve benzeri zengin bir materyal, müziksel kavramlara dikkat çekilerek betimleme ve müziksel becerileri uygulama yoluyla kullanılır. Öğrenilen müziksel kavram ve beceriler daha karmaşık müzikler içinde uygulanarak daha karmaşık kavramlar ve ileri beceriler kazandırılır. Bu, tüm insanlarda var olan müzisyenliği bütünsel bir yaklaşımla ele alarak geliştirmeyi amaçlayan helezonik bir öğretim sürecidir” (Göğüş, 2009: 109, Akt: Kaybal, 2016:44).

Kodaly yöntemine göre;

1. Bütün insanlar hem anadillerini hem de kendi müzik dilini öğrenme yeteneğine sahiptirler.
2. Şarkı söylemek müziğin temelidir.
3. Müzik eğitimi erken yaşta başlamalı ve etkin olmalıdır.
4. Halk türküleri, çocuğun anadilinin özelliklerini barındıran müzikal bir anadil olduğundan bütün insanların erken yaş eğitiminde bir eğitim öğretim aracı olarak kullanılmalıdır.
5. Öğretimde, halk türküleri ve sanatsal değerlere sahip şarkılar bir arada kullanılmalıdır.
6. Öğretim programının temelini müzik öğretimi oluşturmalıdır(Dobszay, 2009 Akt:Türkmen, 2016:93).

“Kodaly, Glower’ın Tonic Sol-fa yöntemini, Cheve’nin ritim işaretlerini, Dalcroze’un bazı solfej tekniklerini ve John Curwen’in el işaretlerini kullanarak müzik eğitimine büyük katkısı olan yeni bir yöntem ortaya koymuştur” (Choksy, 1986: 70 Akt: Gürgen,2006).

BÖLÜM III

3. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Bu bölümde amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemlerinin araştırıldığı bu çalışma ile ilgili yapılan öğretim yöntemleri ve müzik öğretim yöntemleri, koro eğitimi ve amatör koro başlıklı literatür taramasına yer verilecektir.

3.1. Öğretim Yöntemleri Ve Müzik Öğretim Yöntemleri Araştırmaları

Bükeç (2003), “Müzik öğretim yöntemleri dersindeki kazanımların müzik öğretmenliği mesleğinde kullanılabilirliğinin değerlendirilmesi” başlıklı yüksek lisans tezinde ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında çalışan müzik öğretmenlerinin lisans eğitimleri sırasında “müzik öğretim yöntemleri” dersinde elde ettikleri kazanımları meslek hayatlarında ne derece kullanabildiklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Anket ve görüşme tekniği kullanılmış ve elde edilen bulgular sonucunda ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında çalışan müzik öğretmenlerinin Özel Müzik Öğretim Yöntemlerini ve Çağdaş Öğretim Yöntemlerinin neler olduğunu bilme ve bu yöntemleri kullanma konusunda sorunlar yaşadığı sonucuna varılmıştır.

Kale (2008), “İlköğretim Temel Müzik Eğitim Programındaki (5-6-7 ve 8. Sınıflar) (Orff – Kodaly - Dalcroze) Müzik Öğretim Yöntemlerinin Uygulanmasına Yönelik Öğretmen Görüşleri” başlıklı yüksek lisans tezinde, 2006 yılında yürürlüğe giren “Temel İlköğretim Müzik Öğretim Programı” nda bulunan kazanımların müzik öğretmenleri tarafından ne kadar bilindiğini ve Orff, Kodaly, Dalcroze müzik öğretim yöntemlerinin uygulanmasında öğretmenlerin görüşlerinin ne olduğunu ortaya çıkarmayı amaçlamıştır. Araştırmada öncelikle örnek olay incelemesi yönteminden yararlanılmış bu örnek olay yöntemi içerisinde veri toplama aracı olarak araştırma sorularından oluşan soru kağıdı kullanılmıştır. Bu sorular katılımcı gözlem ve biçimsel mülakat tekniği uygulanarak cevaplanmıştır. Araştırma Uşak İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı 22 ilköğretim okulunda 5. 6. 7. Ve 8. Sınıflarda görev yapmakta olan müzik öğretmenlerinden görüşmeyi kabul eden 17 öğretmen üzerinde yapılmıştır. Araştırmanın sonucunda öğretmenler tarafından en bilinen yöntemin Orff yöntemi olduğu, Kodaly yönteminin Orff yöntemine göre daha az bilindiği, Dalcroze yönteminin ise neredeyse hiç bilinmediği sonucuna varılmıştır.

Öztürk (2014), “Güzel Sanatlar Liselerinde Bireysel Ses Eğitimi Dersinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin İncelenmesi” başlıklı yüksek lisans tezinde MEB Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından 2006 yılında yürürlüğe konan Bireysel Ses Eğitimi öğretim programının uygulanmasında öğretmenlerin kullandıkları öğretim yöntemlerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Görüşme tekniği kullanılarak elde edilen bulgular sonucunda öğrenme de etkisi olduğu düşünülen kavramsal faktörlerin hazır bulunuşluk, ödev ve motivasyon olduğu, öğrenmede etkisi olan öğretim yöntemlerinin ise anlatım, soru-cevap, gösterip yaptırma, keşfetme, örnek olay, tartışma, mikro öğretim yöntemleri olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırma konusu ve yöntemi olarak ilgili araştırmama en yakın araştırmalardandır.

Kaybal (2016), “Genel Öğretim Yöntem ve Teknikleri İle Müzik Öğretim Yöntem ve Tekniklerinin İlişkisi” başlıklı yüksek lisans tezinde Müzik dersinin işlenmesinde kullanılan genel öğretim yöntem ve teknikleri ile müzik öğretim yöntem ve tekniklerinin arasındaki ilişkiyi açıklamak ve ayrıca bu teknikler kullanılırken nasıl bir yol ve sıralamanın izlendiğinin ortaya konulması amaçlanmıştır. Bu araştırmayla birlikte müzik öğretmenlerinin mesleğe başlarken bu yöntemler üzerindeki kafa karışıklıklarının giderilmesi hedeflenmiştir. Betimsel araştırma yöntemi kullanılarak elde edilen bulgular sonucunda genel öğretim ve müzik öğretim yöntemleri arasında ortak noktalar olduğu gibi uyumsuz noktalarında olduğu ayrıca, genel öğretim ve müzik öğretim yöntemlerinin bir arada anlatıldığı herhangi bir kaynağa rastlanmadığı sonucuna varılmıştır.

Aydemir (2018), “Ortaöğretim Müzik Öğretmenlerinin Özel Müzik Öğretim Yöntemlerini Kullanmalarına İlişkin Bir Araştırma” başlıklı yüksek lisans tezinde ortaokullarda görev yapan müzik öğretmenlerinin derslerinde özel müzik öğretim yönteminden ne derece yaralandıklarını ortaya çıkarmayı amaçlamıştır. Katılımcılara Özel Müzik Öğretim Yöntemlerine yönelik 14 adet açık uçlu soru yönelmiştir. İlk etapta görüşme formu olarak kullanılan bu sorular araştırmanın güvenilirliğini artırmak amacıyla diğer illerde bulunan müzik öğretmenlerine de uygulanabilmesi açısından yarı yapılandırılmış anket formuna dönüştürülmüş ve uygulanmıştır. Araştırmanın sonucunda öğretmenlerin dersin işlenişinde özel müzik öğretim yöntemlerini kullanmadıkları ya da bu yöntemleri kısa süreli olarak kullandıkları, etkinliklerde bu yöntemlerden yararlanmaya çalıştıkları ancak ders saatinin bu yöntemleri kullanmak için yeterli olmadığı, kimi öğretmenin ise bu yöntemlerin nasıl kullanılacağı ile ilgili bilgi sahibi olmadıkları sonucuna varılmıştır.

Kaya (2018), “ Türkiye’ de Müzik Öğretim Yöntemleri Konusunda Yapılmış Lisansüstü Çalışmaların İncelenmesi” başlıklı yüksek lisans tezinde 1994-2018 yılları arasında ülkemizde müzik öğretim yöntemleri üzerine yapılmış araştırmaların incelenmesi amaçlanmıştır. Kaynak tarama yöntemi kullanılan bu araştırmanın sonucunda müzik öğretim yöntemleri üzerine en fazla araştırmanın 2011 yılında yapıldığı, müzik öğretim yöntemleri üzerine en fazla araştırma yapılan üniversitenin Dokuz Eylül Üniversitesi olduğu, bu konu üzerine yapılan çalışmaların daha çok yüksek lisans çalışmaları olduğu, araştırma yapan araştırmacıların daha çok kadınlar olduğu, en fazla araştırmanın Orff yöntemi üzerine olduğu, araştırmada hedef grup olarak daha çok öğrencilerin seçildiği ve verilerin toplanmasında daha çok deneysel ölçümler yapıldığı sonucuna varılmıştır.

Arslan (2020), “Ortaokul Müzik Eğitiminde Kullanılan Etkili Öğretim Yöntemlerinin Öğrenci Başarı Düzeyine Etkisi” başlıklı yüksek lisans tezinde ortaokul müzik eğitiminde etkili öğretim yöntem ve tekniklerinin kullanıldığı uygulamaların öğrencilerin başarı düzeyine ne derece katkıda bulunduğunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Hem nitel hem de nicel yöntemlerden oluşan karma bir araştırma yöntemi kullanılmıştır. Bursa ili İnegöl ilçesi Toki Necip Fazıl Kısakürek Ortaokulundaki 7. Sınıflardan oluşan deney ve kontrol grubu oluşturulmuştur. Deney grubu ile birlikte 8 hafta süren bir eğitim gerçekleştirilmiştir. Eğitim sürecinin sonunda deney ve kontrol grubuna bir son test uygulanmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel çözümleri ortaya çıkarılmıştır. Araştırmanın nitel verileri ise 7. Sınıflardan oluşan deney grubu ile yarı yapılandırılmış görüşme formu üzerinden yapılan yüz yüze görüşmelerle elde edilmiş ve içerik analizi ve betimsel analiz yapılarak yorumlanmıştır. Araştırmanın nitel sonuçlarına göre deney ve kontrol grupları arasında deney grubu lehine anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiş, nitel sonuçlara göre ise yapılan görüşme formu neticesinde 6 tema ve 34 koda ulaşılmıştır. Buna göre; etkili müzik öğretim yöntem ve tekniklerinden oluşan etkinliklerin çalışma kağıtlarının, fonomimi tekniğinin, materyal çeşitliliğinin, öğrenci merkezli etkinliklerin ve ders dışı etkinliklerinin öğrenme düzeyine etki ettiği sonucuna varılmıştır.

3.2. Koro Eğitimi Araştırmaları

Akgün (2006), “Korolarda entonasyon” başlıklı çalışmada koroların iyi bir entonasyona ve şarkı söyleme becerisine sahip olması gerektiğinden yola çıkmış ve kaynak taraması yoluyla elde ettiği bilgiler sonucunda, koroda iyi bir entonasyon yakalayabilmek için

koristlerin yatay ve dikey olarak dinleme yapabilme, partiyon takip edebilme ve ses tekniğini öğrenmesi ve geliştirmesi gerektiği sonucuna ulaşmıştır.

Sarıçiftçi (2006), “Müzik Öğretmenlerinin Lisans Dönemlerinde Aldıkları Toplu Ses Eğitimi ile Koro Eğitimi ve Yönetimi Derslerinde Öğrendiklerini Meslek Yaşantılarında Ne Derece Kullanabildikleri Üzerine Bir Araştırma” başlıklı çalışmasında, Denizli’deki müzik öğretmenlerinin lisans eğitimlerinde aldıkları toplu ses eğitimi ile koro eğitimi ve yönetimi derslerinde öğrendiklerini meslek hayatlarında ne derece kullanabildiklerini saptamayı amaçlamıştır. Veriler anket yöntemi ile elde edilmiştir. Elde edilen bulgular sonucunda, Müzik öğretmenlerinin büyük çoğunluğunun öğrencilere ses sağlığı ve seslerini nasıl koruyacakları konusunda bilgi verdikleri, şarkı söyleme ile ilgili organların doğru çalıştırılmasını öğrettikleri, çalışmalarda doğru duruş – oturuş pozisyonlarına özen gösterdikleri, seslendirmeden önce nefes ve ses egzersizlerini zaman yettiğince yaptırdıklarını, sürekli aynı pozisyonda (oturarak ya da ayakta) çalışma yapmadıkları, çalıştıracacı eserlerin öğrencilerin teknik düzeylerine uygun olmasına özen gösterdikleri, ana çalgıları şan, bağlama ve gitar olan müzik öğretmenlerinin dışındakilerinin, ana çalgısını meslek yaşantılarında kullanmadıkları sonuçlarına ulaşılmıştır.

Öztop (2007), “ Planlı ve programlı bir özengen koro eğitimi ile bireye kazandırılması hedeflenen eğitsel, toplumsal ve kültürel yeterliklerin incelenmesi “ başlıklı yüksek lisans tezi Türkiye’de çalışmalarına devam eden özengen korolarda görev alan bireylere, eğitimleri devam ederken kazandırılmak istenen eğitsel, toplumsal ve kültürel yeterliklerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Kaynak taramalarının yanı sıra koro eğitimi alanında uzman sekiz şef ile yapılan anket ve görüşmelerin sonucunda özengen koro eğitimi alan bireylerin daha duyarlı, bilinçli ve seçici olma davranışlarında daha çok gelişim gösterdiklerine ulaşılmış, özengen koroların yaygınlaştırılması ve daha planlı bir eğitimin uygulanması için önerilerde bulunulmuştur.

Doğanarslan (2008), “Koro eğitiminin çocuk gelişimi üzerindeki etkileri” başlıklı yüksek lisans tezinde, Türkiye’de müzik eğitiminin erken yaşta yetersiz olduğu düşüncesinden yola çıkarak araştırmanın konusunu oluşturmuş ve kapsamlı bir literatür çalışması yapmıştır. Literatür çalışmasının dışında erken yaşta koro eğitimi almaya başlayan çocukların sınıf öğretmenlerine ve velilerine anket yöntemi kullanılarak sorular sorulmuştur. Araştırmanın sonucuna baktığımızda erken yaşta koro eğitimi alan çocukların sosyal,

psikolojik, zihinsel ve duygusal yönde gelişim gösterdiklerine, erken yaşta müzik eğitimine çocuk korolarının çok büyük katkı sağladığına ulaşılmıştır.

Karakaya (2009), “ Türk müziği eğitimi veren devlet konservatuvarlarında koro eğitimi ve yönetimi “ başlıklı doktora tezinde Türkiye’deki Türk müziği eğitimi veren devlet konservatuvarlarında koro eğitimi ve yönetimi ile ilgili çalışmaların nasıl planlanıp yürütüldüğünü ortaya çıkarmak amaçlanmıştır. Beş devlet konservatuvarında gözlem ve görüşme yöntemleri kullanılarak yapılan araştırmanın sonucunda koro çalışmaları sürdürülürken öğretim elemanlarının düşüncelerinin ve bilgi birikimlerinin çalışmaları etkilediği, koro çalışmaları öncesinde ses, nefes, telaffuz vb. ses egzersizlerinin yapılmadığı, yazılı kaynak ve araç gereçlerden yeterince faydalanılmadığı sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca öğretim elemanları ve öğrencilerin koro yönetimi alanında temel yönetim biçimi yerine serbest yönetim biçimini kullandıkları görülmüştür.

Deniz Nart, S. (2010) “Deşifre Şarkı Söyleme ve Koro Eğitime Katkıları” başlıklı çalışmada, planlı ve programlı bir şekilde yapılan deşifre şarkı söyleme çalışmalarının koro eğitime katkılarının ortaya konması amaçlanmıştır. Kaynak tarama yöntemiyle elde edilen bulgular yorumlanmış ve ülkemizde daha önce deşifre şarkı söyleme alanında yazılan makaleler olsa da özgün çalışma ya da bir yöntem olmadığı ortaya konmuştur. Araştırmanın sonucunda deşifre şarkı söyleme becerisinin sistemli bir öğretim metodu ile geliştirilebilir olduğu ve “eserleri daha kısa sürede öğrenebilecekleri, eser ilk okumada kesintisiz ortaya çıkacağından, eser hakkında bir fikir edinebilecekleri, partilerini bir çalgı yardımı almadan ya da ezberlemeden kendi kendilerine öğrenebilecekleri, ezgiyi takip ederek şarkıya doğru zamanda girebilecekleri, çok sesli duyma ve çözümleme becerisini geliştirebileceği, ezgiyi takip ettiklerinden, gelecek ezgiye hazırlıklı olacakları ve bu da öğrencilerin entonasyonlarını iyi yönde etkileyeceği” sonuçlarına ulaşılabileceği belirtilmiştir.

Kaya (2011) “ Koro eğitiminde yapılandırmacı yaklaşımın tutum, öz-yeterlik algısı ve akademik başarıya etkisi” başlıklı doktora tezinin amacı, öğrenme kuramlarından biri olan yapılandırmacı yaklaşımın, Müzik Öğretmenliği Programı öğrencilerinin aldıkları koro dersine yönelik tutum, öz-yeterlik algısı ve akademik başarılarında ne kadar etkili olduğunu tespit etmektir. Araştırmada tutum, öz-yeterlik algısı, akademik başarı ölçeği, uzman görüşü alma formu kullanılmıştır. Yapılan testler sonucunda yapılandırmacı yaklaşım ve geleneksel yaklaşıma dayalı eğitim verilen korolar arasında Öz yeterlilik algısı son test puanlarında deney grubu lehine anlamlı bir fark ortaya çıktığı, akademik başarı ve tutum ölçeği konusunda

son test puanları arasında anlamlı bir fark oluşmadığı ortaya çıkmıştır. Bu araştırmanın sonucunda tutum ölçeği ve öz yeterlik algısı ölçeği ön test-son test sonucunda deney grubu lehine anlamlı bir fark oluştuğu ancak akademik başarı ölçeği ön test-son test sonucunda anlamlı bir fark oluşmadığı ortaya çıkmıştır. Yine bu çalışmada geleneksel yaklaşıma dayalı koro eğitimi verilen kontrol grubunun tutum, özyeterlik algısı ve akademik başarı ölçeği ön test-son test sonuçlarında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna varılmıştır.

Kahyaoğlu (2019), “Koro eğitiminde şefin kullandığı teknikler ve uygulama yöntemleri” başlıklı yüksek lisans tezi, bir koronun başarısında, şefin misyonunun, koroyu çalıştırma tekniklerinin, bilgi birikiminin, plan program yapabilme becerisinin, koro üyeleriyle ilişkilerinin en önemli unsurlar olduğunu açıklamıştır. Aynı zamanda bu unsurların araştırmanın amacını oluşturduğunu söyleyebiliriz. Tezin sonuç kısmında ise yapılan araştırmalara göre koronun plan ve hazırlığı, eser yorumlaması, prova ve yönetme teknikleri, program, konser hazırlama aşamaları, son olarak da şefin sahip olması beklenen nitelikleri önerilerle sunulmuştur.

Türüdü (2019), “ Koro eğitimi alan ortaokul öğrencilerinin sosyal becerilerine ilişkin öğretmen görüşleri “ başlıklı yüksek lisans tezi ile koro eğitimi alan ortaokul öğrencilerinin sosyal becerilerine ilişkin öğretmen görüşlerini almak amaçlanmıştır. 10 öğretmen ve 18 öğrencinin katılımıyla oluşan çalışma grubuyla yapılan görüşmeler sonucunda, koro çalışmalarına katılan öğrencilerin daha aktif, girişken, kendini ifade edebilen, nezaket kurallarına dikkat eden, sorumluluklarını bilen, empati kurabilen, arkadaş ilişkileri kuvvetli, akademik başarıları daha iyi, problemlerde çözüm odaklı ve iletişim becerisi yüksek öğrenciler olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Karataş (2019), “ Ders dışı koro eğitiminin ortaokul öğrencilerinin öz-yeterliliğine etkisi “ başlığı araştırmanın amacını oluşturmaktadır. Bu çalışmada 6. ve 7. sınıflarda öğrenim gören toplan kırk öğrenciye uygulanan öntest - sontest deneme modeli kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda koro eğitiminin bireysel gelişimi olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşılarak, bu kazanımın tüm çocuklara ulaşabilmesi için MEB’e bağlı okullarda yer alan müzik eğitim programının yanında haftada ikişer saat koro derslerinin de konulması önerilmiştir.

3.3. Amatör Koro Araştırmaları

Coşkun (2007) “Sosyalleşme bağlamında İzmir’deki Türk Sanat Müziği Amatör Koroları ve toplu müzik pratikleri” başlıklı doktora tezi günümüzde İzmir’deki amatör Türk müziği korolarının geçmişten günümüze gelene kadar gösterdikleri değişim ve gelişmeleri aynı zamanda koroların sosyal ve kültürel özelliklerini gözlem yöntemini kullanarak inceleyip betimlemeyi amaçlamıştır. Bu araştırmanın sonuç kısmında ise bu tür amatör korolara katılan insanların modernleşen dünyaya ayak uydurabilme, sosyalleşme, stres atma, arkadaş edinme, çevresini genişletebilme vb. gibi sebeplerden dolayı katıldıkları gözlemlenmiştir. Koro sayılarındaki hızlı artış ise insanların yalnızlıktan kurtulup terapi etkisi görecekt aktivite aramalarının yanı sıra İzmir’de yaşanan işsizlik sorunuyla da doğrudan ilgili olduğu, insanların amatör koroları kazanç sağlayabilecekleri bir yer olarak görmelerinden de kaynaklanmaktadır. Diğer bir sonuç ise, İzmir’deki Türk Müziği topluluklarının repertuar çerçevesinin 1950 yılları ve sonrası olduğu düşünüldüğünde dinleyicilerinin de bu yılların beğenisine sahip olan dinleyicilerden oluştuğu ve topluluğun da bu repertuarla oluşmuş, gelişmiş bir topluluk olduğu görülmektedir.

Yurtman (2017), “Sosyalleşme Kapsamında Amatör Koroların İncelenmesi” başlıklı yüksek lisans tezinde amatör koro çalışmalarının insanların sosyalleşme becerilerine olan katkılarının ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. İstanbul ilinde bulunan sınırlı sayıda koro ve koristler arasında sınırlandırılan bu araştırmada, amatör koro üyelerine anket uygulanmış, koro eğitmenleri ile görüşme yapılmış ve ortaya atılan hipotezlerin doğruluğunun anlaşılabilmesi için kaynak tarama yapılmıştır. Elde edilen bulguların sonucunda araştırmaya katılan koro üyelerinin koro çalışmaları sonrasında kendilerini daha demokratik, sanatsal anlamda daha bilgili ve iletişim becerilerinde daha kuvvetli hissettikleri görülmüştür. Çalışmaya katılanların çoğunluğunun eğitim düzeyi yüksek kişiler olduğu saptanmıştır. Yine elde edilen bulgular sonucunda koro çalışmalarının insanları sosyal ve psikolojik açıdan pozitif yönde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Uzman kişilerin görüşleri doğrultusunda kişilerin hedef belirleme, kendilerini ve bulundukları çevrelerini tanıma, sosyalleşme ve iletişim becerileri kazanmada koro çalışmalarının olumlu katkılarının olduğu sonucuna varılmıştır. Yapılan bu araştırma mevcut araştırmamla, örneklem sınırlaması ve eğitmenlere uygulanan görüşme formu yöntemi yönünden benzerlik göstermektedir.

Peker (2018), “Üniversitelerimizde Amatör Türk Halk Müziği Korolarının Eğitimi” başlıklı yüksek lisans tezinde ülkemizde üniversiteler bünyesinde kurulmuş olan amatör Türk

halk müziği korolarının eğitimlerinde yaşanan sorunlara uzman koro eğitimcilerine ve Çukurova Üniversitesi amatör Türk halk müziği koro üyelerine yöneltilen sorular üzerinden cevap aranmaya çalışılmıştır. Ülkemizde bulunan 7 coğrafi bölge üzerinde yapılan bu çalışma Doğu Anadolu bölgesinde üniversiteler bünyesinde kurulan amatör Türk halk müziği korosu bulunmadığı için 6 bölgede bulunan uzman eğitimciler, demografik bilgi sorularının yanı sıra 14 adet açık uçlu sorudan oluşan görüşme formu uygulanarak ve çalışmacının da üyesi olduğu Çukurova Üniversitesi amatör Türk halk müziği korosu elemanlarına demografik bilgi sorularının yanı sıra 13 adet açık uçlu sorudan oluşan görüşme formu uygulanarak bulgular elde edilmiştir. Elde edilen bulguların sonucunda üniversite bünyesinde bulunan amatör Türk halk müziği korolarında temel müzik eğitimi ve ses eğitimi çalışmalarının yetersizliği, çalışma salonunun fiziki ve donanım eksikliği, çalışma saatlerinin öğrenci ders saatleri ile çakışması, konser ve etkinliklere hazırlanmada sürelerin yetersiz kalması gibi sorunların olduğu sonucuna varılmıştır.

Koç (2019), “Amatör Koroların Toplumsal İşlevlerinin Değerlendirilmesi; Eskişehir Odunpazarı Halk Eğitimi Merkezi Türk Sanat Müziği Korosu Örnekleme” başlıklı yüksek lisans tezinde, “Eskişehir Odunpazarı Halk Eğitimi Merkezi Türk Sanat Müziği korosu” örnekleme ele alınarak amatör koroların toplumdaki yerini ve bu koroların Türk kültürüne, eğitim ve sanatına olan katkılarının ne olduğunun tespit edilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca bu koroların devamlılığının sağlanabilmesi için neler yapılması gerektiği de bu araştırmanın sonucunda elde edilmek istenen bir başka durumdur. Gözlem ve kaynak tarama yöntemi ile birlikte görüşme formu kullanılmıştır. Araştırma sonucunda koroya katılanların arkadaş çevrelerinin arttığının ve farklı kişilerle fikir alışverişinde bulunmalarının hayata olan bakış açılarına olumlu etki ettiği, koronun müzikal ve kültürel yönden gelişmelerine katkı sağladığı, koro etkinlikleriyle beraber psikolojik olarak rahatlama yaşadıkları günlük hayatın stresinden uzaklaştıkları gibi olumlu sonuçlara ulaşılmıştır. Katılımcıların az da olsa bir kısmında uzun süren konser çalışmaları ve konserlerde ayakta durmadan dolayı bel, boyun ve diz ağrısı gibi olumsuz sonuçlar yaşadıkları, koro şefinin aşırı disiplinli ve stresli olmasından dolayı olumsuz etkilendikleri gibi bir takım olumsuz sonuçlara da ulaşılmıştır.

3.4. Yabancı Araştırmalar

3.4.1. Amatör Koro Araştırmaları

Sigrun Lilja Einarsdottir & Helga Rut Gudmundsdottir (2016), “The role of choral singing in the lives of amateur choral singers in Iceland” başlıklı çalışmada insanları boş zamanlarında aktivite yapmak amacıyla korolarda şarkı söylemeye neyin motive ettiğini araştırmayı amaçlamıştır. İzlanda da bulunan farklı türlerdeki 10 amatör koro üyeleri üzerinde yapılan bu çalışmada veriler, anket yöntemiyle toplanmış ve sonucunda katılımcıların bir koroda şarkı söylemekten hem kişisel olarak hem de sosyal fayda sağladıkları, yine elde edilen veriler ışığında katılımcılar arasında, koro söyleminin toplumsal ve kişisel yönlerine ilişkin algıları açısından cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi ve aldıkları müzik eğitime göre farklılıklar olduğu, korolara katılmak için en güçlü motivasyon faktörlerinin şarkı söylemekten kişisel haz duyma ve olumlu sosyal ortam olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

3.4.2. Koro Eğitimi Araştırmaları

Eren, H. C., & Öztuğ, E. K., (2020), “The implementation of virtual choir recordings during distance learning”, başlıklı çalışmada, uzaktan eğitim döneminde koro sınıfında sanal koro kayıtlarının uygulanmasını incelemiştir. Bu çalışmada, sanal bir koro oluşturulmuş, gerçekçi bir koro sesini taklit eden, bilgisayar tarafından üretilen bir ses kaydı olarak tanımlanmıştır. 8 hafta süren çalışmada öğrencilere sanal koro ile oluşturulmuş koro partiyonları, kendi partiyonu haricinde diğer partiyonlar gönderilerek, öğrencilerden kendi partiyonlarını sanal koro üzerine okuyarak kaydetmeleri ve bunları final projesi olarak sunmaları istendi. Bu sürenin sonunda öğrencilere 12 soruluk anket uygulanarak sanal koro üzerine görüşleri elde edildi. Elde edilen verilerin sonucunda, sanal koro kayıtlarının pratik verimliliği ile öğrencilere yardımcı olabileceği, bilinçli dinleme, doğru tonlama ve hızın algılanmasını sağlamak için uygun bir ortam hazırlayabileceği sonuçlarına ulaşılmakta ayrıca, sanal koro kayıtlarının sadece bir uzaktan eğitim aracı olarak değil, müzikaliteyi geliştirmek ve iyileştirmeler yapabilmek için yüz yüze eğitim döneminde de koro derslerinde tamamlayıcı bir uygulama olarak kullanılabileceğini vurgulanmaktadır.

Durrant, C. (2005), “Shaping Identity Through Choral Activity: Singers' And Conductors' Perceptions” başlıklı çalışmada koro aktivitelerinin şarkıcılarının kimliğine etkisi üzerine araştırma yapılmıştır. İlk olarak etkili bir koro şefliği modeli (Durrant, 1996;2003) kullanılarak şarkıcıların kimliğinin şekillenmesinde koro şefinin rolü ile şarkı

söyleme arasında bir bağlantı aranmıştır. Projede daha çok halk müziğini yaratıcı kullanmaları ve kaliteli şarkı söylemeleri açısından Finlandiya ve İsveç'in koro müziği geleneklerine odaklanılmıştır. Nitel yöntemler kullanılan bu araştırma da veriler, orkestra şefi ve şarkıcılarla röportaj, koro provalarının gözlenmesi ve bazı durumlarda konserlerin kullanıldığı tanımlayıcı ve yorumlayıcı bir vaka çalışması yöntemleri kullanılarak elde edilmiştir. Elde edilen veriler ışığında koro repertuvarının ve bu repertuvarda ulusal türkülerin rolü, şarkıcıların koro etkinliklerine katılımı ve şeflerin bu durumdaki rolleri üzerine sorunlar olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Araştırma ayrıca, orkestra şefinin müzikal ve iletişim becerilerinin şarkıcıların motivasyonunda hayati öneme sahip olduğunu, şarkıcıların kendilerini sosyal ve müzikal olarak bir gruba bağlı hissettiklerini ve özdeşleştiklerini, koro faaliyetlerinin şarkıcıların kendilerini daha güçlü hissetmelerini sağladığı fikirlerini doğrulamıştır.

Richards, H.& Durrant, C.(2003), "To Sing or Not to Sing: A study on the development of 'non-singers' in choral activity" başlıklı çalışmalarında profesyonel olarak şarkıcı olmayan kişilerin koro etkinliği içerisinde gelişimlerini ortaya koymayı amaçlamışlardır. Veriler yapılan anketler, görüşmeler ve büyük oranda yedi ay süren gözlem yoluyla toplanmıştır. Araştırmanın sonucunda insanların fırsata ihtiyacı olduğu, fırsat verilmesi sonucunda bir şefin veya öğretmenin hassas yönlendirmeleri sonucunda şarkı söyleme gelişimin gelişebileceği ve tutumlarının değişebileceği sonuçlarına ulaşılmıştır.

BÖLÜM IV

4. YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren, örneklem grubu, veri toplama araçları ve verilerin çözümlenmesine ilişkin bilgiler yer verilmiştir.

4.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma verilerin toplanması, çözümlenmesi ve yorumlanması yönünden nitel araştırma yönteminden yararlanılan betimsel bir çalışmadır. Yıldırım ve Şimşek(2006), nitel araştırmanın olguları bağlı bulundukları sosyal yapı içerisinde derinlemesine incelenmesini ve sonuçların gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasını amaçladığını belirtmektedir. Bu konuda çok farklı tanımlar yapılsa da Yıldırım ve Şimşek nitel araştırmayı şöyle açıklamışlardır: ‘‘Nitel araştırma’’, gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanabilir’’ (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 41).

Bu araştırma; Hatay ilinde bulunan amatör koro çalıştırıcılarının almış oldukları eğitimlerde edindikleri ve dünya da koro eğitiminde kabul görmüş öğretim yöntemlerinin kullanımının ortaya çıkarılmasına yönelik tarama modeli bir araştırmadır. ‘‘Tarama modelleri bir durumun daha önceki ya da şimdiki halini olduğu gibi betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. Araştırma içerisinde yer alan kişi ya da nesneler değiştirilmeye çalışılmadan kendi koşulları içerisinde değerlendirilirler. Öğrenilmeye çalışılan şey zaten orada bulunmaktadır. Bu durumu dikkatle izleyip tanımlamak gerekmektedir’’ (Karasar, 2009: 77, Akt: Peker 2018:23).

4.2. Evren ve Örneklem

Evren araştırmada sonuçların genellenmesi için kullanılan araçların bütünüdür. Aralarında ortak payda bulunan canlı cansız bütün elemanları içerir. Araştırmanın değeri sonuçların genellenebilirliğiyle doğru orantılıdır. Araştırma ne kadar genele hitap ederse değeri de o kadar artar. Geniş kapsamlı bilgiye ulaşılmasının yolu evrenin olabildiğince geniş tutulmasından geçer. Ancak evren ne kadar büyür ise ulaşılması güç bir hal alır ve soyutlaşır. Bu nedenle geliştirilen ‘‘çalışma evreni’’ daha somut ve ulaşılabilir. Araştırmacının doğrudan gözlem yapabildiği ya da ondan seçilen bir örnek küme üzerinde yapılan

gözlemlerden yararlanarak, hakkında görüş bildirebileceği evren, çalışma evrenidir. (Karasar, 2016:147-148)

Evren içerisinde belirli bir kural çerçevesinde seçilmiş ve seçildiği evreni temsil yeterliği olduğuna inanılan küçük kümeye “örneklem” denilmektedir. Araştırmalar genellikle örneklem üzerinde yapılır ve elde edilen sonuçlar evrene genellenir. Evrenin bütünü üzerinde yapılan çalışmalarda araştırmayı kontrol etmek güçleşirken, küçük gruplar üzerinde çalışmalarda denetim daha kolaydır (Karasar, 2016;148).

Bu araştırmanın evrenini Hatay ilinde 2019-2020 eğitim-öğretim yılında faaliyette olan korolar içerisinde amatör koro çalıştıran müzik öğretmenleri oluşturmaktadır.

Araştırmanın örnekleminde ise amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan “kolay ulaşılabilir durum örnekleme” yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem araştırmacının araştırma gruplarına daha kolay erişim sağlayabilmesi ve daha hızlı ve kolay uygulanabilir bir örnekleme yöntemi olması açısından tercih edilen bir yöntemdir. Genellikle araştırmacının diğer amaçlı örnekleme yöntemlerini kullanma imkânının olmadığı durumlarda kullanılır (Yıldırım ve Şimşek, 2016: 123).

Bu sonuçlara göre araştırmanın örneklemi 2019-2020 yılında “amaçlı örneklem” yöntemi kullanılarak seçilmiş çalıştırıcısı eğitim fakültesi mezunu ya da pedagojik formasyon almış olan Hatay ilinde faaliyette bulunan 8 farklı amatör koronun 8 farklı öğretmeni oluşturmaktadır. Örneklem grubunu oluşturan korolar;

1. Altınözü Zeytindalı Korosu
2. Hatay Büyükşehir Belediyesi THM Korosu
3. Antakya Belediyesi Türk Müziği Korosu
4. Defne Nazım Hikmet Gençlik Korosu
5. Antakya Medeniyetler Korosu
6. İskenderun Heripus Çok Sesli Korosu
7. Kırıkhan Gazella Gazella Korosu
8. Antakya polifonik korolar derneği (Apkord) Regularis Gençlik Korosu

Araştırmaya katılan öğretmenlerin demografik bilgileri aşağıdaki tablolarda verilmiştir.

Tablo 4.1 Araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyete göre dağılımı

	f	%
Kadın	1	12,5
Erkek	7	87,5

Tablo 4.1' e göre araştırmaya katılan öğretmenlerin %87,5'i erkek %12,5'i kadındır.

Tablo 4.2 Araştırmaya katılan öğretmenlerin hizmete ve koro çalıştırma yılına göre dağılımı

Koro	Hizmet Yılı	Koroyu Çalıştırma Süresi
1	8	4
2	15	6
3	25	6
4	8	2
5	25	13
6	3	4
7	9	3
8	30	11

Tablo 4.2' ye göre öğretmenlerin ortalama hizmet yılı 15,3 ve koro çalıştırma yılı ise 6,1'dir.

4.3. Veri Toplama Araçları

Bu araştırma da öncelikle konu ile ilgili verilere ulaşmak için kaynak tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırma konusu ile ilgili doktora, yüksek lisans tezleri, makale, bildiri, kitap gibi kaynaklar detaylı bir şekilde incelenerek veriler elde edilmiştir. Diğer bir veri toplama aracı olarak ise amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan kolay ulaşılabilir durum örnekleme kullanılmış ve bu örnekleme doğrultusunda seçilen, Hatay ilinde faaliyet gösteren amatör koro çalıştıran 8 müzik öğretmene 16 adet açık uçlu sorudan oluşan yapılandırılmış görüşme formu uygulanmıştır.

Stewart ve Cash (1985) görüşmeyi "önceden hazırlanmış ve ciddi bir amaç doğrultusunda yapılan, karşılıklı soru sorma ve yanıtlama etkinliğine dayanan etkileşimli bir iletişim süreci" olarak tanımlamıştır (Akt: Yıldırım ve Şimşek, 2016: 129). Yapılandırılmış görüşmede amaç, görüşülen kişilerin verdikleri bilgiler arasındaki benzerlik ve farklılıkları saptayarak bunların arasında karşılaştırmalar yapmaktır. (Brannigan, 1985, Akt: Yıldırım ve Şimşek, 2016: 130).

Görüşme formu hazırlanmadan önce konu ile ilgili literatür taranmış ve olası görüşme sorularını kapsayan taslak bir form oluşturulmuştur. Daha sonra bu taslak form uzman görüşlerine sunulmuş, uzmanların değerlendirmeleri ve geri bildirimleri doğrultusunda gereken değişiklikler yapılmış ve görüşme formuna son şekli verilmiştir. Araştırmaya katılan amatör koro çalıştıran müzik eğitimcilerine koro çalışmalarında kullandıkları öğretim yöntemleri üzerine sorular sorulmuştur.

4.4. Verilerin Çözümlemesi

Elde edilen tüm veriler içerik analizi yapılarak tablolara dönüştürülmüştür. İçerik analizinin öncelikli amacı toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve kavramlar arası ilişkilere ulaşmaktır. Bunları yapabilmek içinde içerik analizinde temel işlem, birbirine benzer verilerin belirli kavramlar çerçevesinde okuyucunun anlayabileceği bir şekilde bir araya getirip, düzenleyerek yorumlamaktır. (Yıldırım ve Şimşek, 2006)

İçerik analizi yapılan verilerin geçerlilik ve güvenilirliğini sağlamak amacıyla bir uzman eşliğinde çalışılmış uzman ve araştırmacı verilerin analizini ayrı ayrı olarak yapmış daha sonra çıkan sonuçlar karşılaştırılmıştır. Karşılaştırılan sonuçlarda %96 benzerlik oranı görülmüş, bunun sonucunda da güvenilirlik sağlanmıştır.

Araştırmada, araştırma sonuçlarının geçerliliğini sağlamak amacıyla iki önemli işlem gerçekleştirilmiştir.

1. Yapılan kodlama ve analiz süreci detaylı bir şekilde açıklanmıştır.
2. Araştırma sonucunda elde edilen kategorilerin her birine onu en iyi temsil ettiği düşünülen öğretmen görüşlerinden örnekler seçilerek bu görüşlere araştırmanın bulgular kısmında yer verilmiştir. (Yıldırım ve Şimşek, 2006)

BÖLÜM V

5. BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde araştırmada elde edilen bulgular ve bu bulgulara ait yorumları alt problemlere göre düzenlenerek sunulmaktadır.

Tablo 5.1 Korolara ait bilgileri içeren tablolar

Koro ismi	Altınözü Zeytindalı Korosu
Faaliyet Süresi	4 yıl
Kişi sayısı	30
Çalışma	Konser öncelerinde haftada 2 çalışma
Çalışma Yeri	Altınözü Belediyesi Konferans Salonu
Konser	Yılda 3 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör ve Mesleki
Kişi meslekleri	Esnaf, öğrenci, müzik öğretmeni, ev hanımı v.b.
Yaş aralığı	16 – 45 yaş
Koro ismi	Hatay Büyükşehir Belediyesi THM Korosu
Faaliyet Süresi	6 yıl
Kişi sayısı	78
Çalışma	Haftada 2 gün
Çalışma Yeri	Hatmek Merkez Binası
Konser	Yılda 2 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör ve Mesleki
Kişi meslekleri	Doktor, öğrenci, müzik öğretmeni, avukat v.b.
Yaş aralığı	26 - 72 yaş
Koro ismi	Antakya Belediyesi Türk Müziği Korosu
Faaliyet Süresi	30 yıl
Kişi sayısı	45
Çalışma	Haftada 2 gün
Çalışma Yeri	Antakya Belediyesi Kültür Salonu
Konser	Yılda 2 - 4 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör
Kişi meslekleri	Doktor, aşçı, doktor v.b.
Yaş aralığı	18 - 60 yaş

Koro ismi	Defne Nazım Hikmet Gençlik Korosu
Faaliyet Süresi	2 yıl
Kişi sayısı	65
Çalışma	Haftada 1 gün
Çalışma Yeri	Defne Belediyesi Toplantı Salonu
Konser	Yılda 2 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör ve Mesleki
Kişi meslekleri	Doktor, öğrenci, müzik öğretmeni, esnaf v.b.
Yaş aralığı	25 - 68 yaş

Koro ismi	Antakya Medeniyetler Korosu
Faaliyet Süresi	13 yıl
Kişi sayısı	200
Çalışma Süresi	Haftada 2 gün
Çalışma Yeri	Antakya Medeniyetler Evi
Konser	Yılda en az 20 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör
Kişi meslekleri	Doktor, öğretmen, hemşire, manifaturacı v.b.
Yaş aralığı	18 - 70 yaş

Koro ismi	İskenderun Heripus Çok Sesli Korosu
Faaliyet Süresi	4 yıl
Kişi sayısı	22
Çalışma Süresi	Haftada 2 gün
Çalışma Yeri	İskenderun Büyük Çarşı İş Hanı
Konser	Yılda 4 - 5 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör ve Mesleki
Kişi meslekleri	Öğrenci, müzisyen, ev hanımı v.b.
Yaş aralığı	17 - 35 yaş

Koro ismi	Kırıkhan Gazella Gazella Korosu
Faaliyet Süresi	3 yıl
Kişi sayısı	40
Çalışma Süresi	Haftada 1 gün
Çalışma Yeri	Kırıkhan Öğretmenevi
Konser	Yılda 2 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör ve Mesleki
Kişi meslekleri	Öğretmen, Müzik Öğretmeni
Yaş aralığı	24 - 50 yaş

Koro ismi	Antakya polifonik korolar derneği (Apkord) Regularis Gençlik Koroları
Faaliyet Süresi	11 yıl
Kişi sayısı	70
Çalışma Süresi	Haftada 1 gün
Çalışma Yeri	Antakya Koro Evi
Konser	Yılda en az 2 konser
Koro üyeleri amatör kişi mesleki kişi	Amatör ve Mesleki
Kişi meslekleri	Öğretmen, müzisyen, avukat, üniversite öğrencisi, esnaf v.b.
Yaş aralığı	14 - 50 yaş

Yukarıdaki tablolarda 8 koronun ayrı ayrı bilgilerine yer verilmiş, bu bilgiler doğrultusunda 8 korodan faaliyet süresi en az olan 2 yıl ile Defne Nazım Hikmet Gençlik Korusu, en çok ise 30 yıl ile Antakya Belediyesi Türk Müziği Korusu olduğu, koroda bulunan kişi sayısı olarak en az 22 kişi ile İskenderun Heripus Çok Sesli Korusu, en çok ise 200 kişi ile Antakya Medeniyetler Korusu olduğu, Altınözü Zeytindalı Korusu hariç bütün koroların haftalık düzenli çalışma yaptıkları, bu koronun ise konser tarihlerinden önce çalışma yaptıkları, bütün koroların düzenli çalışma salonlarına sahip oldukları, bütün koroların yıllık en az 2 en çok 20 konser olmak üzere düzenli konser verdikleri, koroların tamamının amatör kişilerden oluştuğu gibi mesleki olarak müzikle ilgilenen kişilerinde bulunduğu, koroları tamamında her meslek grubundan üyelerin bulunduğu, yaş aralıklarının ise en az 14 en çok 72 arasında değiştiği bulgularına ulaşılmıştır.

Tablolara bakıldığında korolarının çoğunlukla karma mesleklerden gençlik ve yetişkin yaş aralıklarından kişilerin, aktivite yapma amacıyla bir araya gelmesiyle oluştuğunu, çalışma salonu ve çalışma zamanı düzenli korolar oldukları, her yıl düzenli olarak konser verdiklerini, koroların üye sayısına baktığımızda çoğunluğunun geniş katılımlı korolar olduklarını, koro isimlerinin Hatay yöresine ait karakteristik özellikleri yansıtan isimlerden seçildikleri ve bunun da koroya katılan kişilerin koroyla aralarında bağ kurmalarında faydalı olabileceği söylenebilir.

Sigrun Lilja Einarsdottir & Helga Rut Gudmundsdottir (2016) yapmış olduğu araştırmada kişilerin, koroda şarkı söylemekten hem kişisel olarak hem de sosyal fayda sağladıkları koro söyleminin toplumsal ve kişisel yönlerine ilişkin algıları açısından cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi ve aldıkları müzik eğitime göre farklılıklar olduğu, korolara katılmak için en güçlü motivasyon faktörlerinin şarkı söylemekten kişisel haz duyma ve olumlu sosyal ortam olduğu sonuçlarına ulaşmıştır. Yurtman (2017) çalışmasında, kişilerin hedef belirleme, kendilerini ve bulundukları çevrelerini tanıma, sosyalleşme ve iletişim becerileri kazanmada

koro çalışmalarının olumlu katkılarının olduğu sonucuna ulaşmıştır. Coşkun (2007) çalışmasında, amatör korolara katılan insanların modernleşen dünyaya ayak uydurabilme, sosyalleşme, stres atma, arkadaş edinme, çevresini genişletebilme vb. gibi sebeplerden dolayı katıldıkları sonucuna ulaşmıştır.

Koro bilgileri ile ilgili koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplar:

Örneğin;

“ Bu değişkenlik gösteren bir süreç. Biz ilk başladığımızda Halk Eğitim bünyesinde Halk Eğitim içerisinde bir şan eğitimi olarak başladık. Orada bir derslikte yapıyorduk. Ardından kendi okulumun müzik sınıfında çalışmalarımızı sürdürdük. Bunun devamında Altınözü Belediyesi’ nin salonunda çalışmalarımızı devam ettiriyoruz. Genel olarak bu bahsettiğim üç yer bizim çalışma alanımız.” demiştir.

“ Şöyle söyleyeyim %10’luk kısmı müzikle profesyonel olarak ilgilenen insanlar ama geri kalan %90’lık kısmı amatör olarak ilgilenen kişiler.” demiştir.

“ Biz en fazla 2 konser yapabiliyoruz. Bunun sebebi de yılda anca 2 yeni repertuar hazırlayabilmemiz. Her konsere ayrı bir repertuvarla çıkıyoruz.” demiştir.

“ İlk kurulduğumuzda 11 kişi sahneye çıkmıştık ama şimdi 22 kişiyiz.” demiştir.

“ Normalde biz karma bir koro olduğumuz için 15 yaştan üstündekileri korumuza kabul ediyoruz. 15 yaşın altında ses tam oturmamış için almıyoruz. Genelde 17 ile 35 yaş arasında değişiyor yaş aralığımız. Meslek olarak müzikle uğraşan kişilerde var üniversite öğrencisi var ev hanımı var avukat var her meslekten karma bir koroyuz.” demiştir.

Tablo 5.2 Koro eğitimcisinin şarkı öğretimine başlamadan önce kullandığı hazırlık çalışmalarını gösterir tablo

Koro	Kişisel Ön Hazırlık	Ses Egzersizi	Bedensel Egzersizi	Fonetik Egzersizi	Nefes Egzersizi	Artikülasyon Egzersizi
1	x	x	x		x	
2		x			x	x
3		x				
4		x				
5	x			x		
6	x	x	x			
7		x	x			
8		x	x			
Toplam	3	7	4	1	2	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda şarkı öğretimine başlamadan önce 3 eğitimcinin kişisel ön hazırlık, 7 eğitimcinin ses egzersizi, 4 eğitimcinin bedensel egzersiz, 1 eğitimcinin fonetik egzersizi, 2 eğitimcinin nefes egzersizi, 1 eğitimcinin artikülasyon egzersizini kullandığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, çalışma saatlerine göre yaptıkları hazırlık çalışmalarının değiştiğini, sabah erken saatlerde yapılan çalışmalarda bedensel egzersizler yaparak vücudu ısıttıklarını ve sonradan ses ve nefes egzersizlerine geçtiklerini, farklı dillerde söylenecek şarkılardan önce fonetik çalışmaları yaptıklarını ve belli hazırlık çalışmaları yapmadan şarkı öğretimine geçmediklerini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında her öğretmenin belli hazırlık çalışmaları yaptığı özellikle ses egzersizine 7 öğretmenin yer verdikleri görülmektedir. Ancak 1 öğretmenin ses egzersizi çalışmalarına yer vermediği, daha çok farklı dillerde şarkı söylemelerinden dolayı fonetik çalışmaları yaptıklarını ses egzersizi gibi çalışmaların koristlerin önceden aldıkları eğitim doğrultusunda kendilerinin çalışmalarına bıraktıklarını ifade etmişlerdir. Korolarda şarkı söylemeden önce yapılan hazırlık çalışmalarında koro eğitimcilerine göre farklılıklar olduğu ve çalışma saatlerine göre yapılan hazırlık çalışmalarında değişiklikler olduğu söylenebilir.

Karakaya(2009) yapmış olduğu çalışmada, koro çalışmaları öncesinde ses, nefes, telaffuz vb. ses egzersizlerinin yapılmadığını , Peker (2018) yapmış olduğu çalışmada, korolarda temel müzik eğitimi ve ses eğitimi çalışmalarının yetersiz olduğunu ifade etmişlerdir.

Şarkı öğretimine başlamadan önce kullandıkları hazırlık çalışmaları konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“Özellikle sabah saatleriye öncelikle bedenimizi ısıtıyoruz sonra nefes egzersizleri yapıyoruz sonra ses açma egzersizleri yapıyoruz.” demiştir.

“Öncelikle şimdi medeniyetler korusu olduğu için farklı dinlerde ve farklı dillerde şarkılar söylenmekte bu nedenle fonetik çalışmalarına yer veriyoruz. Bizdeki koro eğitimcilerimiz belli bir eğitim verdikten sonra koroya dahil oluyor koristler.” demiştir.

Tablo 5.3 Koro eğitimcisinin repertuar oluştururken öğretim yöntemine dikkat edip etmediğini gösterir tablo

Koro	Ediyorum	Etmiyorum
1	x	
2	x	
3	x	
4	x	
5		x
6		x
7		x
8	x	
Toplam	5	3

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda 5 koro eğitmeninin repertuar seçiminde öğretim yöntemine dikkat ettiği 3 koro eğitimcisinin dikkat etmediği bulgularına ulaşılmıştır.

Tabloya bakıldığında koro eğitimcilerinin çoğunluğunun repertuar seçiminde kulaktan veya nota ile öğretim şeklinde öğretim yöntemlerine dikkat ettiği ve bu yöntemi daha çok koronun seviyesine göre belirlediklerini ifade etmişlerdir. Korolarda repertuar seçiminde öğretim yöntemine çoğunlukla dikkat edildiği söylenebilir.

Kahyaoğlu (2019) yapmış olduğu çalışmada bir koronun başarılı olmasında koro şefinin, prova ve yönetme teknikleri, program, konser hazırlama aşamalarının önemli olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Repertuar oluştururken öğretim yöntemine dikkat edip etmediğine dair koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Koroda herhangi bir entonasyon sorunu yaşamamak adına öğretim yöntemlerine dikkat ediyorum.” demiştir.

“ Genellikle müzikte cümle cümle yeri geldi kulaktan yaptırmaya çalışıyorduk yeri geldi ölçü ölçü solfej yavaş yavaş bir şekilde okutmaya çalışıyorduk. Çünkü içlerinde nota bilmeyende vardı bu şekilde onların öğrenmelerine ve iyi söylemelerine çalışıyorduk.” demiştir.

Tablo 5.4 Koro eğitimcisinin repertuar seçimini neye göre yaptığını gösterir tablo

Koro	Koronun Ses aralığı	Koroyu Deneyerek	Koronun Ses Dağılımına	Eserin Ses Aralığına	Koro Solo Ses Seçimine	Eserin Dinleyici Topluma Hitap Etmesine
1		x				
2	x			x		
3	x	x		x	x	x
4			x	x		
5						x
6						x
7		x				
8	x			x		x
Toplam	3	3	1	4	1	4

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda, koro eğitimcisinin koroya repertuar seçimi yaparken 3 eğitimcinin koronun ses aralığına, 3 eğitimcinin koroyu deneyerek, 1 eğitimcinin koronun ses dağılımına, 4 eğitimcinin eserin ses aralığına, 1 eğitimcinin koro ses seçimine, 4 koro eğitimcisinin eserin dinleyici topluma hitap etmesine göre repertuar seçimi yaptıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Tabloya bakıldığında korolarda repertuar seçimleri koronun ses aralığına göre, şarkının koro da denenerak okuyup okuyamadıklarına, detone veya sürtone olup olmadıklarına bakılarak belirlendiği, eserin ses aralığının koro üyelerinin ses aralıklarına uygunluğuna göre belirlendiği, solo performans gösterebilecek koro üyelerine göre repertuar oluşturulduğu, dinleyici toplumun ilgisini çekecek şarkılar seçildiği ifade edilmiştir. Korolarda repertuar seçimleri farklı kriterler altında koro eğitimcileri arasında farklılık gösterdiği söylenebilir.

Durrant, C. (2005) yapmış olduğu çalışmada, koro repertuarının ve bu repertuvarda ulusal türkülerin ayrılan rol konusunda sorunlar yaşandığını ifade etmiştir.

Repertuvar seçimini neye göre yaptıkları konusunda koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Belli bir tona göre söylemesi için ses aralıklarını dikkatli bir şekilde seçmek gerekiyor. Erkek ve kadın sesinin farklılıklarından dolayı tonları seçerken detaylı bir şekilde parçayı işlemek zorunda kalıyorum. Ama parça seçimindeki en önemli durum ses kontrolü çok yüksek olan şarkılar seçmemeye çalışıyorum. Çünkü amatör bir grupta ufacık sürtone ya da detone amatörlüğünüzü belli ediyor. Bu nedenle kadının ve erkeğin sesinin tını farkını doğru hesaplamakla detaylı bir repertuvar seçimi yapıyorum.” demiştir.

“Tabi. Repertuvar seçimini öncelikle solist ve koronun okuyabileceği eserleri öncelikle seçiyoruz. Havuza parçalarımızı atıyoruz o havuzdan 20-30 tanesini deniyoruz. Yani sadece bu parça senin demiyoruz, bu parça okunacak demiyoruz. Koro için 8-10 kez parça değiştirdiğimiz oluyor. Bazen takılıyorlar yapamıyorlar farklı, atlamalı bir nota oluyor bir sorun olduğu zaman mecburen elinizde alternatif notaların olması gerekiyor ve biz bunları devamlı bu şekilde tekrar ede ede solistlerin ses tonlarına göre, ses aralıklarına göre eserler buluyoruz ve bu eserlerde özellikle toplumun seveceği eserler olmasını istiyoruz. Konserlerimizin coşkulu bir şekilde gitmesinin nedeni repertuvarlarımızın toplum için sanat üzerine olmasından kaynaklanıyor.” demiştir.

Tablo 5.5 Koro eğitimcisinin repertuvar oluştururken kullandıkları kaynakları gösterir tablo

Koro	Trt Repertuarı	Acapella Kaynaklar	Kişisel repertuarım	Dijital kaynak	Yerel Kaynaklar
1	x				
2			x		
3					
4					
5		x			x
6				x	
7					
8	x			x	
Toplam	2	1	1	2	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; Koro eğitimcileri repertuvar oluştururken kaynak olarak 2 koro eğitimcisinin TRT repertuarını, 1 koro eğitimcisinin acapella kaynakları, 1 koro eğitimcisinin kişisel repertuarını, 2 koro eğitimcisinin dijital kaynakları, 1 koro eğitimcisinin yerel kaynakları kullandıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Tabloya bakıldığında korolarda repertuvar oluştururken koro eğitimcileri TRT repertuarından yararlandıklarını, şarkıların kayıtlarının yada notalarının dijital kaynaklarda ulaşılabilir olmasına baktıkları, farklı dinlere ait şarkılar seçerken o dine mensup kişilere ulaşılarak onlardan şarkının söyleniş biçimleri konusunda yardım aldıkları ve bazı koro eğitimcilerinin de kendi kişisel kaynaklarını kullandıklarını ifade etmişlerdir. Repertuvar oluştururken koro eğitimcilerinin kullanılan kaynaklar aracılığıyla orjinallerine ulaşmaya çalıştıkları ve aslına uygun söylemeye çalıştıkları söylenebilir.

Kahyaoğlu (2019), yapmış olduğu çalışmada bir koronun başarılı olmasında koro şefinin plan program yapabilme becerisinin önemli olduğunu ifade etmiştir.

Repertuvar oluştururken kullandıkları kaynaklara dair koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Genelde TRT repertuarını kullanıyorum.” demiştir.

“Dini eserleri seçerken hangi dinden eğer faydalaniyorsak örneğin Ortodoks bir ilahiden faydalanacaksak Antakya Ortodoks kilisesinden yardım alıyoruz. Bir Katolik eserden faydalanacaksak yine bir Katolik kilisesinden

faaydalanıyoruz. Öncelikle aslına ve doğru şekilde okunmasına önem veriyoruz.” demıştır.

Tablo 5.6 Koro eğitimcisinin çalışılan şarkının ezgisini seslendirme aşamalarını gösterir tablo

Koro	Bölümler Halinde Çalışarak	Ezgiyi Seslendirerek	Eseri Seslendirerek	Dijital Kaynaktan Dinleterek	Kişisel Çalışmalar Yaptırarak	Notalarını Çözümleyerek	Grup Halinde Çalışma
1	x						
2		x	x				
3				x	x		
4		x					x
5		x	x				
6	x						
7	x		x				
8	x			x	x	x	
Toplam	4	3	3	2	2	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; çalışılan şarkının ezgisini seslendirme aşamasında 4 koro eğitimcisi bölümler halinde çalışma, 3 koro eğitimcisi ezgiyi seslendirme, 3 koro eğitimcisi eseri seslendirme, 2 koro eğitimcisi dijital kaynaktan dinletme, 2 koro eğitimcisi kişisel çalışmalar yaptırma, 1 koro eğitimcisi notalarını çözümleme, 1 koro eğitimcisi de grup halinde çalışma yollarını tercih ettikleri bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, çalışılan şarkının ezgisinin seslendirme aşamalarında yapabilenle yapamayan kişileri eşleştirerek, önceden dijital kaynaklar yardımıyla farklı sanatçılardan dinleyerek şarkıya hazırlıklı gelinmesini isteyerek, kimi koro eğitimcilerinin şarkıyı motif, cümle, periyod şeklinde çalıştırarak, bir koro eğitimcisinin de notalarını çözümleyerek ezginin seslendirilmesini sağladıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında koro eğitimcilerinin şarkının ezgisinin seslendirilmesinde yalnızca bir yolu benimsemedikleri, çalışılan şarkının türüne göre seslendirme aşamalarında farklı yöntemler kullandıkları, koronun yapısına ve yeteneklerine uygun yöntemi kullanmaya çalıştıkları söylenebilir.

Çalışılan şarkının ezgisinin seslendirilmesi aşamasında koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“Öncelikle motif motif çalıştırıyorum. Motif, cümle, periyod şeklinde çalışıyorum. Eğer eser tek sesli ise özellikle motif motif çalışıyorum ki ana ezgideki herhangi bir nüansı birbirlerinden farklı yapmamaları için homojen bir seslendirme olması için genellikle motif , cümle , periyod şeklinde çalışıyorum.” demiştir.

“Şimdi biliyorsunuz 2 tane şarkı öğretim yöntemi var birisi notayla öğretim diğeri de kulaktan şarkı öğretim tabi ki biz büyük korolarda yani yetişkinler korosunda solfejini nota çözümlemesini mutlaka yapıyoruz. Gençlik korosunda da yapıyoruz. Yani önce bir notalarını çözümlüyoruz ezgisine geçmeden önce...” demiştir.

“İlk etapta verdiğim eseri youtube da 8-9 sanatçıdan dinlemesini istiyorum. Bunun birincisi kesinlikle TRT sanatçısı olmasını istiyorum...” demiştir.

Tablo 5.7 Koro eğitimcisinin çalışılan şarkının ezgisini seslendirme aşamasında kullandığı öğretim yöntemini gösterir tablo

Koro	Gösterip Yaptırma	Ödev	Grup Çalışması	Dijital Kaynaklı Mikro Öğretim
1	x			
2	x	x		
3	x			x
4	x		x	
5	x			
6	x			
7	x			
8	x	x		x
Toplam	8	2	1	2

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; çalışılan şarkının ezgisini seslendirme aşamasında 8 koro eğitimcisi gösterip yaptırma, 2 koro eğitimcisi ödev, 1 koro eğitimcisi grup çalışması, 2 koro eğitimcisi dijital kaynaklı mikro öğretim yöntemini kullandıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, çalışılan şarkının seslendirme aşamasında kullandıkları yöntemlerin, şarkının türüne göre, koronun yapısına göre değişkenlik gösterdiğini, genel olarak kullandıkları yöntemin gösterip yaptırma olduğunu, bazı öğretmenlerin bu yöntemin yanında, grup çalışması yapma, ödevlendirme gibi yöntemleri de kullandıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin tamamının gösterip yaptırma yöntemini benimsedikleri, çok azının diğer yöntemleri de bu yöntemin yanında kullanarak birkaç yöntemi bir arada kullandıkları söylenebilir.

Öztürk (2014), yapmış olduğu çalışmada, bireysel ses eğitimi dersinde kullanılan öğretim yöntemlerini incelerken öğrenmede etkisi olan öğretim yöntemlerinin anlatım, soru-cevap, gösterip yaptırma, keşfetme, örnek olay, tartışma, mikro öğretim yöntemleri olduğu söylemiştir.

Çalışılan şarkının ezgisinin seslendirilme aşamasında kullanılan öğretim yöntemleri üzerine koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“Bunlar için sadece gruplandırma yapıyorsunuz. Bunu karşıdaki kişiye belli etmeden kimin ne yapabildiğini bilerek ona göre onu yapacak kişilerle ve zorlanacak kişileri gruplandırarak parçanın ezgisinin çalışılmasını sağlıyorum. Öncelikle piyano ile çalışarak daha sonra da gruplar halinde çalışmalarını sağlayarak ezgiyi kavramalarını sağlıyorum.” demiştir.

“... kulaktan ezberleyerek evden kayıtlar atarak evde 1 haftayı boş geçirmemek için öğrenme sürecini boş geçirmemek için bu yönteme başvuruyorum.” demiştir.

“Öncelikle parçayı biz bir özömsüyoruz. Ardından eşlik sazımız var bizim eşlik sazımızla örnekliyoruz akabinde onun bonasına başlıyoruz. Bonasını tam öğrettikten sonra da ezgisini arkadaşlara tam olarak öğretmeye çalışıyoruz. Dediğim gibi özellikle şu sıkıntımız var herkes her parçayı okuyabilir ama örneğin bir İbranice parçayı okuyabilmeniz için önce çok iyi fonetiğini almanız gerekiyor. Bu nedenle bizim çalışmamız daha çok gösterip yaptırma üzerine oluyor yani önce biz örnekliyoruz sonra onlardan tekrar etmelerini istiyoruz.” demiştir.

Tablo 5.8 Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan aralıkların (atlamalı sesler) seslendirme aşamalarında izlenen yolları gösterir tablo

Koro	Enstrümanla Seslendirerek	Tekrar Tekrar Çalıştırarak	Taklit Ettirerek	Bireysel Çalışma	Grup Halinde Çalışma	Ses Kaydı ile Dinleterek	Bölümlere Ayrarak	Aralıkları Tanıdık Şarkılara Benzeterek
1	x							
2		x	x					
3		x		x	x			
4		x		x	x	x		
5			x				x	
6								x
7					x			
8	x			x		x	x	
Toplam	2	3	2	3	3	2	2	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; çalışılan şarkıda yer alan aralıkların seslendirilme aşamasında 2 koro eğitimcisi enstrümanla seslendirme, 3 koro eğitimcisi tekrar tekrar çalıştırma, 2 koro eğitimcisi taklit ettirme, 3 koro eğitimcisi bireysel çalışma, 3 koro eğitimcisi grup halinde çalışma, 2 koro eğitimcisi ses kaydı ile dinleterek, 2 koro eğitimcisi bölümlere ayırarak, 1 koro eğitimcisi aralıkları tanıdık şarkılara benzeterek çalışma yollarını izledikleri bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, çalışmadaki aralıkları koristlerin daha iyi anlayabilmesi için piyanoyla aralık çalışması yaptıklarını, aralıklı olan bölümleri tekrar tekrar çalıştıklarını, yapabilenle yapamayan kişileri eşleştirip birlikte çalışmalarını sağladıklarını, aralıkları şarkılara benzetmek, somutlaştırmak, kimi zamanda o bölümleri kayıt alıp yeniden çalışmalarını sağladıkları gibi yolları izlediklerini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında koro eğitimcilerinin her birinin farklı yollarla aralıkların öğrenilmesini sağlamaya çalıştıkları, aralıkları genel itibariyle kulaktan öğretme yöntemini benimsedikleri, az sayıda eğitimcinin enstrümanla özellikle aralık çalışması yaptıkları ve o aralıkları tanımlarını sağladıkları söylenebilir. Bu çalışmalarını yaparken kullandıkları öğretim yöntemlerine tablo 6b’ de yer verilmiştir.

Akgün, G. (2006), yapmış olduğu çalışmada koristlerin yatay ve dikey aralık çalışmaları yapması gerektiği sonucuna varmıştır.

Çalışılan şarkıda yer alan aralıkların çalışılmasına yönelik koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Açıkcası ben piyanist olduğum için kendimi şanslı hissediyorum çünkü piyanoda bu atlamalı sesleri bastığınız zaman çok net bir şekilde belli oluyor. Diğer yöntemlerle bunu 10 dk da öğretebilirken piyanoda çalıp akor eşlikleriyle ya da direk sesleri basarak onlara öğrettiğim zaman tertemiz sonuçlar alıyorum açıkcası ” demiştir.

“ Bunun içinde devamlı tekrar yapıyoruz devamlı tekrar gerekirse tek tek yapıyoruz, sırayla yaptırıyoruz, gruplar halinde yaptırıyoruz 5 er kişilik 6 şar kişilik ta ki o sesi aynı anda aynı zamanda aynı sesi vererek anlamasını sağlayana kadar. Yani zorlu bir çalışma oluyor gerçekten.” demiştir.

Tablo 5.9 Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan aralıkların (atlamalı sesler) seslendirme aşamalarında kullandığı öğretim yöntemini gösterir tablo

Koro	Gösterip Yaptırma	Ödev	Grup Çalışması	Dijital Kaynaklı Mikro Öğretim	Benzetme
1	x				
2	x				
3	x		x		
4	x	x	x	x	x
5	x				
6	x				x
7			x		
8	x	x		x	
Toplam	7	2	3	2	2

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; çalışılan şarkıda yer alan aralıkların seslendirilme aşamasında 7 koro eğitimcisi gösterip yaptırma, 2 koro eğitimcisi ödev, 3 koro eğitimcisi grup çalışması, 2 koro eğitimcisi, dijital kaynaklı mikro öğretim, 2 koro eğitimcisi benzetme öğretim yöntemlerini kullandıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin, aralıkların çalışılmasında daha çok kulaktan öğretim metodu üzerinden gösterip yaptırma yöntemini benimsedikleri, daha iyi anlaşılması için ödevlendirme yaptıkları, bu seslerin kavranabilmesini sağlamak amacıyla yapabilen ve yapamayanın grup çalışması yöntemini kullandıklarını, bazı eğitimcilerin koristlerin kayıt alarak kendilerini dinlemelerini ve hatalarını fark edebilmelerini sağlamaya çalıştıkları, birkaç eğitimcinin ise aralık çalışmalarını somutlaştırmak amaçlı şarkılara benzetme yolunu izlediklerini ifade etmişlerdir

Tabloya bakıldığında, aralıkların çalışılmasında öğretmenlerin ağırlıklı olarak gösterip yaptırma yöntemini tercih ettikleri, ancak birkaç öğretmenin bu çalışmalarda birden fazla yöntem kullandığı sonuçlarına ulaşılabilir.

Aralıkların seslendirilmesine yönelik kullanılan öğretim yöntemleri üzerine koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Bunun uygulaması şu biz ses kayıtları alıyoruz ve de enstrümanla birlikte çaldırıyoruz. Melodinin kendisini çalışıyoruz yapmasını istediğimiz şeyi anlatıyoruz ve sonrasında bir hafta boyunca o kayıtlarla birlikte çalışmasını istiyoruz ve yine grup çalışması yaparak yapanlar ve yapamayanların bir arada çalışmasını sağlıyoruz. Birde atlamalı sesleri biraz daha somutlaştırmaya çalışıyoruz merdiven gibi betimlemeler yaparak atlamalı sesleri somutlaştırmaya çalışıyorum.” demiştir.

“ Klasik bir yöntem kullanıyorum bunun için kodlama yöntemi mesela bir tam 5 li aralığını anlatmak için Ilgaz Anadolu’nun şarkısının ilk 2 notasını örnek vererek, bir tam 4’lüyü örnek vereceksek istiklal marşının girişinden bahsederek soyutu somutlaştırıyoruz. ” demiştir.

“ Yani o tür eserlerde mesela çok zorlanacakları eserlerde eğer hani biz burada kulaktan nota ile çalıştığımızda öğrenilemeyecek bir problem yaşarsak son dönemde bunu zaten çok yaygınlaştırdık midi kayıtlarını, parti kayıtlarını alıyoruz. Örneğin Mozart Requiem söylüyoruz Lacrimosa onun işte hangi partisi zor atıyorum tenor partisi zor, tenorlara baştan sona o partiyi sadece tenor partisini gönderiyoruz onlar dinleyerek o partiyi oturtmaya çalışıyorlar. “ demiştir.

Tablo 5.10 Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken izlediği yolları gösterir tablo

Koro	Tekrar Tekrar Çalışarak	Örnekleyerek	Şehir İsimleriyle Benzeterek	Somutlaştırarak	Eseri Söylerken ritmi elleriyle vurarak	Alkışla ritim bonası yaptırarak	Eserdeki ritme benzer bir ritim çalışması yaparak
1	x	x	x				
2		x		x			
3					x		
4					x		
5						x	
6			x	x			
7						x	
8							x
Toplam	1	2	2	2	2	2	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken 1 koro eğitimcisi tekrar tekrar çalıştırma, 2 koro eğitimcisi örnekleme, 2 koro eğitimcisi şehir isimleri ile benzetme, 2 koro eğitimcisi somutlaştırma, 2 koro eğitimcisi eseri söylerken ritmi elleriyle vurma, 2 koro eğitimcisi alkışla ritim bonası yaptırma, 1 koro eğitimcisi eserdeki ritme benzer bir ritim çalışması yaptırma yollarını izledikleri bulgularına ulaşmıştır.

Koro eğitimcilerinin, şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken sorun yaşadıklarında şarkıda yer alan ritim kalıplarını tek tek Ankara, Karaman, Gelibolu şeklinde gösterdikleri, bazı eğitimcilerin ise eseri öğrenirken koristlerin elleriyle ritim vurmaları yöntemini izledikleri, bir eğitimcinin ise bazen şarkıda ritmin çözümlenmesinde zorlanıldığında o şarkıya benzer bir ritim çalışması yaparak şarkıyı ritim üzerinde canlandırma yöntemini uyguladığını ifade etmiştir.

Tabloya bakıldığında, ritim kalıplarının öğretilmesi konusunda eğitimcilerin her birinin farklı yollar izlediği, sistemli bir çalışmadan daha çok koronun durumuna göre bu yolları seçtikleri sonuçlarına ulaşılabilir.

Çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken izlediği yollar üzerine koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Eseri okurken korodaki her birey ritmi eliyle vurmak zorunda yani o ritmi bir kere içinde hissetmek zorunda, devamlı çalışmalarda koro eliyle ritim vuruyor Türk müziği ritmi vuruyor.” demiştir.

“ Onu da bir klasik yöntem olan kodlayarak Ankara, Gelibolu, Tatvan gibi kalıpları kullanarak somutlaştırıyorum.” demiştir.

Tablo 5.11 Koro eğitimcisinin çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken kullandığı öğretim yöntemini gösterir tablo

Koro	Gösterip Yaptırma	Örnek Olay	Benzetme
1	x		x
2	x		
3	x		
4	x		
5	x		
6	x		
7	x		
8	x	x	
Toplam	8	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken 8 koro eğitimcisi gösterip yaptırma, 1 koro eğitimcisi örnek olay, 1 koro eğitimcisi benzetme öğretim yöntemlerini kullandıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin, şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken kullandıkları öğretim yöntemlerinin genelde gösterip yaptırma üzerine olduğunu, ancak bu yöntemin bazı zamanlarda şarkının zorluk durumuna göre ya da ritim kalıplarının anlaşılıp anlaşılmadığına göre diğer yöntemlerden de faydalandıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında koro eğitimcilerinin şarkının ritim kalıplarını öğretirken ağırlıklı olarak gösterip yaptırma yönteminden faydalandıkları ve diğer yöntemlere nadir olarak başvurdukları söylenebilir.

Çalışılan şarkıda yer alan ritim kalıplarını öğretirken kullandıkları öğretim yöntemlerine yönelik koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Gruba dahil etmeden belli bir ritim eğitimi alıyorlar, notası ellerinde olduğundan gerekirse tek tek bakın orda Ankara, Karaman, Gelibolu gibi kalıplar vardır deyip ben tekrar ediyorum onlardan da ardından tekrar etmelerini istiyorum gerekirse bunu tekrar tekrar yapıyoruz.” demiştir.

“ Öğrettiğimiz şarkılar atıyorum $\frac{3}{4}$ lük $\frac{2}{4}$ lük yani basit ölçülerden oluşuyorsa yada $\frac{6}{8}$ lik batı $\frac{9}{8}$ liği gibi bileşik ölçülerden oluşuyorsa bunlarla ilgili çok ritim çalışması yapmıyoruz direk solfejini çözümlerken sadece o ritmik yapıdaki vurguyu göstererek $\frac{3}{4}$ lükteki örneğin birinci zamanı işte $\frac{4}{4}$ lükteki 1 ve 3. Zaman vurgusunu göstererek eseri çalışıyoruz ama aksak parçalarda sorunlar yaşayabiliyoruz. Önceki yıllarda Kıbrıs korolar festivaline giderken zorunlu bir eser vardı aksak bir eserdі üçleme çok ters bir yerde gelmiş onla ilgili öncesinde bir ritim çalışması yaptırđık. Çünkü ritmik yapıyı içinizde hissettiğiniz zaman tabi ki şarkıyı öğrenme süreci daha kısalıyor ve etkili oluyor.” demiştir.

Tablo 5.12 Koro üyelerine yapmaları gereken müzikal dinamikleri (nüansları) nasıl öğrettiklerini gösterir tablo

Koro	Nüansları betimleyerek	Yapabilenle Yapamayanların Grup Çalışması	Tekrar Tekrar Çalışarak	Koro Şefinin Vücut Dilini İfade Etmesiyle	Ses Kaydı Alıp Dinleterek	Eser Hakimiyetini Arttırarak	Notalar Üzerinde Renkli Kalemle İşaretleyerek
1	x	x					
2	x						
3			x				
4				x			
5			x		x		
6			x			x	
7			x	x			
8	x						x
Toplam	3	1	4	2	1	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; koro üyelerine yapmaları gereken müzikal dinamikleri (nüansları) öğretirken 3 koro eğitimcisinin nüansları betimleme, 1 koro eğitimcisi yapabilenle yapamayanların grup çalışması, 4 koro eğitimcisi tekrar tekrar çalışma, 2 koro eğitimcisi koro şefinin vücut dilini ifade etmesi, 1 koro eğitimcisi ses kaydı alıp dinleterek, 1 koro eğitimcisi eser hakimiyetini arttırma, 1 koro eğitimcisi notalar üzerinde renkli kalemlerle işaretleme yollarını izledikleri bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, nüansları öğretirken betimlemelerden faydalandıklarını, korolarında bulunan müzik öğretmeni üyelerinden faydalanarak grup çalışmasından yararlandıklarını, nüansları tekrar tekrar çalıştırarak kavramalarını sağladıklarını, koro şefinin vücut diliyle koro üyelerinden ne yapmalarını istediğini ifade ederek, esere olan hakimiyetin artırılması yoluyla nüansları öğrettiklerini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında koro eğitimcilerinin çoğunun nüansların çalışılması konusunda birden fazla yola başvurdıkları en çok tercih ettikleri yolların ise nüansları tekrar tekrar çalışmak ve bu nüansları betimlemek olduğu söylenebilir.

Koro üyelerine yapmaları gereken nüansları nasıl öğrettikleri konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ ... Örneğin onlara betimlemeler yapıyorum kontrast örneği gibi açıklık koyuluk örneği gibi betimlemelerle onlara nüansları somutlaştırıyorum.” demiştir.

“ Koroların en büyük problemidir. Bunu şefin kendini iyi ifade edebilmesiyle sorunu giderebilirsiniz. Kendi ifadesini nasıl yaşıyorsa karşdakine bunu anlatması gerekir. Şefin dikkatli çalıştırarak kendini doğru anlatarak koriste kendi ifade yöntemlerini anlatması gerekir.” demiştir.

Tablo 5.13 Koro üyelerine yapmaları gereken müzikal dinamikleri (nüansları) öğretirken sorun yaşayıp yaşamadıklarını gösterir tablo

Koro	Sorun Yaşıyorum	Sorun Yaşamıyorum	Bazen Sorun Yaşıyorum
1		x	
2			x
3	x		
4	x		
5	x		
6	x		
7	x		
8			x
Toplam	5	1	2

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; koro üyelerine yapmaları gereken müzikal dinamikleri (nüansları) öğretirken 5 koro eğitimcisini sorun yaşadığı, 1 koro

eğitimcisinin sorun yaşamadığı, 2 koro eğitimcisinin ise bazen sorun yaşadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin nüansları öğretirken koro üyelerinin çoğunluğunun amatör kişilerden oluşması dolayısıyla sorunlar yaşadıkları, sorun yaşamayan eğitimcilerin ise korolarında müzikle profesyonel ilgilenen kişilerden yardım almalarından dolayı sorun yaşamadıkları, bazı eğitimcilerin ise öğrenme aşamasında çok fazla sorun yaşamadıkları ancak performans sırasında nüansları istedikleri şekilde yansıtamadıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında koroların büyük çoğunluğunun nüansları öğrenirken problem yaşadıkları bu koroların koro üyelerinin çoğunluğunu amatör kişilerin oluşturduğu düşünülürse nüans gibi teknik konularda sorunlar yaşanmasının normal karşılanabileceği söylenebilir.

Nüansları öğretirken sorun yaşayıp yaşamadıkları konusunda koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin ;

“ Açıkçası şanslıyım ki koromda müzik öğretmenleri var onlar bunları çok kolay uygulayabilince diğerleri de onlardan bir şekilde faydalanıyorlar o yüzden çok zorlandığımız söyleyemem.” demiştir.

“ Evet en zorlandığımız kısım parçaların nüans kısımları oluyor zaten genel sıkıntımız amatör korolarda bu oluyor. Ben o yüzden koristlerime diyorum parçaya hakim olun herkes partisini iyi bilsin önemli olan okumak değil nüansları duyurmak diyerek bazı önemli yerleri de defalarca tekrar ederek nüanslara alıştırmaya çalışıyoruz koristleri.” demiştir.

Tablo 5.14 Koro eğitimcilerine göre bir şarkıyı en kolay öğretme yöntemini gösterir tablo

Koro	Kulaktan Öğretim	Nota İle Öğretim	Ödev	Grup Çalışması
1	x	x		
2	x		x	
3	x		x	
4	x		x	
5	x			
6			x	x
7	x	x		
8			x	
Toplam	6	2	5	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; bir şarkıyı en kolay öğretme yönteminin 6 koro eğitimcisine göre kulaktan öğretim yöntemi, 2 koro eğitimcisine göre nota ile öğretim, 5 koro eğitimcisine göre ödev, 1 koro eğitimcisine göre grup çalışması olduğu bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerine göre bir şarkıyı en kolay öğretim yönteminin koro üyelerinin almış oldukları müzikal eğitime göre yani koronun seviyesine göre değişebileceği, ancak koro üyelerinin amatör olduğu gruplarda en çok kulaktan öğretim yöntemini kullandıklarını bunun yanında ödevlendirmeler yaparak şarkı öğretiminin daha da kolaylaştırdıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, bir şarkıyı en kolay öğretme yöntemi olarak koro eğitimcilerinin daha çok kulaktan öğretim yöntemini tercih ettikleri ödevlendirme ile bu öğretim yöntemini güçlendirdikleri, koro üyeleri amatör kişilerin çoğunlukta olduğu korolarda koristlerin müzikal bilgi seviyesinin üst düzey olmadığı düşünülürse bu yöntemin çoğunlukla tercih edilmesinin normal karşılanabileceği söylenebilir.

Deniz Nart, S. (2010) çalışmasında, deşifre şarkı söyleme becerisinin sistemli bir çalışma izlenerek geliştirilebilir olduğu ve koroya birçok anlamda olumlu anlamda katkı sunacağını, Richards, H.& Durrant, C.(2003) çalışmasında, insanların fırsata ihtiyacı olduğu ve fırsat verilmesi durumunda öğretmenin doğru yönlendirmesiyle şarkı söylemenin gelişebileceğini ifade etmişlerdir.

Bir şarkıyı en kolay öğretme yöntemi üzerine koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Karşımdaki grup profesyonel ise onlara notasını ver solfejini yap öğrenirler hemen ama karşımdaki grup amatör bir grup ise burada tekrar söz konusudur, öğretmenin en iyi yolu tekrar ettirmektir dinleme söyleme şeklinde. ” demiştir.

“ Karşınızdakinin çok amatör olduğunu düşünecek olursak kulaktan öğretme yöntemi ama daha önce ödevlendirmek gerekiyor yani ben sözden daha çok ezgi odaklı öğretmeye çalışıyorum. Bence kulaktan öğretim, taklit ve tekrar.” demiştir.

Tablo 5.15 Koro eğitimcilerinin bir şarkıyı öğretirken izledikleri aşamaları gösterir tablo

Koro	Önceden Koronun Beğenisine Sunup Tepkilerini Ölçerek	Tekrar Tekrar Dinletip Söyleterek	Koroya Şarkıyı Sevdirmek	Önceden Eseri Ödevlendirip Dinleterek	Parçadan Bütüne Giderek Eseri Çalışarak	Koroları Ses Gruplarına Göre Çalıştırmak
1		x				
2				x		
3		x		x		
4				x	x	
5						
6				x		x
7						
8	x		x			
Toplam	1	2	1	4	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; bir şarkıyı öğretirken 1 koro eğitimcisinin şarkıyı önceden koronun beğenisine sunup tepkilerini ölçme, 2 koro eğitimcisinin tekrar tekrar dinletip söyletme, 1 koro eğitimcisinin koroya şarkıyı sevdirmek, 4 koro eğitimcisinin önceden eseri ödevlendirip dinletme, 1 koro eğitimcisinin parçadan bütüne giderek eseri çalıştırma, 1 koro eğitimcisinin ise koroyu ses gruplarına göre çalıştırma aşamalarını izledikleri bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerine göre bir şarkıyı öğretirken önceden bir kayıt vasıtasıyla dinleterek şarkı hakkında fikir sahibi olmalarını ve hazırlıklı gelmelerini sağlama, şarkıyı bölümlere ayırıp parçadan bütüne giderek çalışma, koroları ses gruplarına ayırarak her grubu kendi içerisinde çalıştırma gibi aşamaları izlediklerini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin şarkıyı öğretirken daha çok ödevlendirme yaparak şarkıya hazır halde çalışmalara gelmesini sağladıkları ve bunu da daha çok bir kayıt

aracılığıyla dinlemeleri şeklinde yaptıkları ve bazı eğitimcilerin birkaç yöntemi bir arada kullandıkları ve bu farklı yöntemler içerisinde koro şarkıyı sevdirmeye çalışma yolunun dikkat çekici ve farklı bulunduğu söylenebilir.

Durrant, C. (2005), yapmış olduğu çalışmada, koro şefinin müzikal ve iletişim becerisinin şarkıcıların motivasyonunda olumlu katkısı olduğunu ifade etmiştir.

Şarkı öğretirken izledikleri aşamalar üzerine koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Eğer bilinen bir parçaysa melodi hepsinin aklında olmuş oluyor. Zaten uzun süreden beri koroda oldukları için ritimden kaçma olayları çok nadir oluyor. Hiç bilinmeyen bir parça için muhakkak tekrar etmeleri gerekiyor. Buda benim en çok zamanımı alıyor. Çalışmada buna vakit ayırmak istemiyorum önceden verdiğim cd kayıtlardan ezberlemelerini istiyorum. En basit şekilde bu oluyor. Öbür türlü her çalışmada 2 saat benim başa dönüp melodileri hatırlatmak zor oluyor. En güzeli kayıtları verip buna çalış gel demek daha kolay oluyor.

“Şimdi bir kere bir şarkıyı öğretebilecek en kolay yol önce o şarkıyı sevdirmek sanırım. Ben genellikle şey yapıyorum whatsapp grubundaki çalışacağımız şarkının koro örneklerini seslendirilmiş olan örneklerini atıyorum önce whatsapp grubunda bir tepki ölçmesi yapıyorum geri dönüşleri orda ki tepkilerle alıyorum. Bu şey değil tabi ki bunu çok beğendiler bunu söyleteyim değil tabi ki.” demiştir.

Tablo 5.16 Koro eğitimcilerinin çalışmalarında müzik özel öğretim yöntemlerine (Orff, Kodally, Dalcroze v.b.) yer verip vermediğini gösterir tablo

Koro	Yer Veriyorum	Yer Vermiyorum
1	x	
2		x
3		x
4		x
5		x
6		x
7	x	
8	x	
Toplam	3	5

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; koro eğitimcilerinden 3'ünün müzik özel öğretim yöntemlerine yer verdiği, 5 koro eğitmeninin ise yer vermediği bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin büyük çoğunluğunun bu tarz amatör bireylerden oluşan korolarda Orff, Kodally, Dalcroze v.b. müzik eğitim yöntemlerinin uygulanmasının zor olduğunu bu nedenle bu yöntemlere koro çalışmalarında yer vermediklerini, bu yöntemlere çalışmalarında yer veren koro eğitimcileri de, yöntemlerin kısıtlı yönlerinden yararlandıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerin büyük çoğunluğunun müzik özel öğretim yöntemlerine yer vermemeleri düşündürücü bulunmuştur. Ayrıca öğretmenlerin yaptıkları açıklamalara bakılarak yetişkinlerde özel müzik öğretim yöntemlerinden yararlanılmasının güç olduğunun düşünülmesi bu yöntemlerin özellikleri ve uygulanabilirliği konusunda tam bilgi sahibi olmadıkları fikrini düşündürülebilir.

Aydemir (2018) çalışmasında, öğretmenlerin ortaokul müzik dersinde özel müzik öğretim yöntemlerine yer vermedikleri ya da kısa süreli kullandıkları, ders saatini yetersiz buldukları sonuçlarına ulaşmış, Bükeç (2003) yaptığı çalışmada bu yöntemleri kullanma konusunda sorunlar yaşandığı sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmalarında müzik özel öğretim yöntemlerine yer verip vermediklerine ilişkin koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Amatör gruplarda bu biraz zor bunlar birazcık daha bizim toplumumuz için radikal yöntemler bizde daha çok meşk vardır usta çırak ilişkisine dayalı gelenekçi bir yapı vardır müzikte özellikle Türk müziğinde usta çalar defalarca tekrar ettirir. Böyle bir sistemin olduğu yerde de bu tarz yaklaşımları kullanmak biraz zordur.” demiştir.

“ Biz okulda da Orff yöntemini daha çok gördük. Orff yönteminde de daha çok bedensel perküsyona yönelik şeyler var. Hatta bunla ilgili bir kitapta yer almıştım cd deki parçaları çalmıştık orda da genelde de sözleri ritimlere uyarlıyorlar bunu bedene uyarlıyorlar ve ritim aletlerini kullanıyorlar bu nedenle daha çok Orff’ a yer veriyorum.” demiştir.

Tablo 5.17 Koro eğitimcilerinin çalışmalarında müzik özel öğretim yöntemlerinden (Orff, Kodally, Dalcroze v.b.) hangisine yer verdiğini gösterir tablo

Koro	Orff	Kodally	Dalcroze
1	x		
2			
3			
4			
5			
6			
7	x		
8	x		
Toplam	3	0	0

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; 8 koro eğitimcinden 3'ünün özel müzik öğretim yöntemlerinden “Orff” yöntemine çalışmalarında yer verdiği diğer özel müzik öğretim yöntemlerine yer verilmediği bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinden yalnızca 3'ü çalışmalarında Orff yöntemine yer verdiklerini, bu yönteminde daha çok beden perküsyonu kısmından yararlandıklarını ifade etmişleridir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin büyük çoğunluğunun özel müzik öğretim yöntemlerinden yararlanmadıkları, yararlananların da bu tarz yetişkin korolarında uygulanması daha nadir olan Orff yöntemini kullandığı ve koro eğitimlerinden hiç birinin birlikte şarkı söyleme algısını benimsemiş ve halk şarkılarına daha çok yer verilen Kodally yönteminden yararlanmamalarının düşündürücü bulunduğu söylenebilir.

Kale (2008) yapmış olduğu çalışmada, öğretmenler tarafından en bilindik yöntemin Orff yöntemi olduğu, Kodally yönteminin ona göre daha düşük oranda bilindiği, Dalcroze yönteminin ise neredeyse hiç bilinmediği sonucuna ulaşmış, Arslan (2020) ise çalışmasında, fonomimi tekniğinin öğrenme düzeyine olumlu etki ettiği sonuçlarına ulaşmıştır. Kaya (2018) yapmış olduğu çalışmada özel müzik öğretim yöntemi üzerine yapılan araştırmalarda en fazla Orff yöntemine yer verildiği sonucuna ulaşmıştır.

Çalışmalarında özel müzik öğretim yöntemlerinden hangisine yer verdikleri konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Bizim gibi korolarda bunları yapmanız çok mümkün değil zaten çalıştığımız eserler normal bir türkümüzü çalışıp sunduğumuz için ekstra bir şeye ihtiyaç

duymuyoruz daha çok enstrümanlarla destek verip söylenişi ön plana çıkarmaya çalışıyoruz.” demiştir.

“ ...benim için her zaman kullandığım korolarda en büyük hani Orff, Kodally yada Dalcroze dan çok o şarkının yapısına uygun bir devinim yaratmak bunu siz kendiniz hemen o anda yapabilirsiniz ki biz bunları beden perküsyonuyla önceki yıllarda yaptık. Mesela bir şarkı söyleyeceğiz çok hareketli ritmik önce bir beden perküsyonu yapıp tak diye parçaya birden girebiliyoruz.” demiştir.

Tablo 5.18 Koro eğitimcilerinin geleneksel öğretim yöntemleri ile Orff, Kodally gibi müzik öğretim yaklaşımları arasında gördükleri farkları gösterir tablo

Koro	Kodally Yönteminde Öğrenilen Eserin Kulaktan Öğretime Göre Daha Kalıcı Olduğu	Özel Müzik Öğretim Yöntemlerinin Geleneksel Yöntemlere Göre Daha Sistemik Ve Bilimsel Olduğu	Orff Yönteminin Çocukların Kas Gelişimi İçin Faydalı Olduğu	Bilgi Sahibi Değilim	Orff Yönteminde Öğrenilen Eserin Kulaktan Öğretime Göre Daha Kalıcı Olduğu	Orff Yönteminin Yaratıcılığı Ön Plana Çıkardığı
1	x					
2		x				
3		x				
4			x			
5		x				
6				x		
7					x	
8						x
Toplam	1	3	1	1	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; geleneksel öğretim yöntemleri ile Orff, Kodally gibi müzik öğretim yaklaşımları arasındaki farklar konusunda, 1 koro eğitimcisinin Kodally yönteminde öğrenilen eserin kulaktan öğretime göre daha kalıcı olduğu, 3 koro eğitimcisinin özel müzik öğretim yöntemlerinin geleneksel yöntemlere göre daha sistemik ve bilimsel olduğu, 1 koro eğitimcisinin Orff yönteminin çocukların kas gelişimi için faydalı olduğu, 1 koro eğitimcisinin bu konuda bilgi sahibi olmadığı, 1 koro eğitimcisinin Orff yönteminde öğrenilen eserin kulaktan öğretime göre daha kalıcı olduğu, 1 koro eğitimcisinin Orff yönteminin yaratıcılığı ön plana çıkardığı düşüncelerine sahip oldukları bulgularına ulaşmıştır.

Koro eğitimcileri, geleneksel müzik öğretim yöntemleri ile Orff, Kodally, Dalcroze gibi müzik öğretim yaklaşımları arasında, Kodally yöntemini kullanmanın geleneksel yöntemlere göre eserin kalıcılığına olumlu etki yaptığını, özel müzik öğretim yöntemlerinin geleneksel yöntemlere göre daha sistemik ve bilimsel yaklaşımlar içerdiği, Orff yöntemini

kullanmanın yaratıcılık seviyesini arttırdığını, Orff yöntemi ile öğretilen bir eserin kulaktan öğretim yöntemine göre daha kalıcı olduğunu ve Orff yönteminin çocukların kas gelişimine olumlu katkı sağladığını ifade etmişler, 1 eğitimci ise bu konuda bilgi sahibi olmadığını ifade etmiştir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin büyük çoğunluğunun geleneksel müzik öğretim yöntemleri ile özel müzik öğretim yöntemleri arasındaki farklar konusunda fikir sahibi oldukları, en çok beyan edilen fikrin ise, geleneksel yöntemlerin özel müzik öğretim yöntemlerine göre bilimsellikten ve sistematiklikten uzak olduklarını düşünmeleri olduğu söylenebilir.

Bükeç (2003), müzik öğretmenlerinin Özel Müzik Öğretim Yöntemlerini ve Çağdaş Öğretim Yöntemlerinin neler olduğunu bilme konusunda sorunlar yaşadığı sonucuna ulaşmış, Aydemir (2018) ise çalışmasında, öğretmenlerin bu yöntemlerin nasıl kullanılacağı ile ilgili bilgi sahibi olmadıkları sonucuna ulaşmıştır. Kaybal (2016) ise yapmış olduğu çalışmada, genel müzik öğretim yöntemleri ile özel müzik öğretim yöntemleri arasında ortak noktalar olduğu sonuçlarına ulaşmıştır.

Geleneksel müzik öğretim yöntemleri ile Orff, Kodally v.b. müzik öğretim yaklaşımları arasında gördükleri farklar konusunda koro eğitimcilerinin verdikleri cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Kalıcılık açısından Kodally’ i kullanmak eserin ileriki dönemlerde daha kolay hatırlanmasını sağlar bence en önemli fark budur. Bu yöntemle öğrettiğim bir eseri 3 yıl sonra önlerine koyduğum da hatırlaması daha kolay ama kulaktan öğrettiğim eserlerde çabuk unutulabiliyor.” demiştir.

“ Avrupa’daki kültür yapısı Avrupa’ da ki müziğe bakış açısıyla ve Anadolu’ da ki insanların kültür yapısı ve müziğe yaklaşımları bambaşka her şeyden önce müziklerimiz arasında çok fark var batıda her şey sistemleştirilmişken bizde daha çok duyum üzerine.” demiştir.

“ Bu konuda çok fazla bir şey söyleyemeyeceğim açıkçası ama Orff için çocuk yaştaki grupların muhakkak uygulaması gerektiğini düşünüyorum. Çeşitli

kasların gelişimi için Orff’ un uygulanmasını o gruplar için doğru buluyorum.”
 demiştir.

Tablo 5.19 Koro öğretmenlerinin çalıştırdıkları koroda kanon ve çok sesli eser çalıştırıp çalıştırmadıklarını korolarının seviyesinin buna uygun olup olmadığını gösterir tablo

Koro	Uygun-Çalıştırıyorum	Uygun Değil-Çalıştırmıyorum
1	x	
2	x	
3		x
4	x	
5	x	
6	x	
7		x
8	x	
Toplam	6	2

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; 6 koro öğretmenin koro seviyesinin kanon ve çok sesli eser çalışmaya uygun olduğu ve kanon ve çok sesli eser çalıştırdığı, 2 koro öğretmenin korosunun ise kanon ve çok sesli eser çalışmaya seviyesinin uygun olmadığı, kanon ve çok sesli eser çalıştırmadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin, belli bir hazırlık sürecinden geçtikten sonra korolarında çok sesli ve kanon eserler çalıştırdıklarını, koro seviyelerinin buna uygun olduğunu ifade etmişlerdir ve kanon ve çok sesli eser çalışmaya başlamadan ne kadar süre hazırlandıkları tablo 10b’ de gösterilmiştir. Yalnızca 2 koro eğitimcisi korolarının seviyelerinin buna uygun olmadığını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında koroların çoğunluğunun kanon ve çok sesli eser çalıştığı görülmekte ve koro üyelerinin büyük çoğunluğunun amatör kişilerden oluştuğu göz önüne alındığında, kanon ve çok sesli eser çalıştıran koroların sayısının çok olmasının olumlu bir sonuç olduğu söylenebilir.

Çalıştırdıkları koroda kanon ve çok sesli eser çalıştırıp çalıştırmadıkları, koro seviyesinin buna uygun olup olmadığı konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Kanon ve çok sesli eser çalıştırıyorum. Koromun seviyesi buna uygun çünkü bir çoğu nota eğitimi aldı, bir çoğu ses eğitimi aldı.” demiştir.

“ Hiç kanon çalıştırmadım ama denenebilir bence güzel de olabilir.” demiştir.

Tablo 5.20 Koro eğitimcilerinin çalıştırdıkları koronun kanon ve çok sesli eser söylemeye ne kadar süre hazırlandıktan sonra başladıklarını gösterir tablo

Koro	Konserlerden Önce Belli Bir Süre	Ses Eğitim Egzersizleriyle Beraber Başlayarak	Önce Kanon Çalışmasıyla Başlayıp Sonrasında Çok Sesli Gruplara Ayrılarak	Temel Müzik Eğitimi Sürecinden Sonra
1	x			
2		x		
3				
4			x	
5				x
6	x			
7				
8				x
Toplam	2	1	1	2

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; 2 koro eğitimcisinin kanon ve çok sesli eser çalışmadan önce konser öncelerinde belli bir süre hazırlık çalışması yaptığı, 1 koro eğitimcisinin ses eğitim egzersizleriyle beraber hazırlık çalışmasına başladığı, 1 koro eğitimcisinin önce kanon çalışmasına başlayıp sonrasında çok sesli gruplara ayrıldıktan sonra çalışmaya başladığı, 2 koro eğitimcisinin ise temel müzik eğitimleri sürecinden sonra çalışmaya başladığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin kimi, kanon ve çok sesli eser söylemeye konserlerden belli bir süre önce çalışmaya başladıklarını, kiminin de temel müzik eğitimleriyle birlikte hazırlık çalışmalarına başladıkları, kiminin de önce kanon çalışmalarıyla koroyu hazırlayıp daha sonra çok sesli eser çalışmalarına geçtiklerini 2 koro ise bu çalışmalara yer vermediklerini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında koroların çoğunluğunun kanon ve çok sesli eser çalışmalarına belli hazırlık çalışmaları yaparak, koronun müzikal seviyesini yükselttikten sonra geçtikleri söylenebilir.

Kanon ve çok sesli eser çalışmalarına ne kadar süre hazırlandıkları konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ 2 ayı bulabiliyor çalışmamız çok sesli eserin belli bir hazırlık süreci var konserlerden minimum 2 ay önce çalışmasına başlıyorum.” demiştir.

“ Aslında çok seslilik kanonla başlar kanon yapmak basit olduğu için önce onlarla başlayıp sonra yapabilecek kişileri ayırarak çok sesli grupları oluşturup sonrasında çok sesli eserler seslendiriyoruz.” demiştir.

Tablo 5.21 Koro eğitmenlerinin çalıştırdıkları koroda şarkılara eşlik yapılıp yapılmadığını gösterir tablo

Koro	Yapılıyor	Bazen Yapılıyor
1	x	
2	x	
3	x	
4	x	
5	x	
6		x
7	x	
8	x	
Toplam	7	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; 7 koro eğitmeninin korolarında şarkılara eşlik yaptırdığı, 1 koro eğitmeninin ise eşlik yaptırmadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri korolarının müzik türlerine (THM, TSM, v.b.) göre çoğunlukla eşlik yapıldığını söylemişlerdir. Yalnızca 1 koro eğitmeni çok sesli müzik yaptıkları için eşlikli şarkıları çok tercih etmediklerini acapella söylemeyi benimsediklerini ifade etmiştir. Ayrıca koro eğitimcilerinin eşlikle ilgili görüşlerine tablo 13’ b de yer verilmiştir.

Tabloya bakıldığında koro üyelerinin amatör kişilerden oluştuğu düşünüldüğünde, koroların büyük çoğunluğunda eşlik yapılmasının korolarda ses kaymaları ya da doğru sesi bulamama gibi sorunları yaşanmaması açısından olumlu bir durum olduğu söylenebilir.

Çalıştırdıkları korolarda eşlik yapılıp yapılmadığına dair koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“Evet tabi muhakkak eşlik yaptırıyorum.” demiştir.

“Eşlik konusunda böyle bir koronun detone olmaması ve her taraftan bir ses gelmemesi için muhakkak eşlik yapıyoruz.” demiştir.

Tablo 5.22 Koro eğitimcilerinin şarkılara eşlik yapılıp yapılmaması ile ilgili görüşlerini gösterir tablo

Koro	Eşliğin Yapılmasının Şart Olduğu	Acapella Korusu Olduğu İçin Eşlik Çok Fazla Tercih Edilmediği	Koronun Detone Olmaması İçin Eşlik Yapılması Gerektiği	Eşlik Yapılmasının Koroyu Dinamik Hale Getirdiği
1	x			
2	x			
3				
4			x	
5				
6		x		
7			x	
8			x	x
Toplam	2	1	3	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; şarkılara eşlik yapılıp yapılmaması ile ilgili, 2 koro eğitimcinin eşliğin yapılmasının şart olduğu, 1 koro eğitimcinin acapella korusu olduğu için eşlik yapılmasının çok fazla tercih edilmediği, 3 koro eğitimcisinin koronun detone olmaması için eşlik yapılması gerektiği, 1 koro eğitimcisinin ise eşlik yapılmasının koroyu dinamik hale getirdiği görüşlerine sahip oldukları, 2 koro eğitimcisinin ise bu konuda fikir beyan etmedikleri bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, bu tarz amatör korolarda seslerde bozulmalar, detoneler ve sürtoneler olmaması için eşlik yapılmasının şart olduğunu düşündüklerini, eşlik yapılmasının koroyu daha canlı ve dinamik bir hale getirdiğini ifade etmişler, 1 koro eğitimcimiz de daha çok acapella müzik yapmayı tercih etmelerinden dolayı eşlik yapılmasını gerekli bulmadığını ifade etmiştir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin büyük çoğunluğunun koronun detone olmaması için eşlik gerektiği konusunda ortak fikirlerde oldukları söylenebilir.

Şarkılara eşlik yapılıp yapılmaması ile görüşleri konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Çok sesli eserlerde görüşüm biraz farklı ama tek sesli eserlerin anlatım gücünü yükseltmek adına tek sesli eserlerde eşliğin şart olduğunu düşünüyorum.” demiştir.

“Genelde eşlikli parçalar seçmiyoruz daha çok acapella tarzı olmasını istiyoruz.” demiştir.

“Tabi ki eşlik önemli korolarda yani bir eserin mesela biz şöyle yapıyoruz genelde konserlerin sonunda üç koroya birden ortak bir eser söyletiyoruz bu şey gibi Muammer SUN “Sevgi Her Şeydir” gibi bir eser şimdi bu eserin zaten orijinal bir piyano eşliği var ve melodik yapı o kadar akıcı ki siz şimdi onu çalmadan söyletseniz üç koroya o koronun ezgileri oluşan yapı maalesef hiç bir şey ifade etmiyor. demiştir.

Tablo 5.23 Koro eğitimcilerinin çalıştırdıkları koroda şarkılara eşlik yapılırken daha çok hangi enstrümanlara yer verdiğini gösterir tablo

Koro	Bağlama	Keman	Ritim Enstrümanları	Piyano	Üflemeli Çalgılar	Gitar	Çello
1	x	x					
2			x				
3							
4				x			
5							
6				x			
7	x		x		x	x	
8			x	x			x
Toplam	2	1	3	3	1	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; şarkılara eşlik yapılırken daha çok, 2 koro eğitimcisinin bağlama, 1 koro eğitimcisinin keman, 3 koro eğitimcisinin ritim enstrümanları, 3 koro eğitimcisinin piyano, 1 koro eğitimcisinin üflemeli çalgılar, 1 koro eğitimcisinin gitar, 1 koro eğitimcisinin çello enstrümanlarına yer verdiği, 2 koro eğitimcisinin bu konuda fikir beyan etmedikleri bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, korolarında seslendirdikleri şarkı türlerine göre keman, bağlama, çello, gitar, ritim enstrümanları ve piyano gibi eşlik eden enstrümanlarında değiştiğini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında korolara eşlik eden enstrüman yönünden çok çeşitli enstrümanlar kullanıldığı söylenebilir.

Korolarında eşlik yapılırken daha çok hangi enstrümana yer verildiği konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Türk müziği koromda yaklaşık bir 16-17 kişilik bir orkestram oluyor ve mümkün olduğu kadar renk saz kullanırım ağırlığı tabi ritimler oluşturur 2-3 ritim enstrümanı olur mutlaka batı ve Türk müziği enstrümanlarını birlikte kullanmayı seviyorum.” demiştir.

“ Piyano olmazsa olmazımız.” demiştir.

“ Daha çok bağlama, gitar, bas gitar, ritim, üflemeli çalgılar gibi müzik türüne göre seçim yapıyoruz bazen batı çalgılarını da uyarlamaya çalışıyoruz.” demiştir.

Tablo 5.24 Koro öğretmenlerinin çalıştırdıkları koroda şarkıların türüne göre enstrüman seçimi yapıp yapmadığını gösterir tablo

Koro	Yapıyorum	Yapmıyorum	Sabit Orkestra Kullanıyorum
1	x		
2			x
3	x		
4	x		
5			x
6		x	
7	x		
8	x		
Toplam	5	1	2

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; 5 koro eğitimcisinin şarkıların türüne göre enstrüman seçimi yaptığı, 1 koro eğitimcisinin ise şarkıların türüne göre enstrüman seçimi yapmadığı, 2 koro eğitimcisinin ise sabit orkestra kullandığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, seslendirdikleri şarkı türlerine göre enstrüman seçimi yaptıklarını ve şarkının türünün özelliklerini yansıtmaları açısından eşlik eden orkestralarını ona göre oluşturduklarını, kimi koro eğitimcileri ise sabit orkestra ile çalıştıklarını ve şarkıya göre enstrüman seçimi yapmayıp orkestrayı şarkılara uyarladıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koroların büyük çoğunluğunda şarkıya göre enstrüman seçimi yapılmasının şarkının türünün doğru yansıtılması ve koristlerin de bu türü doğru algılayabilmesi açısından önemli olduğu, sabit koro kullanmanın ise hem koro ve orkestranın

uyumu açısından avantajlı hem de şarkı türünün özelliklerini her zaman yansıtamama açısından dezavantajlı bir durum oluşturabileceği söylenebilir.

Seslendirilen şarkıların türüne göre enstrüman seçimi yapıp yapılmadığına dair, koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Müzik türüne göre enstrüman seçiyorum örneğin; Geleneksel Türk Sanat Müziği eserinde bağlama çaldırmıyorum, Türk Halk müziği eserinde keman çaldırmıyorum öze sadık kalarak enstrüman seçimi yapıyorum.” demiştir.

“ Parça türüne göre eşlik eden sazlar değişiyor.” demiştir.

“ Orkestra sabit sadece eşlik edecekleri yerlerin seçimini parçalara göre yapıyoruz.” demiştir.

Tablo 5.25 Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde teknolojiye ne ölçüde faydalandıklarını gösterir tablo

Koro	Eserlerin Farklı Seslendirilişlerini Dinletmek Amaçlı	Şarkı Sözlerini Duvara Yansıtmak Amaçlı	Nota ve Ses Kayıtları Göndermek Amaçlı	Ses Kaydı Alıp Dinletme Amaçlı
1	x			
2	x			
3		x		
4			x	
5				x
6			x	
7				x
8			x	
Toplam	2	1	3	2

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; şarkı öğretiminde teknolojiye, 2 koro eğitimcisi eserlerin farklı seslendirilişlerini dinletmek amaçlı, 1 koro eğitimcisi şarkı sözlerini duvara yansıtmak amaçlı, 3 koro eğitimcisi nota ve ses kayıtları göndermek amaçlı, 2 koro eğitimcisi ses kaydı alıp dinletme amaçlı faydalandıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, şarkı öğretiminde teknolojiye eserlerin çeşitli kaynaklardan seslendirilişlerini dinletmek amacıyla yararlandıklarını, prova aşamalarında çalışma salonunda şarkı sözlerini duvara yansıtarak herkesin rahatlıkla çalışabilmesi amacıyla yararlandıklarını, nota ve ses kayıtları göndererek eserlere ön hazırlıklı gelmesi amacıyla ödevlendirme yaparak, koristlerin kendi yanlışlarını dinleyerek fark edebilme amacıyla ses

kayıtları alıp dinlemeleri yönünde yararlandıklarını ifade etmişlerdir. Ayrıca koro eğitimcilerinin bu amaçla kullandıkları uygulamalar tablo 14' b de belirtilmiştir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin tamamının şarkı öğretiminde teknolojiyi farklı yönleriyle de olsa kullandıkları görülmüş, günümüzde teknolojinin gelişimi göz önüne alındığında koro çalışmalarının etkililiğinin artırılmasında teknolojiden faydalanılmasının olumlu bir durum olduğu söylenebilir.

Eren, H. C., & Öztuğ, E. K., (2020) yapmış oldukları çalışmada, sanal koro kayıtlarının pratik verimliliği ile öğrencilere yardımcı olabileceği, bilinçli dinleme, doğru tonlama ve hızın algılanmasını sağlamak için uygun bir ortam hazırlayabileceği, Sever, S . (2012), yaptığı araştırmada ise teknoloji destekli koro dersi yapılmasının motivasyonu artırdığı, eserin öğrenme süresini kısalttığı, şefle olan uyum sürecini hızlandırdığı, müzikal yorum ve performans artışı sağladığı ve öğrencilerin seslerinin daha az yorulduğu sonuçlarına ulaşmıştır.

Şarkı öğretiminde teknolojiden ne ölçüde faydalandıklarına yönelik koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Daha fazla biz kayıt alıp dinletme özelinde kullanıyoruz. İnsanların mütemadiyen tekrar tekrar yani bugün herkesin elinde bir akıllı telefon var bunu da boş kullanmaktansa bunu gerçekten kullanmalarını istiyoruz.” demiştir.

“ Örneğin seslendireceğimiz eserin bir çok farklı farklı sergileniş şekillerini dinletmekte kullanıyorum.” demiştir.

“ Bazen ödevler veriyoruz koristlerimize yani şu parçayı çalışın ses kaydı yapın atın deyip onlar üzerinde şurada şu hatayı yapmışsın burada bu hatayı yapmışsın diyerek bu şekilde yararlanıyorum.” demiştir.

Tablo 5.26 Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde kullandıkları uygulamaları gösterir tablo

Koro	Projeksiyon Cihazı	Ses Sistemi	Whatsapp	Nota Yazım Programları	Midi Kayıt Programları	Youtube	Zoom
1	x	x					
2						x	
3	x						
4			x				
5							x
6					x		
7					x		
8			x	x	x		
Toplam	2	1	2	1	3	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; şarkı öğretiminde 2 koro eğitmeni projeksiyon cihazı, 1 koro eğitmeni ses sistemi, 2 koro eğitmeni whatsapp, 1 koro eğitmeni nota yazım programları, 3 koro eğitmeni midi kayıt programları, 1 koro eğitmeni youtube, 1 koro eğitmeni zoom uygulamalarını kullandıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin çoğunluğu, ses kayıtları alıp dinletme programlarını kullandıklarını, eserlerin farklı kişiler tarafından seslendirilme şekillerini dinletebilecekleri uygulamaları tercih ettiklerini, koro üyeleri arasında ve koro ile ilgili bilgilendirmeler yapabilecekleri, eserlerin notalarını birbirleriyle paylaşabilecekleri uygulamaları kullandıklarını, pandemi gibi olağanüstü durumlarda çevrimiçi uygulamalar ile koro ortamını yakalamaya çalıştıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin hemen hemen hepsinin belli uygulamalar özelinde teknolojiye yararlanarak korolarının faaliyetlerinin etkililiğini artırmayı amaçladıkları söylenebilir.

Şarkı öğretiminde kullandıkları uygulamalar konusunda koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Sadece eser dinletirken youtube v.b. platformlardan yararlanıyorum kayıtları dinletme aşamasında yararlanıyorum.” demiştir.

“ Whatsaptan notalar yada ses kayıtlarını paylaşıyoruz.” demiştir.

“ Bu covit sürecinde de evlerden Zoom üzerinden bağlanıp kendi aramızda provalarımıza da devam ettik bu şekilde.” demiştir.

Tablo 5.27 Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde karşılaştıkları sorunları gösterir tablo

Koro	Kişisel Öğrenme Hızı Farklılıkları	Disiplin Sağlamak	Eşlik Sazlarını Çalan Kişilerin Nota Bilmemesi	Bazı Şarkıların Öğretiminde Zorlanmak	Sorun Yaşamıyorum	Legato Söylemekte Zorlanılması	Ritmik Zor Olan Şarkıların Öğrenilmesinde Zorlanılması	Bazı Şarkılarda Koro Sayısının Yetersiz Kalması
1	x							
2		x						
3			x					
4				x				
5					x			
6						x		
7							x	
8				x				x
Toplam	1	1	1	2	1	1	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; şarkı öğretiminde 1 koro eğitimcisinin kişisel öğrenme hızlarının farklılıkları, 1 koro eğitimcisinin disiplini sağlamak, 1 koro eğitimcisinin eşlik sazlarını çalan kişilerin nota bilmemesi, 2 koro eğitimcisinin bazı şarkıların öğretiminde zorlanması, 1 koro eğitimcisinin legato söylemekte zorlanması, 1 koro eğitimcisinin ritmik zor olan şarkıların söylenilmesinde zorlanması, 1 koro eğitimcisinin bazı şarkılarda koronun sayısının yetersiz olması sorunlarını yaşadıkları, 1 koro eğitimcisinin ise sorun yaşamadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, şarkı öğretiminde bir öğrencinin hızlı bir öğrencinin yavaş öğrenmesi, koro da disiplinin sağlanamamasının şarkı öğretimine olumsuz etki ettiğini, şarkıyı öğretirken eşlik eden sazların notaya tam hakim olamamalarının şarkı öğretimine olumsuz etki ettiğini, legato eserlerin öğrenilmesinde koronun seviyesine bağlı olarak güçlük yaşandığı, koro kişi sayısının yetersizliğinden dolayı eserin öğrenilmesinde sorun yaşandığı, ritmik zor şarkıların öğretilmesinde sorun yaşadıklarını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koroların bir koro hariç tamamında şarkı öğretiminde bir takım sorunlar yaşandığını, bu sorunların çoğunlukla koristlere bağlı sorunlar olduğu söylenebilir.

Peker (2018), yapmış olduğu çalışmada, korolarda yaşanan sorunlar olarak temel müzik eğitimi ve ses eğitiminin yetersiz olduğu sonuçlarına ulaşmıştır.

Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde yaşadıkları sorunlarla ilgili vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Benim korom karma bir koro olduğu için en çok yaşadığım sorun biri hızlı öğrenirken diğerrinin yavaş öğrenmesi.” demiştir.

“Genelde yetişkin korolarında hakimiyet konusunda zorlanıyorum. Disiplini sağlamakta hakimiyeti sağlamakta biraz sorun yaşanıyor.” demiştir.

“En büyük sorunum koromda eşlik eden sazların genelde nota bilmiyor oluşları benim için en büyük sorun nota bilinmemesinden dolayı da çalışmalarımız uzun süreler alıyor.” demiştir.

Tablo 5.28 Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde karşılaştıkları sorunların çözümüne yönelik aldıkları önlemleri gösterir tablo

Koro	Öğrenenle Öğrenmeyen Grup Çalışması	Disiplin Sorunlarına Karşı Kurallar Koymak	Sabırlı Olmak	Uzun Süren Çalışmalar Yapmak	Öğrenilemeyen Eseri Repertuvardan Çıkarmak	Ritmi Zor Olan Şarkıların Repertuvara Alınmaması
1	x					
2		x	x			
3				x		
4					x	
5						
6						
7						x
8					x	
Toplam	1	1	1	1	2	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; şarkı öğretiminde karşılaşılan sorunların çözümüne yönelik, 1 koro eğitimcisinin öğrenenle öğrenmeyen grup çalışması, 1 koro eğitimcisinin disiplin sorunlarına karşı kurallar koymak, 1 koro eğitimcisinin sabırlı olmak, 1 koro eğitimcisinin uzun süren çalışmalar yapmak , 2 koro eğitimcisinin öğrenilemeyen eseri repertuvardan çıkarmak, 1 koro eğitimcisinin ritmi zor olan şarkıların repertuvara alınmaması önlemlerini aldıkları bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, şarkı öğretiminde yaşadıkları sorunların çözümlerine yönelik, yavaş ve hızlı öğrenen bireylerin birlikte grup çalışması yapmaları, disiplin sorunlarını kurallar

belirleyerek aşmaya çalıştıklarını, sorunlara karşı sabırla yaklaşmaya çalıştığını, öğrenilmesi zor olan eseri repertuvardan çıkarma yoluna gittiğini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında amatör olan bireylerin oluşturduğu korolarda sorunların çözümünün yine eğiticiler tarafından belirli yöntemlerle aşmaya çalışıldığı söylenebilir.

Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde yaşadıkları sorunların uyguladıkları çözüm yöntemleri üzerine vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin ;

“ Çözümü için ise müzik öğretmeni arkadaşlarımdan yararlanarak grup çalışması yapmalarını istiyorum mesela öğretmen arkadaşımın altoları alıp çalıştırmasını ve grup olarak çalışma yapmalarını istiyorum.” demiştir.

“ Disiplini sağlamak hakimiyeti sağlamak biraz sorun yaşıyor bunun çözümü olarak da sabırlı olmaya çalışıyorum, kurallar koyuyorum yoklama alıyorum 3 defa gelmeyen atıyorum.” demiştir.

“ Ne kadar rahat söylenecek parça seçsek de bazen ritimleriyle ilgili aksak ritimlerde sorun olabiliyor bazıları tam ritmi tutturamıyor söylerken parçaların prozodisinden kaynaklı hatalarda oluşabiliyor bunu uygulamakta zorlanıyoruz. Genelde bu tarz sorunları olmayan parçalar seçmeye çalışarak önlem alıyoruz.” demiştir.

Tablo 5.29 Koro eğitimcilerinin şarkı öğretiminde karşılaştıkları sorunların kaynağını gösterir tablo

Koro	Çalışma Zamanı	Hastalıklar	Orkestra	Korist	Koro Şefi	Çalışma Ortamı
1	x					
2		x	x			
3						
4				x		
5						
6	x			x		
7				x		
8				x	x	x
Toplam	2	1	1	4	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; şarkı öğretiminde karşılaştıkları sorunların, 2 koro eğitimcisi çalışma zamanı, 1 koro eğitimcisi hastalıklar, 1 koro eğitimcisi orkestra, 4 koro eğitimcisi korist, 1 koro eğitimcisi koro şefi, 1 koro eğitimcisi çalışma ortamı

kaynaklı olduğunu düşündüğü, 2 koro eğitimcisinin ise fikir beyan etmediği bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri, korolarda karşılaştıkları sorunları ifade ederken çalışma zamanının koristlere uymaması, yaşanan hastalanmalar, koristlerin kişisel sorunları, koro şefinin tutumu ve çalışma ortamının yetersizliği gibi sorunlar olduğunu ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında korolarda yaşanan sorunların büyük çoğunluğunu koristten kaynaklanan sorunların oluşturduğu, koro şefinden kaynaklanan sorunların yok denecek kadar az olduğu, yaşanan diğer sorunların günlük hayatın getirileri ve içinde bulunulan şartlardan kaynaklandığı söylenebilir.

Peker (2018), yapmış olduğu çalışmada, korolarda yaşanan sorunlar olarak, çalışma saatlerinin öğrencilerin ders saatleriyle çakışması, çalışma yapılan yerin fiziki şartlarının yetersiz oluşu, etkinliklere hazırlanma sürelerinin yetersiz oluşu sorunlarıyla karşılaştığı sonuçlarına ulaşmıştır. Koç (2019) çalışmasında, koro şefinin aşırı disiplinli ve stresli olmasından dolayı koristlerin olumsuz etkilendiği sonucuna ulaşmıştır.

Korolarda şarkı öğretiminde yaşanan sorunların kaynağına yönelik verilen cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Çalışma zamanı bizim için sorun karma koroların en büyük sorunu budur. Herkesin kendine ait bir yaşamı olduğu için ortak zaman oluşturmak konusunda biraz sorun yaşıyorum.” demiştir.

“ Biz her yaştan olduğumuz için her yaşa göre hitap etmek zorunda kalıyorsunuz özellikle koro yönetiminde koristlerin durumlarına dikkat etmek gerekiyor hatalarını söylerken kırmadan incitmeden söylemeye çalışıyoruz koristler içerisinde bazen böyle sorunlar yaşıyoruz ve bir şekilde orta yol buluyoruz kalabalık gruplarda böyle şeyler yaşanabiliyor.” demiştir.

“ Benim 11-12 yıllık koro şefliği sürecinde yaşadığım en büyük sorun düzensizlik bunun nedeni ben olabilirim benim koyduğum kurallar olabilir, bazen insanların beklentilerinin karşılanmaması olabilir, bazen aidatı bile sorun

edenler olabiliyor. İşte bu yüzden amatör korolarda şarkı söyleme işi biraz gönül işi bağlılık hissetme işi.” demiştir.

Tablo 5.30 Koro eğitimcilerinin koro üyelerine ses sağlığı ve korunması konusunda bilgilendirme yapıp yapmadığını gösterir tablo

Koro	Bilgilendirme Yapıyorum	Bilgilendirme Yapmıyorum
1	x	
2	x	
3	x	
4	x	
5		x
6	x	
7	x	
8	x	
Toplam	7	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; 7 koro eğitimcisinin koro üyelerine sağ sağlığı ve korunması konusunda bilgilendirme yaptığı, 1 koro eğitimcisinin ise bilgilendirme yapmadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin çoğunluğunun genelde konser öncesinde ya da çalışma öncesinde ses sağlığı ve korunması hakkında koristlere bilgilendirme yaptıklarını, koro üyelerinin içinde bulunan doktor arkadaşlardan yardım alarak diğer koristleri bilgilendirdiklerini, koroya katılmadan önce verilen temel müzik eğitiminde ses sağlığı ve korunması konusunda bilgilendirmeler yaptıklarını, ancak bu uyarıları yapmalarına rağmen kimi zaman koristlerin dikkat etmediklerini gözlemlediklerini ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin tamamına yakınının ses sağlığı ve korunması konusunda bilgilendirmeler yaptıkları ve koro üyelerinin amatör kişilerden oluştuğu düşünüldüğünde bu bilgilendirmelerin yapılmasının gerekli ve önemli olduğu söylenebilir.

Sarıçiftçi (2006) yapmış olduğu çalışmada müzik öğretmenlerinin koro üyelerine ses sağlığı ve korunması hakkında bilgilendirme yaptıkları sonucuna ulaşmıştır.

Koro üyelerine ses sağlığı ve korunması konusunda bilgilendirme yapıp yapılmadığına dair verilen cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ İlk ana ekibe almadan önce muhakkak ses eğitimi ve korunması yönünde bir eğitim veriyoruz. Yine konserler yaklaşırken de ses sağlığı ve korunması konusunda bilgilendirmeler yapıyoruz.” demiştir.

“ Yapıyorum amatör koromda doktor üyelerimiz var bunlarla ilgili küçük küçük workshoplar yapıyoruz.” demiştir.

“ Kesinlikle alkol tüketmemelerini, sigara içmemelerini çay, kahve gibi şeylerden uzak durmalarını her zaman söylüyorum ama çoğu zaman buna uyulmuyor. Özellikle konser zamanı uyarıyorum sonra yanıma geliyorlar hocam benim sesim kısıldı faranjit oldum gibi şikayetlerle geliyorlar.” demiştir.

Tablo 5.31 Koro eğitmenlerinin koro eğitimi ve yönetimi alanında yapılan çalışmalara katılıp katılmadığını gösterir tablo

Koro	Katılıyorum	Katılmıyorum
1		x
2	x	
3	x	
4		x
5		x
6	x	
7		x
8	x	
Toplam	4	4

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; 4 koro eğitimcisinin koro eğitimi ve yönetimi alanında yapılan çalışmalara katıldığı, 4 koro eğitimcisinin ise bu çalışmalara katılmadığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcilerinin yarısı, koro eğitimi ve yönetimi alanında yapılan çalışmalara zaman bulamadıklarından dolayı katılmadıklarını ifade etmiş, diğer yarısı ise kendilerini geliştirici bu çalışmalara katılım sağladıklarını ifade etmişlerdir. Ayrıca bu çalışmalara katılan eğitmenlerin kendilerine nasıl katkı sağladıklarına yönelik görüşlerine tablo 18b’ de yer verilmiştir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin yarı yarıya oranda koro eğitimi ve yönetimine yönelik çalışmalara katılmamaları düşündürücü bulunabileceği, katılanların kendilerinin gelişimi açısından olumlu olabileceği söylenebilir.

Koro eğitimi ve yönetimi alanında yapılan çalışmalara katılıp katılmadıklarına dair koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Bu alanda malesef herhangi bir çalışmaya katılamıyorum açıkçası zaman sıkıntısı yaşıyorum koro şefliğini kendi mesleğimden arta kalan zamanda yaptığım için bu tarz eğitimlere katılmak için çok zamanım kalmıyor.” demiştir.

“ Ankara da Genç koro şefleri akademisine kaç senedir katılmak istiyorum ama bir türlü denk getiremedim. Ama Avrupa da düzenlenen Europa Cantat festivali oluyor oradaki atölyelere çalışmalara bireysel olarak başvurularımı yapıp katılıyorum çokta verimli oluyor. Boğaziçi caz festivalinde 3 sene koristlik yaptım yani o dönemde de çok workshop katılma şansım oldu koro festivallerinde v.s.” demiştir.

“ Bugüne kadar hep katılmak istedim ama kısmet olmadı. Katılıp kendimi geliştirmek isterim bu alan çünkü çok geniş bir alan ve işi profesyonellerden öğrenince eksiklerinizi kapatıp daha iyi bir konuma getirebiliyorsunuz kendinizi zaman bulursam katılıp kendimi geliştirmeyi düşünüyorum.” demiştir.

Tablo 5.32 Koro eğitimcilerinin koro eğitimi ve yönetimi alanında katıldıkları çalışmaların kendilerinde eksik gördükleri hangi alana katkı yaptığını gösterir tablo

Koro	Genellikle Batı Müziği Çok Sesli Koro Eğitimi Olması Nedeniyle Kendime Katkısı Olduğunu Düşünmüyorum	Koro Yönetiminde Yapılan Doğru Ya Da Yanlışları Görmemi Sağlıyor	Koro Yönetimindeki Eksiklerimi Fark Etmemi Sağlıyor	Koro Yönetimindeki Yeni Teknikleri Öğrenmemi ve Uygulamamı Sağlıyor
1				
2	x			
3	x			
4				
5				
6		x		
7				
8			x	x
Toplam	2	1	1	1

Yukarıdaki tabloda belirtilen bilgiler doğrultusunda; koro eğitimi ve yönetimi alanında yapılan çalışmalara katılmanın, 2 koro eğitimcisi verilen eğitimlerin genellikle batı müziği çok sesli koro eğitimi olması nedeniyle kendilerine katkısının olmadığını, 1 koro eğitimcisinin koro yönetiminde yapılan doğru ya da yanlışları görmesini sağladığı, 1 koro eğitimcisinin koro yönetimindeki eksiklerini fark etmesini sağladığı, 1 koro eğitimcisinin koro yönetimindeki yeni teknikleri öğrenmesini ve uygulamasını sağladığı bulgularına ulaşılmıştır.

Koro eğitimcileri yapılan çalışmalara katılmanın kendilerinde eksik olan yönlerini görüp bunları tamamlama açısından faydalı olduğunu, uyguladıkları yöntemlerin doğru ya da yanlışlarını görmelerini sağladığını, koro yönetiminde ortaya çıkan yeni teknikleri keşfetmelerini ve uygulamalarını sağladığını, kimi koro eğitimcilerinin ise yapılan eğitimlerin yalnızca batı müziği çok sesli koro eğitimleri olması nedeniyle kendilerine bir katkı sunmadığını ifade etmişlerdir.

Tabloya bakıldığında, koro eğitimcilerinin yapılan çalışmalara katılmalarının büyük oranda kendilerine olumlu katkılar sunduğu söylenebilir, ancak bazı koro eğitimcilerinin yapılan çalışmaların yalnızca batı müziği çok sesli koro eğitimleri üzerine olması nedeniyle kendilerine bir katkı sağlamadıklarını ifade etmeleri düşündürücü bulunduğu söylenebilir.

Koro eğitimi ve yönetimi çalışmalarına katılıp katılmadıklarına dair koro eğitimcilerinin vermiş oldukları cevaplardan dikkat çekici bulunanlar:

Örneğin;

“ Türkiye de yapılan çalışmalara sempozyumlara katılıyorum fakat bizim genellikle batı üzerine çok oluyor da bizim Türk müziği üzerine bu tarz faaliyetlerimiz malesef az yani bizim hocalarımız bu konuda bir önderlik çekecek bir proje yapılmıyor. Bu nedenle kendime katkı kısmında çok faydalı olduğunu düşünmüyorum.

“ Ben koro şefliği yapmaya başladıktan sonra aslında şunu gördüm kendimde. Biz müzik öğretmenliği bölümlerinde okuduğumuz süreçte son dönemdi zannedersem bir yönetim dersi vardı ve o yönetim dersinde hoca temel vuruşları gösterirdi. Atıyorum $\frac{3}{4}$ lük, $\frac{4}{4}$ lük gibi bu vuruşlar üzerine herkes bir eser belirler ve çıkıp bir koro gibi sınıfı koro gibi kullanarak öğretirdi. Tek deneyimim oydu ama ben koro çalıştırmaya başladığımda özellikle şeflik konusunda eksiklerim olduğunu anladım. Bunu da nasıl anladım ilk koro şefliği çalıştaya gittiğim zaman Ankara da Hacettepe de genç koro şefleri akademisi diye bir çalıştay vardı ve oraya yaklaşık 3-4 yıl gittim. Her yıl ve oraya gittiğimde baktım ki ben daha temel vuruşları bile yanlış yapıyorum ve kendime öğrenmeyi amaç edindim ve her çalıştaya gittim. Daha sonra Kültür bakanlığı devlet çok sesli korosunun şeflik çalıştayını başladı Ankara’da yine oraya baktım bazı şeyleri oturttum ve oturttukten sonra şeflik çalıştayını yetmedi bana çünkü öğrencilerde geliyor yeni mezun öğretmenlerde geliyor, baktım artık benim bir basamak daha atlamam lazım sonra o kültü bakanlığının çalıştaylarına gitmeye başladım. Daha sonra 100 ses koro çalıştaya gitmişim. Çok faydalı olmadı o çalışma sadece gözlem yapabildim ama Ankara’daki çalıştaylar çok faydalıydı her gittiğimde dünyanın farklı ülkelerinden söz sahibi koro şefleri geliyor ve 1 hafta orda yoğun bir şekilde sabah 9 dan akşam 6 ya kadar 1 hafta sonrada CSO’ da kapanışı oluyor ve onun çalıştaylarına gitmeye başladım. Her yıl mutlaka 2 tane çalıştayı kendime hedef edindim yani keşke yabancı dilim çok yeterli olsa da yurt dışındaki çalıştaylara da gitsek ama yurtiçinde lokal olarak her yıl mutlaka 2 çalıştaya gidiyorum ve orda öğrendiklerim beni orda çok rahatlatıyor. Buraya geldiğimde şunu koroda görebiliyorum. Korodakiler diyor ki bana ya hocam sizin duruşunuz değişmiş. Çünkü ben aktif vuruş nedir pasif vuruş nedir koro şefliğine başladığımda bilmiyordum. Ama bunları ve soğan halkasından tutun çapa tekniğine kadar bir

yığın teknik öğrendim. Tabi öğrendiklerimi ne yapıyorum geldiğim zaman kendi koromda yönetirken uygulamaya çalışıyorum.” demiştir.

BÖLÜM VI

6. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu bölümde yapılan araştırmanın sonucu ve önerilerle ilgili bilgilere yer verilecektir.

6.1. Sonuç

Araştırmaya katılan amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin, sorulan sorulara verdikleri cevaplarla ortaya çıkan görüşleri incelenerek, elde edilen sonuçlarla amatör koro çalıştırırken kullandıkları öğretim yöntemleri tespit edilmiştir.

Bu sonuçlar alt problemler dikkate alınarak aşağıda belirtilmiştir.

- Koro çalışmalarına başlamadan önce yapılan hazırlık çalışmalarında yalnızca ses ya da yalnızca nefes egzersizleri gibi tek yönlü egzersizler yapıldığı,
- Koro eğitimcilerinin repertuar seçimi yaparken çoğunlukla öğretim yöntemlerini dikkate aldıklarını söyleseler de aslında repertuar seçiminde dikkat ettiklerinin koro üyelerinin seviyeleri ve istekleri olduğu, koro eğitimcilerinin repertuar seçimlerinde kuruluş amaçlarına uygun kaynaklardan yararlandıkları,
- Koro eğitimcileri çalışılan şarkının ezgisini seslendirirken, şarkıda yer alan aralık, ritim çalışmalarında genelde gösterip yaptırma yöntemi kullandıkları ve diğer yöntemlerden yeteri kadar yararlanmadıkları, bu çalışmalar yapılırken sistemli bir öğretim yöntemi izlenmediği, daha çok anlık yaşanan durumlara göre öğretim yöntemi tercih edildiği,
- Koro eğitimcilerinin koristlere nüansları çalıştırırken sorunlar yaşadıkları, bu sorunları aşmak içinde genellikle tekrar tekrar çalışmak ve nüansları betimleme yöntemlerini tercih ettikleri,
- Koro eğitimcileri bir şarkıyı öğretirken en kolay öğretme yönteminin kulaktan öğretim yöntemi olduğu bu yöntemin yanında ödevlendirme yönteminden de yararlandıkları,
- Koro eğitimcilerinin çalışmalarında, müzik özel öğretim yöntemlerine genellikle yer vermedikleri, az sayıda yer verenlerin ise bu yöntemler içerisinde Orff yöntemini tercih ettikleri, koro eğitimcilerinin müzik özel öğretim yöntemlerini bu tarz korolarda kullanımının zor olduğu, kimi koro eğitimcilerinin ise bu yöntemler hakkında bilgi sahibi olmadığı,

- Koro eğitimcilerinin çoğunluğunun, kanon ve çok sesli eser çalıştırabildiği ancak bu çalışmalara korolarının seviyelerine göre farklı hazırlık aşamalarından geçerek ulaşabildiği,
- Koro eğitimcilerinin kuruluş amaçlarına göre çoğunlukla korolarında eşlikten yararlandıkları, koro eğitimcilerinin amatör korolarda eşlik yapılmasını ses kaymalarını önleme ve koroyu dinamik tutma açısından gerekli gördükleri, eşlik enstrümanlarının seçiminde söylenecek şarkı türüne ve koronun kuruluş amacına göre seçim yaptıkları,
- Koro eğitimcileri çalışmalarında çeşitli amaçlarla (kayıt alma-dinleme, nota yazımı v.b.) teknolojiden yararlandıkları, kullandıkları uygulamaların yapacakları çalışmaya göre farklılık gösterdiği, pandemi döneminde çoklu görüntülü görüşme uygulamalarından yararlanarak koro çalışmalarını gerçekleştirdikleri,
- Koro eğitimcilerinin amatör korolarda şarkı öğretiminde büyük ölçüde sorunlar yaşadığı,

Koro eğitimcilerinin amatör korolarda şarkı öğretiminde yaşadıkları sorunlar önem sırasına göre:

1. Bazı şarkıların öğretiminde zorlanması
2. Legato söylemekte zorlanması
3. Ritmi zor olan şarkıların öğrenilmesinde zorlanması
4. Bazı şarkılarda koro sayısının yetersiz kalması
5. Eşlik sazlarını çalan kişilerin nota bilmemesi
6. Disiplini sağlamak
7. Kişisel öğrenme hızı farklılıkları

Yaşanan bu sorunların çoğunlukla koristlerden kaynaklı olduğu, çözümü olarak ise koro eğitimcilerinin genellikle grup çalışması yöntemini kullandıkları ve repertuarı koristlerin seviyelerine uygun şekilde düzenlemek yolunu seçtikleri,

- Koro eğitimcilerinin çoğunlukla ses eğitimi ve ses sağlığının korunması konusunda koristlerine bilgilendirmeler yaptıkları,
- Koro eğitimcilerinin yarısının kendilerini geliştirici eğitimlere vakit bulup katılamadıkları, katılan diğer yarısının da bu eğitimlerden kendilerini geliştirmeye yönelik olumlu katkılar elde ettikleri,

Ayrıca koro eğitimcileri yaptıkları çalışmalarda kullandıkları öğretim yöntem ve tekniklerinin kullanım sıklığına göre en çoktan en aza;

1. Gösterip Yaptırma
 2. Mikro Öğretim
 3. Grup Çalışması
 4. Benzetme
 5. Örnek Olay yöntemleri olarak kullanıldığı,
- Çalışmanın tamamından elde edilen sonuçlara göre amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin koro çalışmalarında belirli planlama doğrultusunda, öğrenilecek hedef davranışlara uygun öğretim yöntem seçimi yapmadıkları sonuçlarına ulaşılmıştır.

6.2. Öneriler

Bu araştırmada elde edilen sonuçlardan yola çıkılarak:

- Amatör koro çalıştıran müzik öğretmenleri tarafından kullanılması gerekip de az kullanılan yada hiç kullanılmayan öğretim yöntemlerinin amatör koroları çalıştırırken eşit ağırlıkta olarak kullanılması,
- Koro çalışmalarına başlamadan önce yapılan hazırlık çalışmalarının çeşitliliği artırılabilir, bedensel ısınma, ses egzersizi, nefes egzersizi, artikülasyon çalışmaları gibi egzersizler belirli bir yöntem içerisinde birlikte kullanılabilir,
- Amatör koro çalıştırırken kullanılan öğretim yöntemlerinin, yapılandırmacı eğitim anlayışıyla kısmen de olsa örtüştüğü ancak öğretmenlerin kullandıkları bu öğretim yöntemlerinin, hangi öğretim yaklaşımı içerisinde olduğunu bilmedikleri ve yapılandırmacı eğitim yöntem ve yaklaşımları ile ilgili eğitici seminerler ya da hizmet içi eğitimlere katılıp kendilerini bu yönde olan eksikliklerini tamamlamaları,
- Amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin müzik öğretim yaklaşımları ve bunların nasıl kullanılabilirliği konusunda fazla bilgi sahibi olmadıkları ve özellikle gelişim çağındaki öğrencilerin ya da üyelerin bulunduğu korolarda çocukların gelişimine uygun olan, “Orff, Kodaly, Dalcroze” gibi müzik öğretim yaklaşımlarından faydalanmaları, bu yaklaşımlara yönelik kendilerini geliştirici etkinliklere, eğitimlere katılmaları,

- Amatör koro çalıştıran müzik öğretmenlerinin, koro üyeleri aslında hobi amacıyla bir araya gelen kişilerden oluşmuş olsa da bu kişilere, bir yandan keyifli vakit geçirirken bir yandan da müziğin temel dinamiklerinin öğretilmesi ve kazandırılması açısından öğretim yöntem ve yaklaşımları dikkate alınarak planlama yapılması ve bu plan doğrultusunda çalışmaların sürdürülmesi önerilebilir.

Bu araştırmadan hareketle;

Hatay ili özelinde yapılan bu çalışmanın devamı olarak ülke çapında amatör koro çalıştıran eğitimcilerin kullandıkları öğretim yöntem ve yaklaşımlarının tespiti üzerine bir çalışma yapılabilir

Amatör çocuk ve gençlik korolarında müzik eğitim yaklaşımlarının (Orff, Kodaly, Dalcroze v.b.) kullanımlarının müzikal dinamiklerinin öğrenilmesine olan etkileri üzerine bir çalışma yapılabilir.

KAYNAKÇA

Akgün, G. (2006). “Korolarda Entonasyon.” Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 20(20), 29-31.

Arslan, S. (2020), “Ortaokul Müzik Eğitiminde Kullanılan Etkili Öğretim Yöntemlerinin Öğrenci Başarı Düzeyine Etkisi” Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Uludağ Üniversitesi, BURSA.

Arzuman, E. (2019) Türkiye Korolar Şenliğinin Koro Türleri Açısından Değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ, Sosyal Bilimler Enstitüsü, AFYON

Aydemir, E. (2018), “Ortaöğretim Müzik Öğretmenlerinin Özel Müzik Öğretim Yöntemlerini Kullanmalarına İlişkin Bir Araştırma” Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Karadeniz Teknik Üniversitesi, TRABZON.

Aydoğan, Salih. (2017). Koro Şarkıları ve Türküleri (2. Baskı), Arkadaş Yayınevi, ANKARA

Brannigan, G. G. (1985). The research interview. In A. Tolor (Ed.), Effective interviewing. Springfield, IL: Charles C.Thomas Pub.

Başaran, İ.E., (1993). Türkiye Eğitim Sistemi, Gül Yayınevi, ANKARA

Bilen, M. (2002). Plandan Uygulamaya Öğretim. Anı Yayıncılık, ANKARA

Bilen, M. (2014). Plandan Uygulamaya Öğretim. Yargı Yayınevi, ANKARA

Bükeç, (2003). “Müzik Öğretim Yöntemleri Dersindeki Kazanımların Müzik Öğretmenliği Mesleğinde Kullanılabilirliğinin Değerlendirilmesi” Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uludağ Üniversitesi, BURSA.

Büyükkaragöz, S. Çivi, C. (1999). Genel Öğretim Metotları. Beta Yayınları, İSTANBUL

Coşkun, F. S. (2007) “Sosyalleşme bağlamında İzmir’deki Türk Sanat Müziği Amatör Koroları ve toplu müzik pratikleri” Doktora Tezi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Dokuz Eylül Üniversitesi, İZMİR.

- Çevik, S. (2015). Koro Eğitimi ve Yönetimi, Müzik Eğitimi Yayınları, ANKARA
- Demirel, Ö. (1999). Plandan Değerlendirmeye Öğretme Sanatı. Pegem Yayıncılık, ANKARA
- Demirel, Ö. (1995). Genel Öğretim Yöntemleri. (5.Baskı), USEM Yayınları, ANKARA
- Deniz Nart, S. (2010). Deşifre Şarkı Söyleme ve Koro Eğitimine Katkıları. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 0 (2), 134-142. <https://dergipark.org.tr/en/pub/makusobed/issue/19434/206670> Erişim tarihi (29.04.2021 03:16)
- Doğanarslan, E. (2008), “Koro eğitiminin çocuk gelişimi üzerindeki etkileri” Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Başkent Üniversitesi, ANKARA.
- Egüz, S. (1981). Koro Eğitimi ve Yönetimi (1. Baskı) Ayyıldız Matbaası, ANKARA
- Kale, M. N. (2018), “İlköğretim Temel Müzik Eğitim Programındaki (5-6-7 ve 8. Sınıflar) (Orff – Kodaly - Dalcroze) Müzik Öğretim Yöntemlerinin Uygulanmasına Yönelik Öğretmen Görüşleri” Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, DENİZLİ
- Kahyaoğlu, A. K. (2019), “Koro eğitiminde şefin kullandığı teknikler ve uygulama yöntemleri” Yüksek Lisans Tezi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Dokuz Eylül Üniversitesi, İZMİR.
- Kalyoncu, N. (2004). “Müzik Öğretmeni Yeterlikleri ve Güncel Müzik Öğretmenliği Lisans Programı.” 1924-2004 Musiki Muallim Mektebi’nden Günümüze Müzik öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu Bildirileri, ISPARTA, c.2: 510-525.
- Karakaya, O. (2009), “ Türk müziği eğitimi veren devlet konservatuvarlarında koro eğitimi ve yönetimi “ Doktora Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Selçuk Üniversitesi, KONYA.
- Karataş, A. Y. (2019), “ Ders dışı koro eğitiminin ortaokul öğrencilerinin öz-yeterliliğine etkisi “ Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Gazi Üniversitesi, ANKARA.

Kaya, O. Ç. (2018), “ ‘ Türkiye’ de Müzik Öğretim Yöntemleri Konusunda Yapılmış Lisansüstü Çalışmaların İncelenmesi” Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Cumhuriyet Üniversitesi, SİVAS.

Kaya, Z. (2011) “ Koro eğitiminde yapılandırmacı yaklaşımın tutum, öz-yeterlik algısı ve akademik başarıya etkisi” Doktora Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İnönü Üniversitesi, MALATYA.

Kaybal, E. (2016). “Genel Öğretim Yöntem ve Teknikleri İle Müzik Öğretim Yöntem ve Tekniklerinin İlişkisi.” Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, KIRIKKALE

Kıvrak, Y. (2003). Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarımızda Toplu Çalma/Söyleme Derslerindeki Repertuar Sorunu, Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu, İnönü Üniversitesi, MALATYA.

Koç, H. (2019), “Amatör Koroların Toplumsal İşlevlerinin Değerlendirilmesi; Eskişehir Odunpazarı Halk Eğitimi Merkezi Türk Sanat Müziği Korusu Örnekleme” Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon Kocatepe Üniversitesi, AFYON.

Ekinci, N. (2007). “İşbirliğine Dayalı Öğrenme”, Eğitimde Yeni Yönelimler, ed. Özcan Demirel, Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık, 2007, s. 93

Gürgeç E. T. (2006) Müzik Eğitiminde Yaratıcılığı Geliştiren Yöntem ve Yaklaşımlar, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Yıl: 2006 Sayı: 557 Dönem: Güz MALATYA.

Özdemir, N. ve Koç, Y. (2010).Müzik6-7-8 Öğretmen Kılavuz Kitabı Devlet Kitapları(4.Baskı). Kelebek Matbaacılık, İSTANBUL

Özgür, Ülkü. Aydoğan, Salih. “ Müziksel İşitme Okuma” I. Kitap, Sözkesen Matbaası 1999 ANKARA

Öztop, S. (2007), “ Planlı ve programlı bir özengen koro eğitimi ile bireye kazandırılması hedeflenen eğitsel, toplumsal ve kültürel yeterliklerin incelenmesi “ Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Gazi Üniversitesi, ANKARA.

Öztürk, Zeynep Ece. (2014). “Güzel Sanatlar Liselerinde Bireysel Ses Eğitimi Dersinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin İncelenmesi.” Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, KONYA

Peker, Ö. (2018), “Üniversitelerimizde Amatör Türk Halk Müziği Korolarının Eğitimi” Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Necmettin Erbakan Üniversitesi, KONYA.

Richardson,A.M. (1899)Choir Training based On Voice Production London: The Vincent Music Company LTD.

Samancı, O. ve Yasul , A. F. (2015) “Sınıf Öğretmenlerinin ‘Grup Çalışmaları’na İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi”, Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi No. 7, Nisan s.131-156 IĞDIR.

Sarıçiftçi, A. Ö. (2006). “Müzik Öğretmenlerinin Lisans Dönemlerinde Aldıkları Toplu Ses Eğitimi ile Koro Eğitimi ve Yönetimi Derslerinde Öğrendiklerini Meslek Yaşantılarında Ne Derece Kullanabildikleri Üzerine Bir Araştırma” [Bildiri]. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi, 26-28 Nisan 2006, (ss. 167-176), Denizli: Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi.

Senemoğlu, N. (1997).Gelişim Öğrenme ve Öğretim(Kuramdan Uygulamaya) (1.Baskı). ANKARA: Spot Matbaası.

Sönmez, V., (1986). "Türkiye'de Eğitimin Kalitesi ve Geleceği", Ankara: Eğitim Fakültesi Dergisi, sayı: 1, H.Ü. Eğitim Fakültesi Yayını.

Stewart, C. J. & Cash, W.B. (1985). Interviewing: Principles and practices (4th ed.). Dubuque, IO:Wm. C. Brown Pub.

Şanal, Muhip. “Çoksesli Koroda Şarkı Söylemenin Psikolojik ve Fizyolojik Etkileri” Yayınlanmamış Doktora Tezi A.İ.B.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü 2011 BOLU

Taşpınar, M. (2018). Kuramdan Uygulamaya Öğretim ilke ve Yöntemleri(9.Baskı), Pegem Akademi, ANKARA

Töreyn, Meral. “Ses Eğitimi Temel Kavramlar-İlkeler-Yöntemler” Kitap (I. Baskı) Sözkese Matbaacılık Tic. Ltd. Şti 2008 ANKARA

Türkmen, E.F. (2016). Müzik Eğitiminde Öğretim Yöntemleri (2.Baskı), Pegem Akademi, ANKARA.

Türüdü, Z. (2019), “ Koro eğitimi alan ortaokul öğrencilerinin sosyal becerilerine ilişkin öğretmen görüşleri “ Yüksek Lisans Tezi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Necmettin Erbakan Üniversitesi, KONYA.

Uçan, A. “İnsan ve Müzik, İnsan ve Sanat Eğitimi”, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Kurtuluş Matbaası 1994 ANKARA.

Uçan, A. Yıldız, G. Bayraktar, E. (1999). İlköğretimde müzik öğretimi: modül 9. Süleyman Demirel Üniversitesi, Burdur.

Uçan, A. İnsan, Müzik, Koro ve Koro Eğitiminin Temelleri, I. Ulusal Koro Eğitimi ve Yönetimi Sempozyumu, ANKARA , 2001.

Uçan, A. (2005). Müzik Eğitimi Temel kavramlar-İlkeler-Yaklaşımlar ve Türkiye’deki Durum (3.Baskı). Evrensel Müzikevi, ANKARA.

Varış, Yakup, A. (2007). Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dalları Orkestra ve Yönetimi Dersi Öğretim Sürecinin Betimlenmesi ve Değerlendirilmesi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, GAZİ ÜNİVERSİTESİ, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, ANKARA.

Yaşar, Ş. (1998). Yapısalcı kuram ve öğrenme-öğretme süreci, Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 8(1-2), 68-75.

Yurtman, İ. (2017), “Sosyalleşme Kapsamında Amatör Koroların İncelenmesi” Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Haliç Üniversitesi, İSTANBUL.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2016). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (10. Baskı) Seçkin Yayıncılık, ANKARA.

İnternet Erişim Adresleri ;

<https://www.webdersanesi.com/egitim-bilimleri/ogretim-yontem-ve-teknikleri/soru-cevap-yontemi/116/> (Erişim tarihi, 29.12.2020).

https://avys.omu.edu.tr/storage/app/public/ismailgelen/54058/%C3%B6%C4%9Fretim_y%C3%B6ntem_ve_teknikleri.pdf (Erişim tarihi, 29.12.2020).

https://avys.omu.edu.tr/storage/app/public/ismailgelen/54058/%C3%B6%C4%9Fretim_y%C3%B6ntem_ve_teknikleri.pdf (Erişim tarihi, 01.01.2021).